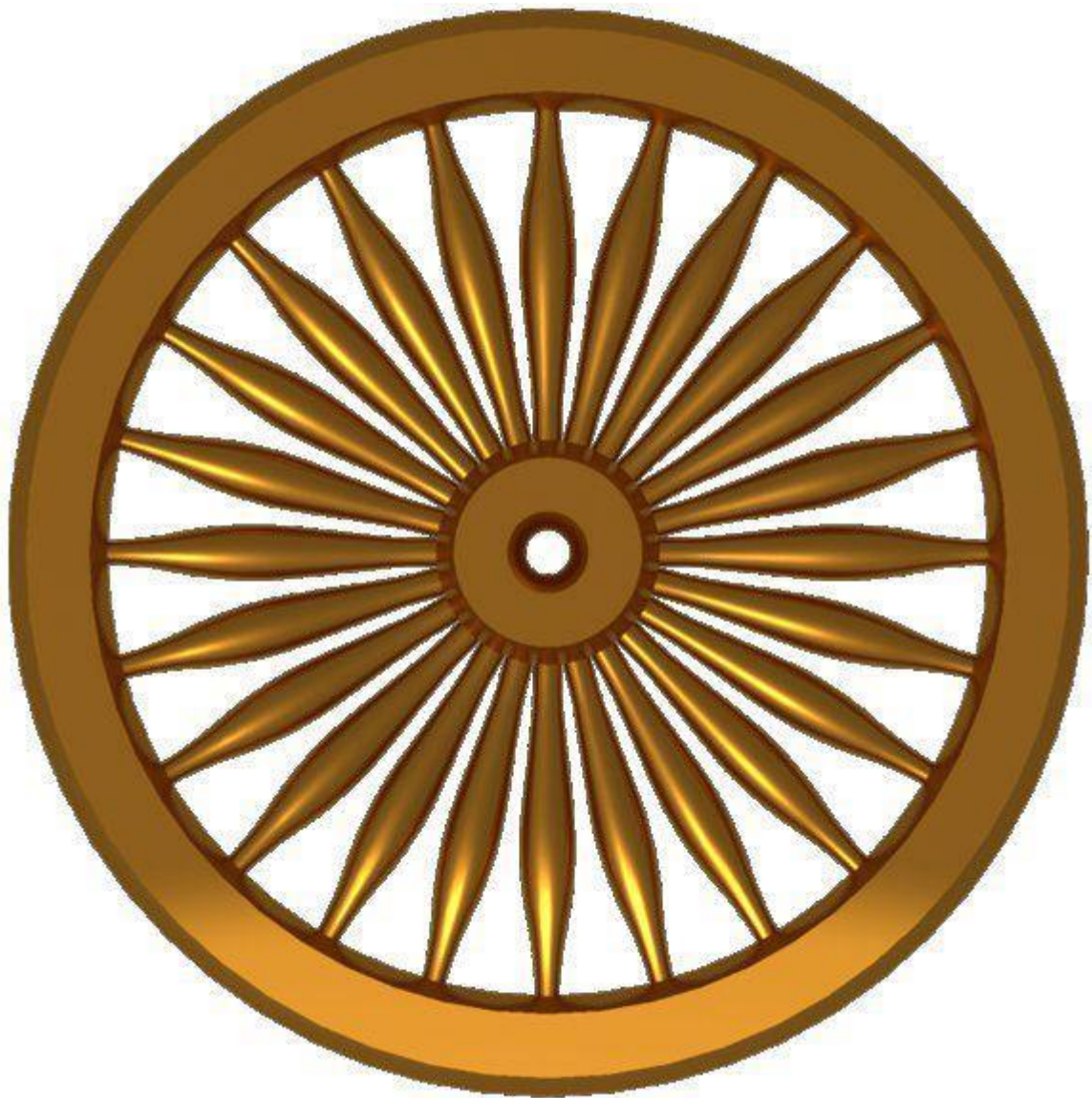

අර්ථ විනය පොත

2015.02.21

සියළුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

යො ගවං න විජානාති

න සො රකඛති ගොගණං

එවං සීලං අජානනො

කිං සො රකෙඛාය සංවරං

ගවයන් නොදන්නා ගොපල්ලා ගවයන් නොරක්නේය.
එසේම සීලය නොදන්නේ කෙසේ නම් සංවර සීලය රකින්නෙමිද?

කිකිච අණඛං චමරිච වාලබිං

පියංච පුතතං නයනංච එකකං

තචෙච සීලං අනුරකඛමානකා

සුපෙසලං හොච සදා සගාරවා

බිජුවට රක්නා කිරල් දෙන මෙන්ද
වල්ගය රක්නා සෙමෙර මුවා මෙන්ද
එක් පුතු රක්නා පියකු මෙන්ද
එක් ඇසක් ඇත්තකු එඇස රක්නා සේද
හැමකල්හි ප්‍රිය ඇතිව ගරු ඇතිව සිල් රැකීම කටයුතු

පවුන

පෙළගැස්ම	පිටුව
පිදුම	05
පෙරවදන	06
විනය හැදින්වීම	07
ප්‍රාතිමෝක්ෂය	08
උපෝසථ කර්මය	11
සීමා	14
උපසම්පදාව	20
පාරාජිකා	23
සංසාදිසේස	39
අනියත	61
නිසැගි පවිති	63
ශුද්ධ පවිති	85
පාටිදේශනී	132
සේබියා	134
අධිකරණ සමථ	140
ශාසන ඉතිහාසය	142

පිදුම

සසර බිය දකිමින්
 අනේක දුක් කවොළ විදහනිමින්
 සංසාර ඕසය තරණය කරන්නව වෙරදරණ
 සතරදිගින් වසින මහ සස රුවන අහියස
 මාගේ මේ අහිංසක වෑයම
 පා දුහුවිල්ලක් වේවා...!

පෙරවදන

සම්බුදු සසුනෙහි ආයුෂ හෙවත් ජීවය විනයයි. පන්දහසක් වස් සම්මා සම්බුදු සසුන රැකගැනීම මෙන්ම සැබෑ භික්ෂුවක නිර්මාණය යන කරුණු එකට බැඳී ඇත්තේ ගසට පොත්ත මෙනි.

එකී භික්ෂුවක් නිර්මාණයෙහිලා කලාංඡි යෝගාශ්‍රම සංස්ථාව පවත්වන්නා වූ විනය පරීක්ෂණයට පෙළගැස්මක් විදියට මෙම පොත් පිට සකස් වී ඇත. සියුම් කරුණෙහි පටන් පරාජය දක්වා මාතෘකාමය වශයෙන් සංග්‍රහ වන මෙය විනය සාගරය තරණය කරන්නන් හට පුංචි තොටුපලක් වැන්න. කෙටි වුවද අගනා ලෙස සකස් වී ඇති මෙම ග්‍රන්ථය පැවිද්දන්ගේ මෙන් ම විනය ඉගෙනීමෙහිලාද අල්ප මාත්‍ර වූ අස්වැසිල්ලක් ලබාදෙන්නේ නම් අප උත්සාහය එලදරා ඇතැයි සිතන්නෙමු.

මෙම කාර්යෙහිලා පූජ්‍ය බද්දේගම වජිරානන්ද ස්වාමීන් වහන්සේ සහ ලබුනෝරුවේ ධම්ම විහාරී ස්වාමීන්වහන්සේ යන ස්වාමීන් වහන්සේලාගේ විනය ග්‍රන්ථ ප්‍රධාන කොට සකස් වී ඇති බව කෘතඥතාපූර්වකව සිහිපත් කරන්නෙමු.

2015.02.21 දි.
නා උයන ආරණ්‍ය සේනාසනය,
පන්සියගම,
මැල්සිරිපුර.

පංචවාර්ගික සංඝ

දසවාර්ගික සංඝ

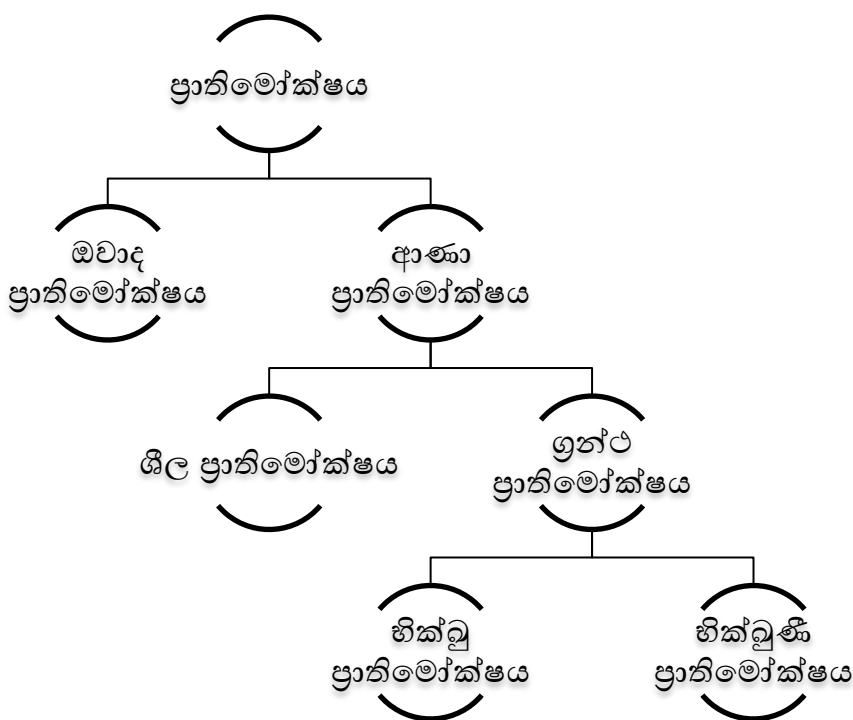
වීසති වාර්ගික සංඝ

අනරේක වීසතිවාර්ගික සංඝ

- මෙයින් වීසති හා අනිරේකවීසති සංඝයාට අඛණ්ඩතා ආදී සියලු විනයකර්ම කල හැකිය.
- දසවාර්ගික සංඝයාට අඛණ්ඩතා හැර මධ්‍යය දේශයේ උපසම්පදාව ආදී සියලු විනයකර්ම කල හැකිය.
- පංචවාර්ගික සංඝයාට අඛණ්ඩතා හා මධ්‍යය දේශයේ උපසම්පදාව හැර ප්‍රත්‍යයන්ත දේශ වල සියලු විනයකර්ම කල හැකිය.
- චතුර්වාර්ගික සංඝයාට අඛණ්ඩතා, මධ්‍යය දේශයේ උපසම්පදාව, ප්‍රත්‍යයන්ත දේශවල උපසම්පදා පවාරණය හැර පිරිවෙස් දීම, මානන් දීම, උපෝසථ ආදී අනෙක් සියලු විනයකර්ම කල හැකිය.

ප්‍රාතිමෝක්ෂය

සම්බුද්ධ සාසනයේ හික්ෂුව විසින් රකිනා ශීලය ප්‍රාතිමෝක්ෂයයි. අති උතුම්, අති ප්‍රමුඛ, අති ශ්‍රේෂ්ඨ (අතිපමොක්ඛං, අතිසෙට්ඨං, අතිඋත්තමං) වූ අර්ථයෙන් ප්‍රාතිමෝක්ෂය යැයි කියනු ලැබේ.

ඔවාද ප්‍රාතිමෝක්ෂය

මෙම ප්‍රාතිමෝක්ෂය සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේලා පමණක් දේශනා කරනු ලබයි. ආඥා

ප්‍රාතිමෝක්ෂය දේශනා කිරීමට ප්‍රථම අවුරුදු විස්සක් වූ මුල් කාලය තුළ ‘සබ්බ පාපස්ස අකරණං’, ‘බ්‍රහ්මී පරමං තපො තිතිකඛා’, ‘අනුපවාදො අනුපසාතො’ ආදී වශයෙන් සිදුකරනු ලැබූ අවවාදාත්මක ගාථාවන්ය.

ආණා ප්‍රාතිමෝක්ෂය

බුදුරජාණන් වහන්සේලා විසින් අවවාද ස්වරූපයෙන් බැහැරව නීතියක් සේ පනවා වදාරණ ලද ශික්ෂාසමූහය ආණා ප්‍රාතිමෝක්ෂයයි. මෙය ශීල ප්‍රාතිමෝක්ෂය ග්‍රන්ථ ප්‍රාතිමෝක්ෂය වශයෙන් ආකාර දෙකකි.

ශීල ප්‍රාතිමෝක්ෂය

' ආදිමෙතං, මුඛමෙතං, පමුඛමෙතං කුසලානං ධම්මානං තෙන වුවවති පාතිමොකඛං' ආදී ලෙස ස ශීල ප්‍රාතිමෝක්ෂය දක්වා ඇත.මෙය ආදිසමාවාරික ශීලය, හා ආදි බ්‍රහ්මචරියක ශීලය වශයෙන් ආකාර දෙකකි.

»ආදිසමාවාරික ශීලය

සජ්ඣාපත්තිස්කන්ධ අතුරින් දුකකට, දුඛභාසිත යන ආපත්ති ස්කන්ධ යටතේ එන පැනවීම් මේ යටතේ සංග්‍රහ වේ.

»ආදිබ්‍රහ්මචරියක ශීලය

සජ්ඣ ආපත්තිස්කන්ධ අතුරින් පාරාජිකා, සංසාදිසේස, ථුල්ලච්චය, පාවිත්තිය, පාට්ඨේශනීය යන පංච ආපත්තිස්කන්ධ යටතේ මෙය සංග්‍රහ සිකපද සමූහය හෙවත් ප්‍රාතිමෝක්ෂය ආදිබ්‍රහ්මචරියක ශීලය.

ග්‍රන්ථ ප්‍රාතිමෝක්ෂය

' උභයානි ඛො පනසස පාතිමොකඛානි විතථාරෙන සවගතානි භොනති' ආදී ලෙස ග්‍රන්ථ ප්‍රාතිමෝක්ෂය දක්වා ඇත.මෙය භික්ඛු ප්‍රාතිමෝක්ෂය හා භික්ඛුණී ප්‍රාතිමෝක්ෂය ලෙස දෙවැදෑරුම් වේ.

» භික්ඛු ප්‍රාතිමෝක්ෂය

උද්දේස (05)

- නිදානුද්දේසය
- පාරාජිකානුද්දේසය
- සංසාදිසේසුද්දේසය
- අනියතුද්දේසය
- විත්ථාරුද්දේසය

ශික්ෂාපද (220)

පාරාජිකා	04
සංසාදිසේස	13
අනියත	02
නිසැගි පවිති	30
ශුද්ධ පවිති	92
පාටිදේශනී	04
සේබියා	75
ශික්ෂාපද	220
සමථ අධිකරණ	<u>07</u>
	<u>227</u>

» භික්ෂුණී ප්‍රාතිමෝක්ෂය

උද්දේස (04)

- නිදානුද්දේසය
- පාරාජිකානුද්දේසය
- සංසාදිසේසුද්දේසය
- විත්ථාරුද්දේසය

ශික්ෂාපද (304)

පාරාජිකා	08
සංසාදිසේස	17
නිසැගි පවිති	30
ශුද්ධ පවිති	166
පාටිදේශනී	08
සේබියා	<u>75</u>
	304
අධිකරණ සමථ	<u>07</u>
	<u>311</u>

උපෝසථ කර්මය

උපෝසථ පූර්වකාතයා

පුබ්බකරණ

උපෝසථ කර්මයට ප්‍රථම (සංඝයා රැස්වීමට) උපෝසථාගාරයේ කලයුතු කාතයා 04ක් වේ. ඒ වා පුබ්බකරණ යනුවෙන් හැඳින්වේ.

- සමමජජනී පදීපොව
- උදකං ආසනෙනව
- උපෝසථසස එතානි
- පුබ්බකරණනති වුවචති

- සමමජජනී උපෝසථාගාරයේ ඇතුලත හා අවට හැමද පිරිසිදු කිරීම.
- පදීපොව උපෝසථය පැවැත්වෙන්නේ රාත්‍රියක නම් පහන් දැල්විය යුතුය.
- උදකං පැමිණෙන ආගන්තුක භික්ෂුන්ගේ බීමට හා පරිභෝජනය සඳහා පැන් ගෙනැවිත් තැබිය යුතුය.
- ආසනෙනව පැමිණෙන භික්ෂුන්ට ආසන පැනවිය යුතුය.

පුබ්බකිච්ච

උපෝසථ කර්මයට භික්ෂුන් රැස්වුණායින් අනතුරුව ප්‍රාතිමෝක්ෂය සජ්ඣායනයට පෙර කල යුතු කාතයා 05 කි. මේවා පුබ්බකිච්ච යනුවෙන් හැඳින්වේ.

- ජනද පාරිශුද්ධි උතුකබ්බනං
- භිකඛු ගණනාව ඔවාදො
- උපොසථසස එතානි
- පුබ්බකිච්චනති වුවචති

ජනදපාරිශුද්ධි

උපෝසථයට පැමිණිය නොහැකි ගිලන් හා ගිලානෝපට්ඨාක වැනි අය සිටිත් නම් ඔවුන්ගේ ජන්දය හා පාරිශුද්ධිය ගෙනආ යුතුය.

උතුකබ්බනං

පොහොය කරන අවස්ථාව වනවිට එතෙක් එම වර්ෂය තුළ පැවති සෘතුවලින් දැනට පවතින සෘතුවද, සෘතුවේ මුළු පොහෝ ගණනත්, ගතවූ පොහොය දින ගණනත්, ඉදිරියට ශේෂව ඇති පොහෝ ගණනත්, දැනට පොහොයක් එළඹ ඇත්ද යන්න ප්‍රකාශ කිරීමයි.

හිකබු ගණනාව

උපෝසථාගාරයට රැස් වූ ඇති හික්ෂු සංඝයා පාමොක් උදෙසීමට පෙර ගණනය කල යුතුය.

ඔවාදො

හික්ෂුනී සංඝයා විසින් හික්බු සංඝයා වෙත අෂ්ඨ ගරු ධර්මයෙන් අවවාද ලබාගැනීම සඳහා කර ඇති ඉල්ලීම දැනුම් දීම.

පතතකලල

උපොසථො යාවතිකාව හිකබු
කමමපතතා සභාගාපතතියො ච
න විජජනති වජජනියාව පුගගලා
තසමිං න භොනති පතතකලලනති වුවචති

උපොසථො

වාතුද්දසී, පණ්ණරසී ආදී උපෝසථයක් එළඹ ඇති බව.

යාවතිකාව හිකබු

ප්‍රමාණවත් හික්ෂු පිරිසක් අත්පසට එළඹ ඇති බව.

කමමපතතා සභාගාපතතියො ච න විජජනති

කර්මප්‍රාප්ත හික්ෂු සංඝයා සභාග ආපත්තියකට පැමිණ නැති බව.

වජජනියාව පුගගලා තසමිං න භොනති

එක්විසි වජජනිය පුද්ගලයින් අත්පසින් බැහැර කර ඇති බව.

වසරක පොහොය සටහන

හේමන්ත	ඉල්	අව පක්ෂය	01	පණ්ණරසි		මුළු වර්ෂය
	උදුවස්	පුර පක්ෂය	02	පණ්ණරසි		
	උදුවස්	අව පක්ෂය	වාතුද්දසී		03	
	දුරුතු	පුර පක්ෂය	04	පණ්ණරසි		
	දුරුතු	අව පක්ෂය	05	පණ්ණරසි		
	නවම්	පුර පක්ෂය	06	පණ්ණරසි		
	නවම්	අව පක්ෂය	වාතුද්දසී		07	
	මැදින්	පුර පක්ෂය	08	පණ්ණරසි		
ගිම්හාන	මැදින්	අව පක්ෂය	09	පණ්ණරසි		
	බක්	පුර පක්ෂය	10	පණ්ණරසි		
	බක්	අව පක්ෂය	වාතුද්දසී		11	
	වෙසක්	පුර පක්ෂය	12	පණ්ණරසි		
	වෙසක්	අව පක්ෂය	13	පණ්ණරසි		
	පොසොන්	පුර පක්ෂය	14	පණ්ණරසි		
	පොසොන්	අව පක්ෂය	වාතුද්දසී		15	
	ඇසල	පුර පක්ෂය	16	පණ්ණරසි		
වස්සාන	ඇසල	අව පක්ෂය	17	පණ්ණරසි		
	නිකිණි	පුර පක්ෂය	18	පණ්ණරසි		
	නිකිණි	අව පක්ෂය	වාතුද්දසී		19	
	බිනර	පුර පක්ෂය	20	පණ්ණරසි		
	බිනර	අව පක්ෂය	21	පණ්ණරසි		
	වස්	පුර පක්ෂය	22	පණ්ණරසි		
	වස්	අව පක්ෂය	වාතුද්දසී		23	
	ඉල්	පුර පක්ෂය	24	පණ්ණරසි		
සාතු 03	මාස 12	පක්ෂ 24		පණ්ණරසි	18	මුළු පොහෝ 24
				වාතුද්දසී	06	

එක්වීම් වජ්ජනීය පුද්ගලයින්

ගහට්ඨො

භික්ඛුණී

සිකඛමානා

සාමණොරා

සාමණොරී

සිකඛංපච්චකඛානකො

අනනිමචනථුං අප්ඤ්ඤාපනනකො

ආපනනියා අදුසසනෙ උකඛිතනකො

ආපනනියා අපපටිකමෙම උකඛිතනකො

පාපිකාය දිට්ඨියා අපපටිනිසසගෙග උකඛිතනකො

පණ්ඩකො

ටොය්‍යසංවාසකො

නිජ්ජීයපක්ඛනිතකො

උහතෝඛ්‍යඤ්ඤපනකො

මාතුසානකො

පිතුසානකො

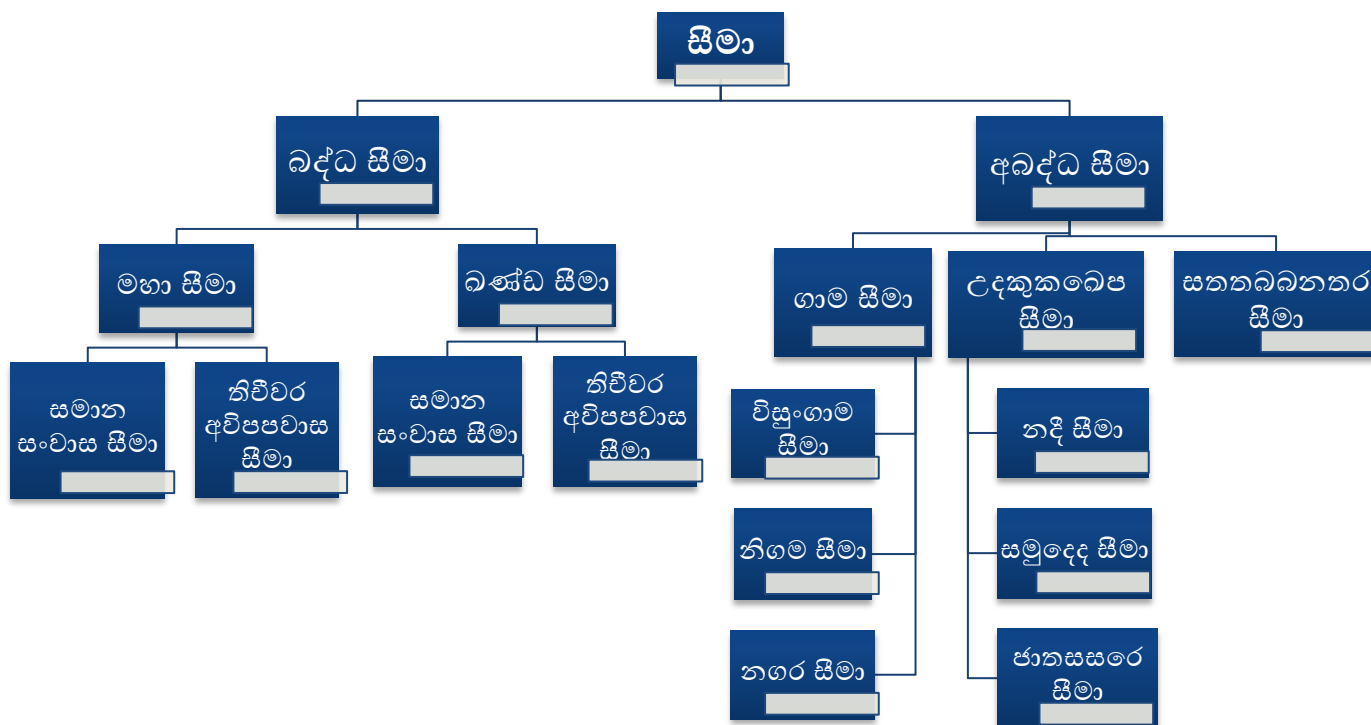
අරහනිතසානකො

භික්ඛුණීදුසකො

ලෝහිතුප්පාදකො

තිර්ච්ඡානගතා

සීමා

බද්ධ සීමා

එකොලොස්විධ විපත්ති සීමාවන්ගෙන් බැහැරව, ත්‍රිවිධ සම්පත්තියෙන් යුක්තව නිමිත්තෙන් නිමිත්ත සම්බන්ධ කර සම්මත කරනලද සීමායි.

ඒකාදස විපත්ති සීමා

අතිබුද්ධිකා

අඩුම තරමින් 21 නමකට වත් අසුන් ගත නොහැකි ප්‍රමාණයේ කුඩා සීමා.

අතිමහතී

දිගින් යොදුන් තුනකට වඩා කෙසගක් හෝ වඩි වුවහොත් එය අතිමහතී සීමාව නම් වේ.

බණ්ඩ නිමිත්ත

නිමිති කීර්තනය කිරීමේදී එක් දිශාවක නිමිත්ත කීර්තනය කොට පිළිවෙළින් අනෙක් දිශාවන් වල නිමිති කීර්තනය කිරීමෙන් පසු නැවතත් ආරම්භක නිමිත්ත කීර්තනය කල

යුතු අතර එසේ නොකොට සම්මත කරනලද සීමාව මෙයයි.

ජායා නිමිත්ත

නිමිත්තක් ලෙස පර්වතවලහෝ යම්කිං වස්තුවක සෙවනැල්ල යොදාගෙන සම්මත කරනලද සීමාව.

අනිමිත්ත

සීමාවක්නියමාකාරයෙන් ස්ථානගතකොට හෝ ස්වභාවික නිමිති තෝරාගෙන සම්මත කරගන්නා ලදමුත් එම නිමිති කීර්තනය නොකරනලද සීමාව.

බහිසීමෙ යිතා සම්මතා

තෝරාගන්නා ලද නිමිති කීර්තනය කලමුත් එය නිමිතිවලින් බැහැරව සිට සම්මත කරගන්නා ලද සීමාව.

නදියා සම්මතා

නදියක් මැදිවන සේ සම්මත කරගන්නා ලද සීමාව.

සමුදෙද සම්මතා

මුහුදේ සම්මත කරනලද සීමාව.

ජාතස්සරේ සීමාව

ජලාශවල සම්මත කරනලද සීමාව.

සීමාය සීමං සමහිදනෙනන සම්මතා

සීමාවක් තවත් සීමාවක් සම්බන්ධ කර සම්මත කරනලද සීමාව.

සීමාය සීමං අජකොතථරනෙනන සම්මතා

සීමාවක් තවත් සීමාවක කොටසක් හෝ සම්පූර්ණයෙන්ම යටකොට සම්මත කරනලද සීමාව.

ත්‍රිවිධ සම්පත්ති

» නිමිති සම්පත්තිය

පබ්බත නිමිත්ත, පාෂාණ නිමිත්ත, වන නිමිත්ත, රූකබ නිමිත්ත, මගග නිමිත්ත, වම්ඹි

ක නිමිත්ත, නදී නිමිත්ත, උදක නිමිත්ත යන අෂ්ඨ නිමිතිවලින් පරිපූර්ණ වන ලෙස සම් මත කරගන්නා ලද සීමාවක් නිමිති සම්පත්තියෙන් යුක්තයැයි කියනු ලැබේ.

පබ්බත නිමිත්ත

තනිකරම ගල් හෝ තනිකරම පස් හෝ දෙක මිශ්‍රව ඇතෙකුගේ ප්‍රමාණයට හෝ ඊට වඩා විශාල කන්ද.

පාෂාණ නිමිත්ත

හකුරු පිඩකට වඩා වැඩි ඇතෙකුට වඩා අඩු ගලක් හෝ යකඩ පාෂාණ නිමිත්ත යි.

වන නිමිත්ත

අඩුම තරමින් අරටුව සහිත ගස් 04 ක් හෝ 05ක් වත් තිබෙන කැලයක්.

රුකබ නිමිත්ත

සුවි දණ්ඩක් ප්‍රමාණයට වැඩුන ගසක් වුවද සැහේ. උසින් අගල් 08 ක් පමණවත් වන අරටු සහිත ගස්.

මගග නිමිත්ත

ගම් දෙක තුනක් යා කර දිවෙන අඩි පාරක් හෝ ගැල් පාරක්.

වම්මික නිමිත්ත

අඩුම තරමින් එදවස සාදනලද අගල් 08 ක් පමණවත් උස හරක් අගක් ප්‍රමාණ යේ මහත වූ තුඹසක්

නදී නිමිත්ත

ගලායන ජලය ඇති ස්වභාවික ගංගා ඇලදොලවල්

උදක නිමිත්ත

වැව් පොකුණු මුහුද කලපු ආදී ගලානොයන ජලය ඇති ස්ථානයයි. අඩුම තරමින් එවේලෙහි සාරනලද වලකට ජලය වත්කර විනයකර්මය ඉවරවනතුරු ජලය රැදී තිබෙනම් එයද උදක නිමිත්තක් සේ ගත හැකිය.

» පරිස සම්පත්තිය

සබ්බතනිම වශයෙන් වාතුචාර්ගික රැස්ව එම ගාම කෙණ්‍රයෙහි බද්ධ සීමාවක් හෝ නදී සමුද්ද ජාතස්සර සීමාවන් හෝ ආක්‍රමණය නොකොට සිටියා වූ සියලු හික්ෂුන් අත්පසහි

කොට ගෙන ජන්දාහරණයට යෝග්‍යවූවන්ගේ ජන්දය ලබාගෙන සම්මත කරන ලද සීමාව පරිසර සම්පත්තියෙන් යුක්ත වේ.

» කමමවාස සම්පත්තිය

ඤාති දුතිය කර්ම වාක්‍යයෙන් පිරිසිදුව නිවැරදිව සම්මත කරගන්නා ලද සීමාව කමම වාස සම්පත්තියෙන් යුක්ත වේ.

බද්ධ සීමා

» බණ්ඩ සීමා

බද්ධසීමාවක් තුළ විනයකර්ම කිරීමේදී රැදී සිටින සියළුම භික්ෂු සංඝයා රැස්වීමට නියමිතය. එය බොහෝ අපහසු මෙන්ම එසේ රැස්කිරීමද ඉතා අපහසුය. එබැවින් ගරු විනයකර්ම හැරෙන්නට සාමාන්‍ය විනයකර්ම කිරීම සඳහා සියළු භික්ෂුන් රැස්නොවී අවශ්‍ය පමණට සංඝයා රැස් කරවාගෙන කලහැකි ආකාරයට අරමුණු සහිතව සම්මත කරගන්නා ලද සීමාවයි. මෙය කොටස් දෙකකට බෙදිය හැක.

සමානසංවාස සීමා

සමගි සංඝයා එකට රැස්ව විනයකර්ම සිදුකරනු ලබන සීමාවයි.

නිව්වර අවිපපවාස සීමා

තමා දරා සිටින තුන් සිවුරෙන් සැමතැන වාසය කලයුතු අතර මෙම සීමාව කර්මවාක්‍යය කියා සම්මත කරගැනීමෙන් පසු එහි ඇතුළතදී තුන් සිවුරෙන් වෙන්වද වාසය කලහැකිය.

» මහා සීමා

යොදුන් 03ක් දක්වා උපරිම ප්‍රමාණයෙන් යුත් සීමාවයි. යොදුන් තුනට වඩා කෙසෙත් හෝ වැඩිවුවහොත් සීමා ගණයට නොවැටේ.

මෙයද කොටස් දෙකකට බෙදිය හැක.

සමානසංවාස සීමා

සමගි සංඝයා එකට රැස්ව විනයකර්ම සිදුකරනු ලබන සීමාවයි.

නිව්වර අවිපපවාස සීමා

තමා දරා සිටින තුන් සිවුරෙන් සැමතැන වාසය කලයුතු අතර මෙම සීමා වකර්මවාක්‍යය කියා සම්මත කරගැනීමෙන් පසු එහි ඇතුළත දී තුන් සිවු රෙන් වෙන්වද වාසය කලහැකිය.

අබද්ධ සීමා

» ගාම සීමා

කිසියම් ගාම භෝජකයකුට අයිති බල ප්‍රදේශයයි. මෙය විසුංගාම සීමා, නිගම සීමා, නගර සීමා යනුවෙන් කොටස් තුනකට බෙදේ.

විසුංගාම සීමා

යම් ප්‍රදේශයක් තුළ රජ කෙනකු හෝ වෙනත් බලධරයකු නීත්‍යානුකූලව තවත් අළුත් නියං ගමක් සාදනු ලබයි නම් එම ගම් ප්‍රදේශයට අයිති මේ අළුත් ගම විසුංගාම නම් වේ.

නිගම සීමා

නියං ගමකට අයිතිවන කුඩා ගම් ප්‍රදේශයයි.

නගර සීමා

අදාල බල ප්‍රදේශයේ නගරය සීමා කරගෙන ඇති ප්‍රදේශයයි.

» උදකුකබෙප සීමා

නදියක, හෝ මුහුදේ හෝ ජලාශයක මැදුම් පුරුෂයකු ජලය හෝ වැලි ගෙන හා ත්පස විසිකලවිට ඒවා වැටෙන සීමාවෙන් මෙපිට හාත්පස උදකුකබෙපයකින් ව ටවන ප්‍රදේශයයි. මෙයද තුන් ආකාරයකින් දැක්විය හැකිය.

නදී සීමා

නදියක් මැදිවන සේ සම්මත කරගන්නා ලද සීමාව.

සමුදද සීමා

මුහුදේ සම්මත කරනලද සීමාව.

ජාතසසර සීමා

ජලාශවල සම්මත කරනලද සීමාව.

» සතකබ්බනතර සීමා

විශාල වනාන්තරවල භාත්පස අබ්බන්තර 07 ක ප්‍රමාණය සතකබ්බනතර නම් වේ. අබ්බනතරයක් යනු රියන් 28කි.

උපසම්පදාව

අෂ්ඨවිධ උපසම්පදාව

එහි හික්ඛු උපසම්පදාව	පස්වග මහණුන් හට
සරණාමන උපසම්පදාව	රාහුල මහ රහතන් වහන්සේට
ඔවාද පටිගගහණ උපසම්පදාව	මහා කාශ්‍යප මහ රහතන් වහන්සේට
පඤ්චබ්‍යාකරණ උපසම්පදාව	සෝපාක මහ රහතන් වහන්සේට
ගරුධමමපටිගගහණ උපසම්පදාව	මහා ප්‍රජාපතී ගෝතමීය ඇතුළු 500 දෙනාට
දුතෙන උපසම්පදාව	අඩ්ඛකාසී ගණිකාවට
අටයවාචික උපසම්පදාව	හික්ඛුණි සංඝයා හට
ඤ්ඤති වතුතථකමම උපසම්පදාව	වර්තමාන හික්ඛු සංඝයා හට

උපසම්පදාව අකොප්‍ය වන ආකාරය

මෙහිදී කරුණු පසකින් විනයකර්මය පරිපූර්ණ විය යුතුය.

» වතචු සම්පත්ති

විසි වස් සම්පූර්ණ වූ, ඒකාදස අභවාය පුද්ගලයකු නොවූ , පාරාජිකාපන්නයකු නොවූ උපසම්පදාවට සුදුසු පුද්ගලයා වතචු සම්පත්තියයි.

ඒකාදස අභවාය පුද්ගලයන්

- පණ්ඩකො
- ටේය්‍යසංවාසකො
- තිත්ථියපක්කන්තකො
- උහතෝබ්‍යඤ්ඤප්පකො
- මාතුසාතකො
- පිතුසාතකො
- අරහන්තසාතකො
- හික්ඛුණීදුසකො
- ලෝහිතුප්පාදකො
- තිර්ථිඡානගතා

» ඤාණි සම්පත්තිය

මෙහිදී වත්පු අපරාමාසන, සංඝ අපරාමාසන, පුගල අපරාමාසන, ඤාණි අපරාමාසන, පච්චාඤාණිකාසන අපරාමාසන , යන පංචවිධ අපරාමර්ශනයන්ගෙන් විනිර්මුක්තව නිවැරදිව පිරිසිදුව ඤාණිකාසන කීර්තනය කල යුතුය.

» අනුසාවන සම්පත්තිය

වත්පු අපරාමාසන, සංඝ අපරාමාසන, පුගල අපරාමාසන, සාවන භාසන අපරාමාසන, අකාලසාවන අපරාමාසන යන පංචවිධ අපරාමර්ශනයන්ගෙන් මිදී නිවැරදිව පිරිසිදුව අනුසාවනය කීර්තනය කල යුතුය.

» සීමා සම්පත්තිය

එකොලොස්විධ විපත්ති සීමාවලින් මිදී නිවැරදිව පිරිසිදුව සම්මත කරගන්නා ලද සීමාවක් තිබිය යුතුය.

» පරිස සම්පත්තිය

එකකර්මප්‍රාප්ත භික්ෂු සංඝයා අත්පසට නොඵලඹීම, ජන්දාභරණය නොකිරීම, රාශිභූත භික්ෂු සංඝයාගේ ප්‍රතිකෝෂණය යන ත්‍රිවිධ දෝෂයන්ගෙන් මිදුණු සබ්බන්තීම වතුචාර්ගික කර්මප්‍රාප්ත භික්ෂු සංඝයා සිටිය යුතුය.

උපසම්පදාව ප්‍රතික්ෂේප කරන ආකාරය

යම් භික්ෂුවකට පැවිද්දෙහි උකටලී බවක් නොඇල්මක් කලකිරීමක් ඇතිවුවහොත් ඔහුට උපසම්පදාව ප්‍රතික්ෂේප කල හැකිය. එහිදී කරුණු සයකින් පරිපූර්ණ විය යුතුය.

චිත්ත

මුළු සිතින්ම උපසම්පදාව අතහරින සිත තිබිය යුතුය.

බෙතත

- බුද්ධං පච්චකඛාමි (මම බුදුන් වහන්සේ ප්‍රතික්ෂේප කරමි)
- ධම්මං පච්චකඛාමි
- සංඝං පච්චකඛාමි
- සිකඛං පච්චකඛාමි
- චිත්තං පච්චකඛාමි
- පාතීමොකඛං පච්චකඛාමි
- උදෙදසං පච්චකඛාමි

- උපජ්ඣායං පච්චකඛාමි
- ආචරියං පච්චකඛාමි
- සද්ධිවිහාරිකං පච්චකඛාමි
- අනෙතවාසිකං පච්චකඛාමි
- සමානුපජ්ඣායකං පච්චකඛාමි
- සමානාචරියකං පච්චකඛාමි
- සබ්බන්තීමාරිං පච්චකඛාමි

මෙම තුදුස් ආකාරයෙන්ද

ගිහිනි මං ධාරෙහි (මම ගිහි බව දරමි)
උපාසකොති මං ධාරෙහි
ආරාමිකොති මං ධාරෙහි
සාමනෙරොති මං ධාරෙහි

තිතථියොති මං ධාරෙහි
තිතථිය සාවකොති මං ධාරෙහි
අසසමනොති මං ධාරෙහි
අසකාපුතනියොති මං ධාරෙහි

මෙම අට අයුරින්ද යන දෙවිසි කෙණ්ඩු පදයන් අතුරින් එක් ආකාරයකින් ප්‍රකාශ කිරීම.

කාල

ප්‍රකාශ කරන්නා වූ ප්‍රතික්ෂේපය වර්තමාන කාලයෙන්ම සිදුවිය යුතුය.

පයෝග

ප්‍රකාශ කරන්නා වූ ප්‍රතික්ෂේපය වාචිකවම ප්‍රතික්ෂේප කල යුතුය.

පුගගල

මෙහිදී ප්‍රතික්ෂේපය කරන්නා හා එය අසන්නා යන දෙදෙනාම උම්මත්තක ආදී නොවූ පියවි සිහිය ඇති අය විය යුතුය.

විජානන

ඇසූ පුද්ගලයා එකෙණෙහිම එහි අර්ථය දැන ගත යුතුය.

ජීවමාන ශරීරයක සම ආදිය විනාශ වූ, නිමිතිවල සටහන් පමණක් තිබියදී ඇතුල් කළේ නම් පාරාජිකා

ජීවමාන ශරීරයක නිමිත්ත සම්පූර්ණයෙන් ඉවත්කර ඇතිවිට (වණ ස්වභාවයක් ඇතිවිට) ඇතුල් කළේ නම් ධුලැසි

ස්ත්‍රී පුරුෂ දෙපක්ෂයේම ඇස් සිදුරුවල, කන් සිදුරුවල, නාස් සිදුරුවල, වස්තිකෝෂවලදී, ඇත් අස් ගව ආදී ප්‍රමාණයෙන් විශාල තිරිසන් සතුන්ගේ වස්තිකෝෂවල නාසා සිදුරු වලදී අංගජාතය ඇතුළුකිරීමෙන් ධුලැසි

තොල්වලින් පිටට දිගු කල දිවෙන් පුරුෂලිංගය ස්පර්ෂ කිරීමෙන් ධුලැසි

තොල්වල නොගැවෙන සේ දත්වල ලිංගය ස්පර්ෂ කිරීමෙන් ධුලැසි

මෙටුන රාගයෙන් කවරකුගේ හෝ සිරුරක් ඇල්ලීමෙන් දුෂ්කට

තිරිසන්ගත සතුන්ගේ ඇස් සිදුරුවල, කන් සිදුරුවල, නාස් සිදුරුවල, තුවාලවල ඇතුළු කිරීමෙන් දුෂ්කට

අනාපත්ති

අජානනතසස, අසාදියනතසස
උමමතතක, බිතතචිතත, වෙදනටය, ආදිකමමික

සමකීස් මාර්ග

පුද්ගලයන්	මාර්ග			එකතුව	මුළු එකතුව
මනුෂ්‍ය ස්ත්‍රී	මුඛ මග	වච්ච මග	පසසාව මග		
අමනුෂ්‍ය ස්ත්‍රී	”	”	”		
තිරච්ඡාන ස්ත්‍රී	”	”	”		
මනුෂ්‍ය උබතෝඛ්‍යාංඡනක ස්ත්‍රී	”	”	”		
අමනුෂ්‍ය උබතෝඛ්‍යාංඡනක ස්ත්‍රී	”	”	”		
තිරච්ඡාන උබතෝඛ්‍යාංඡනක ස්ත්‍රී	”	”	”		
මනුෂ්‍ය පුරුෂ	මුඛ මග	වච්ච මග			
අමනුෂ්‍ය පුරුෂ	”	”			
තිරච්ඡාන පුරුෂ	”	”			
මනුෂ්‍ය පණ්ඩිත පුරුෂ	”	”			
අමනුෂ්‍ය පණ්ඩිත පුරුෂ	”	”			
තිරච්ඡාන පණ්ඩිත පුරුෂ	”	”		12	30

සජ්ඣයාකාරය

- නිදානය :- වෙසාලියයි
- පුග්ගල :- සුදින්න ස්ඵවිරයන් වහන්සේ
- වස්තුව :- මෙමුඛා ධර්ම ව්‍යාතික්‍රමණය
- පඤ්ඤානිය :- යො පන භික්ඛු...-පෙ- පතිසෙවෙයා
සිකඛං අපච්චකඛාය යනුද , අනතමසො තිරච්ඡානගතාය‘පි යනුද
අනුප්‍රඥපති වේ
- ඡාණනිය :- අනාණතනික යි
- ඡාපනිය :- පාරාජිකාපතනිය යි
- ඡාපාපනිය :- අඡානනසස, අසාදියනසස
උමමතතක, බිතතචිතත, වෙදනටය, ආදිකමමික
- චිපනිය :- ශීල චිපත්තිය යි

අංග	:-	සේවන චිත්තය, මාර්ගයෙන් මාර්ගය ප්‍රතිපාදනය
සමුච්චාණ	:-	කාය චිත්ත සමුට්ඨානයි
කිරිය	:-	ක්‍රියා වශයෙනි
සඤ්ඤා	:-	සඤ්ඤා විමොක්ඛ යි
චිත්ත	:-	සචිත්තක යි
වර්ජ	:-	ලොකවජජ යි
කම්ම	:-	කාය කර්මයි
කුසලත්‍රිකාය	:-	අකුසල යි
වේදනාත්‍රිකාය	:-	ද්වී වේදනා යි

2. අදින්නාදාන පාරාජිකා

යෝ පන භික්ඛු ගාමා වා අරඤ්ඤා වා අදින්නං ථෙය්‍යසංඛාතං ආදියෙය්‍ය, යථාරූපේ අදින්නාදානේ රාජානෝ චෝරං ගහෙත්වා භනෙය්‍යුං වා ඛන්ධෙය්‍යුං වා පඛිබාපේය්‍යුං වා: චෝරෝ'සි, ඛාලෝ'සි, මුල්භෝ'සි, ථේනෝසි'ති. තථාරූපං භික්ඛු අදින්නං ආදියමානෝ; අයම්පි පාරාජිකෝ භෝති අසංවාසෝ.

යම් කිසි නිකජ්චක ගමිත් හෝ ආරභාපයෙන් (කලලවෙන්) හෝ නුදුන් වස්තුවක් යොජකම් කෙරේ ද ඵලදා පැහැරගැනීමකදී ඵජ්චර යොජනේ අල්වා මරන් ද සිඛ කරන් ද ඵටිත් හෝ තෙජ්‍යා හරිත් ද තෝ යොජන ඛාලයක මෝඛයක යැහැවී සිටිය යුත්තෙකැයි හින්දා පරිභව කෙරෙත් ඵලදා ආකාරයේ යොජකමක් කරන මහණනෙමේ පරිප්පුයේ වෙයි. (පියවී මහණුන් සමඟ) යහව්‍යායාව නුදුරුස්සෙක් ද වේ.

උපමාව

පණඩුපලාසො ගසකින් ඉදී වැටුණු කොලයක් යලි නිල්වන් නොවන්නා සේය.

අර්ථ

ගාමාවා අරඤ්ඤාවා ග්‍රාමයෙන් හෝ අරඤ්ඤායෙන් හෝ

ගම

ගඩොල් ප්‍රාකාරයකින් හෝ අන්තිම පරිච්ඡේදයෙන් කටු අතු වැටකින් හෝ පිරිකෙව් කලා වූද නොකලා වූද මනුෂ්‍ය වාස වූයේ හෝ නොවූයේ හෝ එකකුටි කාදී ප්‍රෙද්ශය ග්‍රාමය නම් වේ.

අරණය

වහලේ කෙලවරින් වතුර වැටෙන ස්ථානය ‘සර’ නම් වේ. ද්වාරයෙහි සිටි මාගමක් බඳුන් දෝනා ජලය විසිකලවිට පතිත ස්ථානය ‘සරුපවාරය’ නම් වේ. සබ්බන්තිම සරුපවාරයෙහි සිට මැදුම් පුරුෂයකු විසින් අධික ශක්තියෙන් විසිකරන ලද ගලක් පළමු වැටුණ තැනින් මෙපිට ‘ග්‍රාමය’ වේ. ග්‍රාමානනයෙහි සිට උකතප්‍රකාරයෙන් දැමූ ගල පළමු වැටෙන ස්ථානයෙන් මෙපිට ‘ග්‍රාමෝපවාරය’ නම් වේ. ග්‍රාමයත් ග්‍රාමෝපවාරයත් හැරුණුකොට ඉන් එපිට ‘අරණය’ වෙයි.

අදිනනං	වත් හිමියා විසින් කයින් හෝ වදනින් හෝ ස්වකීය සවාමීතවය සමග නොදෙන ලද වස්තුව
ඵය්‍යසංඛාතං	අවහරණ චිත්තය
ආදියෙය්‍ය	පස්විසි අවහර අතුරින් එක් අවහරයකින් සොරසින් ඇතියාව ගැනීම

පස්විසි අවහරය

නානාභාණ්ඩ පංචකය	05
ඒකභාණ්ඩ පංචකය	05
සාහතථීක පංචකය	05
පුබ්බ පයොග පංචකය	05
ඵය්‍යවහර පංචකය	<u>05</u>
	<u>25</u>

❖ **නානාභාණ්ඩ පඤ්චකය**

» ආදියෙය්‍ය

මෙරමා අයත් ආරාමාදිය ගැනීම පිණිස බොරු පැමිණිලි කිරීම.

- වාග් ප්‍රයෝග - දුෂ්කට
- වස්තු හිමියාට සැක - චූලැසි

දෙදෙනාම බලාපොරොත්තු අතහරී - පරිඡ්

» හරෙය

අන් අයකුගේ වස්තුවක් තමා ගෙන යමින් ඇතිවන සොරසිත.

- ස්පර්ශය - දුෂ්කට
- සෙලවීම - ජුලැසි
- යානාවාචනය - පරිඡ්

» අවහරෙය

අනුන් තමා ළග තැබූ වස්තුවක් නැවත ඉල්ලූ කල සොරසිතින් “මම නොගත්තෙමි”යි කියානම්

- නොගත් බව කීම - දුෂ්කට
- වස්තු හිමියාට සැක - ජුලැසි
- දෙදෙනාම බලාපොරොත්තු අතහරී - පරිඡ්

» ඉරියාපථං විකාපෙය

බඩු ගෙනයන්නකුගෙන් සොරෙන් ගනු කැමතිව උපක්‍රම කර යන මග වෙනස්කොට තමන් කැමති මගට හරවා ගැනීම.

- බොරුව අසා මග වෙනස්කොට එක් පියවරක් හෝ තබයි - දුෂ්කට
- දෙවන පියවර තැබීම - පරිඡ්

» යානාවාවෙය

අනුන් සතු වස්තුවක් සොරකම් කරගැනීමේ සිත ඇතිවීම.

- සොරසිතින් ස්පර්ශය - දුෂ්කට
- සෙලවීම - ජුලැසි
- යානාවාචනය(නිබු තැනින් ඉවත්කිරීම) - පරිඡ්

❖ ඒක භාණ්ඩ පඤ්චකය

» ඉහත ආකාර පරිදීම සවිඤ්ඤාණක වස්තුවක් සොරසිතින් ගැනීම මෙයට අයිති වේ. නානාභාණ්ඩ පඤ්චකය අවිඤ්ඤාණක වස්තුවක් සදහා වේ.(ඇවැත් පෙර පරිදීම වේ)

❖ සාහනථික පඤ්චකය

» සාහනථික

අනුන් සතු වස්තුවක් සොර සිතින් තමා අතින්ම ගැනීම.

» ආනතථීක

‘අසවලාගේ බඩු ගෙන එව’ යි අණකර ගෙන්වා ගැනීමේ සොරකම.

» නිස්සග්ගිය

අය බදු අය කරන ආදි තැන්හිදී ඇතුලත සිට බඩු බාහිරාදිය පිටකර ගැනීම.

» අත්ථසාධක

‘අසවලාගේ බඩු හැකි අවස්ථාවක ගොස් සොරාගනු’ යි අණකර සොරකම් කරවීම.

- අණකරන්නා එකෙණෙහිම ‘පරිඡි’
- අණ ලබන්නා සොරකම් කළවිට ‘පරිඡි’

» ධුරනිකෙබප

අනුන් සතු ආරාම ආදිය බොරු කියා අයිතිය ගැනීමේ අදහසින්

- බොරු අයිතිය පැවසීමද
- තමා ළග තැබූ පරිඡිකාරයක් ‘නොගනිමි’ යි කියන විටද
- තාවකාලිකව භාණ්ඩයක් නොදෙන විටද

දෙදෙනාගේ ධුරනිකෙබපයෙන් (බලාපොරොත්තු අතහැරීමෙන්) ගත්හට ‘පරිඡි’ වේ.

❖ පුබ්බපයොග පඤ්චකය

» පුබ්බපයොග

‘අසවලාගේ බඩු සොරා ගනුව’ යි අණ කළ කල්හි අණ ලැබූ තැනැත්තා බඩු ගත් කෙණෙහිම අණකලහු පරිඡි වේ.

» සහපයොග

අන්සතු වස්තුවක් ගැනීමට යෙදෙන අවසන් වැයමේදී පරිඡි වේ.

» සංවිදාවරො

‘අසවලාගේ බඩු සොරාගමුව’ යි කිහිප දෙනකු ගොස් එකකු වුව සොරකම් කළේ නම් සියල්ලන්ම පරිඡි වේ.

» සංකේතකමම

වේලාව නියම කොට ‘අසවලාගේ බඩු අසවල් වේලාවට ගනුව’ යි ඒ වේලාවටම ගත්තේ නම් සංකේතය කලහුට එකෙණෙහිම පරිඡි වේ.

» නිමිත්තකමම

අසවලාගේ බඩු මා අසවල් සංඥාව ගල කල්හි ගනුව යි කිසියම් සංඥාවක් කළ කල්හිම ගත්තේ කම් නිමිත්ත කලහුට එකෙණෙහිම පරිඡි වේ.

❖ ඵයාවහාර පඤ්චකය

» ඵයාවහාරො

අයිතිකරුට නොදැනෙන්නට කරන සොරකම මෙයින් අගවයි. උමං කැණීම්, තලාකුට (තරාදියෙන් හොරට කිරීම), කුට කපාහන(හොර මුදල් ගනුදෙනු) ආදියෙන් වංචා කරනු ලබයිද පරිඡ් වේ.

» පසය්භාවහාරො

පල් හොරුන් මෙන් බලාත්කාරයෙන් වස්තු සොරකම් කිරීමද, නිල මුලාදැනීන් මෙන් ගතයුතු අයබදු ආදිය අධිකව ගැනීමෙන්ද පරිඡ් වේ.

» පරිකප්පාවහාරො

සොරාගනු කැමතිව යමක් දැක එහි අසවල් දේ ඇතැයි සිතා සොරකම් කල කල්හි සිතූ පරිදි එය තිබුණේ නම් පරිඡ් වේ. නොතිබුණේ පරිඡ් නොවේ. වෙනත් දෙයක් තිබූ කල්හි ‘මෙයද කම් නැත’ කියා ගත්තෙහි නම් පරිඡ් වේ.

» පටිච්ඡනනවහාරො

අන්සතු වස්තුවක් තැනෙක තිබෙනු දැක සොරසිතින් පස්වලින් හෝ කොලවලින් වසා පසුව එය ගැනීමේදී පරිඡ් වේ. එමෙන්ම තිබූ තැන වෙනස්කලේ නම්(යානාවාවනය) එකෙණෙහිම පරිඡ් වේ.

» කුසාවහාරො

කුසපත් දමා පරිඡ්කාර ආදිය බෙදීමේදී තම කොටසට වැඩි වූ හෝ සම වූ හෝ ‘අනිකකුගේ කොටස ගනිමි’යි සිතා එහිමිගේ කුසපත තමාගේ කුසපතට දමා ගනී නම්, මාරු කලේ නම් හෝ තිබූ තැනින් වෙනස් කලේ නම් පරිඡ් වේ.

අංග

- මිනිසකු සතු දෙයක් වීම
- මිනිසකුට අයත්ය යන හැගීම
- පාදයක් හෝ පාදයක් වටිනා භාණ්ඩයක් වීම
- සොරසිත
- කවර ආකාරයකින් හෝ සොරකම් කිරීම

දුතිය පාරාජිකා විනිඡ්චය

මෙහිදී කරුණු 05ක් සලකා බැලිය යුතුය.

- I. වත්පු - සොරකම් කල භාණ්ඩයට අයිතිකරුවකු සිටීද නැද්ද යනවග මෙන්ම අයිතිකරු එය සිතින් අතහැර ඇත්ද නැද්ද යනවග.
- II. කාල - සොරකම සිද්ධ කල කාලය තුල භාණ්ඩයේ වටිනාකම.
- III. දේශය - සොරකම සිද්ධ කල ප්‍රදේශයේ එම භාණ්ඩයේ වටිනාකම.
- IV. අගය - වස්තුව අලුත් භාණ්ඩයක්ද පරණ භාණ්ඩයක්ද යනවග.
- V. පරිභෝග - පරිභෝග කළ වස්තුවක් නම් ඒ අනුව වටිනාකම.

ආපත්ති

- මසු 05 හෝ එම ප්‍රමාණය ඉක්මවීම - පරිච්ඡේද
- මසු 01-04 දක්වා - ජුල්ලච්චය
- මසු 01ට වඩා අඩු නම් - දුෂ්කට

අනාපත්ති

තමාගේ යන හැඟීමෙන් ගැනීමෙන්
 විශ්වාසයෙන්
 තාවකාලිකව
 දෙවියන්ට අමනුෂ්‍යයන්ට අයත් දේ
 තිරිසන් සතුන්ට අයත් දේ
 පාංශුකූල සංඥාවෙන්
 උම්මත්තක/ බිත්තවිත්ත/ වේදනට්ඨ/ ආදිකම්මික

සප්තදසාකාරය

- නිදානය :- රජගහනුවර යි
- පුග්ගල :- ධනිය ස්ඵවිරයන් වහන්සේ
- වස්තුව :- රජුගේ දැවසොරාගැනීම් සංඛයාත වස්තුව
- පඤ්ඤානිස :- යො පන භිකඛු...-පෙ- අසංවාසො
 ගාමාවා අරඤ්ඤාවා යනු අනුප්‍රඥපති වේ
- ආභානිස :- සාණතනික යි
- ආපනිස :- දුකුලා, තුලැසි, පරිච්ඡේද
- ආනාපනිස :- සකසඤ්ඤිසස, විසසාසගාහෙ, තාවකාලිකෙ,
 පෙතපරිගගහෙ, තිරවජානගතපරිගගහෙ,
 පංසුකුලසංඤ්ඤිසස

		උමමතතක, බිතතවිතත, වෛදනටය, ආදිකමමික
ව්‍යන්තිය	:-	ශීල විපක්තිය යි
අංග	:-	පරපරිගගහිතං, පරපරිගගහිත සංඝඤ්ඤිතා, ගරුපරිකබ්බරො, ඵෙය්‍යවිතතං, අවහරණං
සමුච්චාණ	:-	අදින්නාදාන සමුට්ඨානයි
කිරිය	:-	ක්‍රියා වගයෙනි
සඤ්ඤා	:-	සඤ්ඤා විමොකබ්බ යි
චිත්ත	:-	සචිතතක යි
වජ්ජ	:-	ලොකවජජ යි
කම්ම	:-	කාය වචී කර්මයි
කුසලත්‍රිකාය	:-	අකුසල යි
වේදනාත්‍රිකාය	:-	ත්‍රිවෛදනා යි

3. මනුස්ස විග්ගහ පාරාජිකා

යෝ පහ භික්ඛු සඤ්චිච්ච මනුස්සවිග්ගහං ජීවිතා වෝරෝපෙය්‍ය, සත්ථහාරකං වා'ස්ස පරිදේසෙය්‍ය, මරණවණ්ණං වා සංවණ්ණෙය්‍ය, මරණාය වා සමාදුපෙය්‍ය: අමිහෝ පුරිස! කිං තුය්භිමිහා පාපකේන උප්චිචිතේන? මතන්තේ ජීවිතා සෙයෙය්'ති. ඉති විත්තමනෝ විත්තසංකප්පෝ අනේකපරියායේන මරණවණ්ණං වා සංවණ්ණෙය්‍ය මරණාය වා සමාදුපෙය්‍ය; අයමිපි පාරාජිකෝ හෝති, අසංවාසෝ.

යම් කිසි නිකජුචක් චතුෂ්‍ය ශරීරය විචිතේන්ද්‍රියයෙන් තොර කරයි, මරණය සඳහා ආයුධ හෝ පිළියෙල කොට තබයි, මරණයෙහි අනුසස් හෝ ප්‍රකාශ කරයි, බබට මේ පව්වුදු දුක්ඛ වචිතයෙන් කවර වැඩක් ද? විචිතවීමට වඩා බබේ මරණය උන්මිය යි මරණ කැමති සිත් ඇතිව කල්පනා ඇතිව නොයෙක් අයුරින් මරණයෙහි ගුණ වනන්තාවු ද මරණය විනිස උත්සාහ ගන්වන්තාවු ද මරණ නෙමේ ජර්ජි වූයේ වෙයි. (විසචි මරණුත් සමඟ) සහවාසයට නුසුදුස්සෙක් ද වෙයි.

උපමාව

දවෙ ධා හිණණා පුපු සීලා දෙපලු වූ පර්වතයක් යලි හා නොවන්නා සේ

අර්ථ

මනුසස විගහනං

ඉතා සියුම් පටුම කලලයේ පටන් මරණය තෙක්
ජීවමාන ශරීරය

ජීවිතා වොරොපෙයා

ඉතා සියුම් පටුම කලලයේ පටන් මරණය තෙක් ජීවමාන ශරීරය
විනාශ කිරීම

සඤ්චිචච

දැන දැන

මැරීමේ ප්‍රයෝග

සාහතථික - සිය අනිත්ම මැරීම

නිසසගගිය - වෙඩි තැබීම, දුණු, ඊතල ආදී විසිකරන දෙයකින් මැරීම

ආණතථික -

- වතථු - ‘අසවල් පුද්ගලයා මරන්නැ’ යි
- කාල - ‘අසවල් කාලයේදී මරන්නැ’ යි
- ඕකාස - ‘අසවල් ස්ථානයේදී මරන්නැ’ යි
- ආවුධ - ‘අසවල් ආයුධයෙන් මරන්නැ’ යි
- ඉරියාපථ - ‘අසවල් ඉරියව්වෙන් සිටිනවිට මරන්නැ’ යි

කිරියා විශේෂ - මැරීම කරන ආකාරය ප්‍රකාශකිරීම යනාදී අණදීම් වලින්
පසු එයාකාරයෙන්ම කළේ නම් පරිඡ්චේ.

ථාවර ප්‍රයෝග - උගුල් ඇටවීම, බොරු වලවල් කැපීමෙන් මැරීම

විජ්ජාමය - යන්ත්‍ර මන්ත්‍ර ගුරුකම් වලින් කරනු ලබන බලපෑම්වලින්
මැරීම

සාදධිමය - කර්ම සාධිමය හැකියාවලින් ආදියෙන් මරණයට
පත්කිරීම

අංග

- මිනිසකු වීම
- පණ ඇතැයි යන හැඟීම
- වධක සිත
- උපක්‍රමය
- එයින් මරණයට පත්වීම

ආපත්ති

මිනිස් මරණය	පරිච්ඡේද
මරණය පිණිස මිනිසකුට දුක් ඉපිදවීම	ඵලැසි
යක්ෂ ප්‍රේත මරණය	ඵලැසි
තිරිසන් මරණය	පවිත්‍ර
වල කැපීමාදිය	දුෂ්කට
කැපූ වල ආදියෙහි කිසිවකු වැටීම	දුෂ්කට
යක්ෂ ප්‍රේත තිරිසන් අයට දුක් ඉපිදවීම	දුෂ්කට

අනාපත්ති

‘මෙයින් මෙතෙම මැරේ’ යයි නොදැන
 නොදන්නා කෙනාටය
 මැරීමේ වේතනාව නැතිව
 අසිහියෙන්
 උමමත්තක/ බිත්තවිත්ත/ වෙදනටය/ ආදිකමමික

සප්තදසාකාරය

හිදානය	:-	වෙසාලියයි	
පුග්ගල	:-	බෙහෝ හික්ෂුන්	
වස්තුව	:-	ඔවුනොවුන් දිවිනසාගැනීම සංඛ්‍යාත වස්තුව	
පැකැදැන්නිය	:-	යො පන හිකඬු...-පෙ- අසංවාසො	
		මරණ වණණංවා සංවණණයා ය අනුප්‍රඥපති වේ	
ආභාතිය	:-	සාණතනික යි	
ආපත්තිය	:-	වල කැණීම් ආදිය	දුකුලා
		මිනිස් දැයෙහි වූවෙකුට දුක් ඉපිදවීම	තුලසි
		තිරිසන් ගිය මරණය	පවිත්‍ර
		මිනිස් මරණය	පරිච්ඡේද
ආනාපත්තිය	:-	අජානනසස, අසාදියනසස	
		උමමත්තක, බිත්තවිත්ත, වෙදනටය, ආදිකමමික	
විපත්තිය	:-	ශීල විපත්තිය යි	

අංග	:-	මනුෂ්‍ය ප්‍රාණයෙක් වීම, ප්‍රාණයෙක් යන හැගීම, වධක වේතනාව, උපක්‍රමය, එයින් මැරීම
සමුච්චාරණ	:-	අයිතාදන් සමුච්චාරණයි
කිරිය	:-	ක්‍රියා වශයෙනි
සඤ්ඤා	:-	සඤ්ඤා විමොක්ඛ යි
චිත්ත	:-	සචිත්තක යි
වර්ජ	:-	ලොකවජ්ජ යි
කම්ම	:-	කාය වචී කර්මයි
කුසලත්‍රිකය	:-	අකුසල යි
වේදනාත්‍රිකය	:-	දුකඛ වෙදනා යි

✓ මෙම පාරාජිකාව සිදුවන්නේ වධක චිත්තය සහිතව මැරීම සිදුවීමෙන් වුවද වධක චිත්තය කරුණා ස්වභාවයෙන්ද පහල විය හැකිය.

4. උත්තරිමනුස්සධම්ම පාරාජිකා

යෝ පහ භික්ඛු අනභිජානං උත්තරිමනුස්සධම්මං අත්තූපනායිකං අලමරිය ඤාණාදස්සනං සමුද්‍රාවරොය්‍ය: ‘ඉති ජානාමි, ඉති පස්සාමි’ති, තතෝ අපරේන සමයේන සමනුග්ගාභියමානෝ වා අසමනුග්ගාභියමානෝ වා ආපන්නෝ සුද්ධිපෙකෙඛෝ ඒවං වදෙය්‍ය: ‘අජානමේවං ආවුසෝ අවචං ජානාමි, අපස්සං පස්සාමි’ තුව්ඡං මුසාවිලපින්නි. අඤ්ඤාදු අධිමානා: අයමිපි පාරාපිකෝ හෝති අසංචාසෝ

යම් කිසි භික්ඛුවක් සිය සතන්හි නුපන්නාවූ (අයුරාගාඤානදායනාය අරනිකර්ත නුච්ච) උත්තරිමනුස්සධම්මී තමා කෙරෙහි අරතයී ද එය මේ කාරණයෙන් දැනීම, මේ කාරණයෙන් දැනීමයි පුකාය කරයි. එවන්කින් ආපන්නියව පැමිණියාවූ ඒ භික්ඛුව තෙවන විර්සිදුඛව කැමතිව පසුකලෙක (අනෙකෙකු විසින්) විචාරණු ලැබුව ද නොලැබුව ද මම උතුරු මිනිස් දම් නොදැනම දැනීමයි, නොදැනම දැනීමයි , හිස්සාර ඛොරු කීම් යැයි කියා ද අධිමානයෙන් තොරව කියන්නාවූ ඒ මහණ පරිච්ඡයේ වෙයි. (වියව් මහණුන් සමඟ) සභවාසයව නුපුදුස්සෙක් ද වෙයි.

උපමාව

මතථකචජින්න තාලො මුදුන සිදුනු තල් ගසක් මෙනි

අර්ථ

අනභිජානං	තමාගේ සන්තානයෙය් නූපන්
උතතරී මනුසස ධමම	කුමාර, විමොකඛ, සමාධි, සමාපත්ති, ඥානදර්ශන, මගගභාවනා, ඵලසවජ්ඣානා, කිලෙසපපභාණ, විනිවරණනා විතතසස සුඤ්ඤාගාරෙ අභිරතී
අලමරිය ඤාණදසසන	කෙලෙස විධවංශනයට සමර්ථ වූ ආර්යාන්ගේ ඥානදර්ශනය
අඤ්ඤත්‍ර අධිමානා	අධිමානයෙන් තොරව
අතතුපනායිකා	උතුරු මිනිස්දම් තමා කෙරෙහි විද්‍යාමාන යැයි ආරෝපනය කොටගැනීම
අනුලලපනාධිපපායසස	හුවා දැක්වීමේ අදහසක් නැතිව

අංග

උතුරුමිනිස් දම් තමා තුළ නැතිබව
මිනිසකුට කීම
වටින් ගොඩින් නොව සෘජු ලෙස කීම
අසන්නා මිනිසකුම වීම
පසුව නොව එකෙණෙහිම දැනගැනීම

ආපත්ති

‘මම ප්‍රථම ධ්‍යානයට(දුකිය/තතිය/චතුතථ) සමවදිම්/ සමවදිම්‘ කී විට පරිඡ් වේ.
‘මම ප්‍රථම ධ්‍යාන ලාභියෙක්/ මා හට ප්‍රථම ධ්‍යානය ඇත’ ආදී ලෙස කීමෙන් පරිඡ් වේ.
‘මා හට සොවාන් (සකදාගාමී/අනාගාමී/අරහත්)ඵලය ඇත’ හෝ ඒ හා සමාන
වචනවලින් කීවිට පරිඡ් වේ.
‘මගේ සිත රාගයෙන්(ද්වේශයෙන්/මෝහයෙන්) මිදුනෙමි‘ කීවිට පරිඡ් වේ.

- ඉහත සියල්ලෙහිදී අසන්නා තේරුම් නොගතහොත් ජුලැසි වේ.
- ‘යමෙක් ඔබගේ විහාරයේ වාසය කරයිද ඔහු ධ්‍යාන මාගඵල ලාභියෙක්’ ආදී පරියායෙන් කීවිට ජුලැසි වේ.
- මෙහිදී අසන්නා තේරුම් නොගතහොත් දුෂ්කට වේ.

පණිධාය වංකමතී - ගරු බුහුමන් පතා ඇවිදීම, ඉරියව් පැවැත්වීම ආදියෙන් දුෂ්කට වේ.

අනාපත්ති

අධිමානයෙන් කීමෙන්

අනුලලපනාධිපපායසස - හුවා දැක්වීමේ අදහසක් නැතිව

උම්මත්තක/ බිත්තවිත්ත/ වේදනට්ඨ/ ආදිකම්මික

- මෙම පාරාජිකාව වචනයෙන් කීමෙන්/ ඇගවීමෙන් යන දෙයාකාරයෙන්ම සිදුවේ.
- මෙම පාරාජිකාව මනුස්සයෙකුටම කීමෙන්/ ඇගවීමෙන් සිදුවේ.

සප්තදසාකාරය

- හිදානය :- වෙසාලියයි
- පුග්ගල :- වගගුමුදාතිරිය හික්ෂුන්
- වෘත්ත :- උතතරිමනුසසධමමාරොචනයයි
- පඤ්ඤාත්තිය :- යො පන හිකබ්බු...-පෙ- අසංවාසො
අඤ්ඤානු අධිමානා අනුප්‍රඥපති වේ
- ආණාත්තිය :- අනාණතතික යි
- ආපත්තිය :- ‘මම ප්‍රථම ධ්‍යානයට සමවදිමි’
අසන්නා තේරුම් නොගතහොත් ජුලැසි
අසන්නා තේරුම් ගතහොත් පරිච්ඡි
- අනාපත්තිය :- අධිමානෙන ආරොචෙනතසස, අනුලලපනාධිපපායසස
උම්මත්තක, බිත්තවිත්ත, වේදනට්ඨ, ආදිකම්මික
- විපත්තිය :- ශීල විපත්තිය යි
- අංග :- උතුරුමිනිස් දම් තමා තුල නැතිබව
පාපිවජාවෙන් ආරොචනය
වටින් ගොඩින් නොව සෘජු ලෙස කීම
අසන්නා මිනිසකුම වීම
පසුව නොව එකෙණෙහිම දැනගැනීම
- සමුච්චාණ :- අදින්නාදාන සමුට්ඨානයයි

කිරිය	:-	ක්‍රියා වගයෙනි
සැකැස්ස	:-	සඤ්ඤා විමෝකබ යි
චිත්ත	:-	සචිත්තක යි
වර්ජ	:-	ලොකවජජ යි
කම්ම	:-	කාය වචී කර්මයි
කුසලත්‍රිකය	:-	අකුසල යි
චේදනාත්‍රිකය	:-	ත්‍රිවේදනා යි

සුවිසි පාරාජිකා

භික්ෂුන්ට හා භික්ෂුණිනිට සාධාරණ	04
භික්ෂුනීන්ට සාධාරණ	04
ඒකාදස අභව්‍ය පුද්ගලයෝ	11
විබහනත (ගිහිබව ගැනීමේ අදහසින් සිවුරු ගැලවූ භික්ෂුනිය)	01
ලම්භි	01
මුදු පිට්ඨිකො	01
පරසස අංගජාතං මුඛෙන ගණහානි	01
පරසස අංගජාතෙ අභිනිසීදති	<u>01</u>
	<u>24</u>

භික්ෂුනීන්ට සාධාරණ

උබහජානුමණඩලිකා	කාය සංසගග රාගයෙන් යුත් භික්ෂුණියක එබදුම කාය සසගග රාගයෙන් යුත් පුරුෂයකුගේ අකු ඇටයෙන් යට දණ මඩලෙන් උඩ හා වැලමිටින් උඩ පෙදෙස්හි කාය සංසර්ගය ඉවසීම.
වජජ පට්ඨජාදිකා	අන්‍ය භික්ෂුණියකගේ පරිච්ඡි ඇවතක් දැක එය සැගවීම.
උකඛිතතානුවතථුකා	උක්ඛෙපතීය කර්මය ලද භික්ෂුවකගේ පක්ෂය දෘෂ්ටි වගයෙන් ගැනීම
අටයවතථුකා	කාය සංසර්ගයෙන් යුක්තව මිනිස් පිරිමියකුගේ අත ගැන්ම සගල සිවුරු කොන ගැන්ම කාය සංසර්ග පිණිස අත්පස්හි සිටීම අත්පස්හි සිට බිණීම පුරුෂයා කී තැනට යාම පුරුෂයාගේ ආගමනය ඉවසීම මුඛා තැනකට පිවිසීම

කාය සංසර්ගය පිණිස කය එළවීම

යන අට ආකාරයෙන් එක් කාරණයකින් එළඹීම.

- යථාපුරේ තථා පවජා - පෙර ගිහිබව යම්සේද දැනුණු එසේමය
- පාරාජිකො - ශාසනයෙන් ගිලිහුණා/ පරාජයට පත්වුණා/ වුනවුණා
- අසංවාසො - අනෙකුත් ප්‍රකෘති හික්ෂුන් වහන්සේලා සමග උපෝසථ ආදී විනය කර්ම වලට සහභාගීවීමක් නැත.සහවාසයට නුසුදුසුය.
- ඡෙජජගාමිණී ඇවැත් - නැවැත නැගීසිටිය නොහැකි බැවින් සතර පාරාජිකාව මෙසේද හැඳින්වේ.

සංඝාදිසේස (13)

සංඝො ආදිමභි වෙව සෙසෙ ව ඉච්ඡිතබ්බො අස්සා'නි සංඝාදිසෙසො

මේ ඇවැත් සමූහයෙන් පිරිසිදු වීම සඳහා මූලදී පිරිවෙස් සමාදන්වීම් සංඛ්‍යාත ආදියටත්, මැදදී මානත් දීමට මූලාය පටිකස්සනය කිරීමට සුදුස්සන්ට ඒ සඳහාත්, අගදී අඛිභාහන විනය කර්මයටත් සංඝයා ලැබිය යුතු හෙයින් සංඝාදිසේස නම් වේ.

5. සුක්කච්චිසට්ඨි ශිකෂාපදය

සඤ්චේතනිකා සුක්කච්චිසට්ඨි අඤ්ඤාදු සුපිනන්තා සංඝාදිසේසෝ.

සිහිනයක දී විභා දැන දැන ශුක්ඛ ඉදුන මහණාට සඟවෙසෙස් නම් ඇවත වෙයි.

අර්ථ

සංවේතනිකා මෝචන ආශ්වාද චේතනාව

සුක්කච්චිසට්ඨි සුකුරු ධාතු ව පිටවීම

අඤ්ඤාදු සුපිනන්තා සිහිනයකදී හැර

සුකුරු ධාතු මුදවන ක්‍රම (04)

අක්කුප්පන රූප අභ්‍යන්තර රූපයේ ගටා මිදීම

බහිදද රූප භාහිර රූපයේ ගටා මිදීම

අක්කුප්පන බහිදද රූප අභ්‍යන්තර භාහිර රූපයේ ගටා මිදීම

ආකාසෙ කටි කම්පන ඉන ආදී ලෙස සොලවා හිස් ආකාසෙ ගටා මිදීම

ආපත්ති

වෛතෙති-සිතයි	උපකකමති - උපක්‍රම කරයි	මූච්චති - මිදෙයි	සංඝාදිදේස
වෛතෙති	උපකකමති	න මූච්චති	ථූලලච්චය
වෛතෙති	න උපකකමති	මූච්චති	අනාපත්ති
න වෛතෙති	උපකකමති	න මූච්චති	අනාපත්ති
වෛතෙති	න උපකකමති	න මූච්චති	අනාපත්ති

අනිකකුගේ ලිංගය ඇල්ලීම නිසා තමාට මෝචනය වීම දුකකට

අනාපත්ති

අනුපකකමනතසස අංගජානයේ උපක්‍රම නොකොට වෙන ක්‍රමයකින් පිටවීම

අමෝචනය සුකුරු මිදීමේ අදහසක් නැතිව

සුපිනං සිහිනවලදී

උම්මත්තක/ බිත්තවිත්ත/ වේදනටිය/ ආදිකම්මික

අංග

මෝචනය කරන චේතනාව

උපක්‍රමය

මෝචනය

6. කාය සංසග්ග ශිකෂාපදය

යෝ පන භික්ඛු ඕච්ඡාණෝ විපරිණාතෝ විත්තෝ මාතුගාමේන සද්ධිං කායසංසග්ගං සමාපජීජේය්‍ය, හත්ථගාහං වා වේණිගාහං වා අඤ්ඤතරස්ස වා අඤ්ඤතරස්ස වා අංගස්ස පරාමසනං, සඛිකාදිසේයෝ.

යම් භික්ඛුවක් භාගයෙන් පෙරළී ගිය සිහි අහිතන ගැහීම කෙනෙ අල්ලා ගැහීම හා අවියවයන් පරාමයන් කිරීම වශයෙන් ස්ත්‍රියක හා කයින් කය ස්පෂ්ඨ කෙරෙයි ද (ඔහු හට) සභාවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි.

අර්ථ

ඔච්ඡාණා රාගයට බැසගත් සිතින්

මාතුගාමෙන සද්ධිං එදවස උපන් දැරියගේ පටන් ජීවමාන මනුෂ්‍ය ස්ත්‍රියක්

හත්ථගාහංවා අත ඇල්ලීම

වේණිගාහංවා ගොතන ලද කෙස් වැටිය

අංග

මිනිස් කාන්තාවක් වීම

කාන්තාවක් යන හැඟීම

සිරුර අල්ලන රාගය

ඒ රාගයෙන් උත්සාහ කිරීම

අත් ආදිය ඇල්ලීම

ආපත්ති

ස්ත්‍රියක සිටියදී ස්ත්‍රියක යන හැඟීමෙන් රාග සිතින්
හික්ෂුවක් කයින් එක කෙස් ගසක් හෝ ලෝමයක් ස්පර්ෂ කලේ නම්
සංසාදිසේස

ස්ත්‍රියක සිටියදී
ස්ත්‍රියකද, පණ්ඩකයද, පුරුෂයකද, තිරිසනකද යන සැකයෙන් කය ස්පර්ෂ කිරීම
වූලැසි

කායපට්ඨයෙන් කය ස්පර්ෂ කිරීම
වූලැසි

කායපට්ඨයෙන් කායපට්ඨය ස්පර්ෂ කිරීම
දුෂ්කට

නිස්සගහියෙන් (ගල් කැට ආදිය විසිකිරීමෙන්)
දුෂ්කට

පිරිමියකු, තිරිසනකු, ස්ත්‍රියක, පණ්ඩකයකු යන හැඟීමෙන් සිරුර ඇල්ලීමෙන්
දුෂ්කට

පිරිමියකු යන සැකයෙන් සිරුර ඇල්ලීමෙන්
දුෂ්කට

ස්ත්‍රියක නැග සිටින අත්තක් සෙලවීමෙන්
දුෂ්කට

අනාපත්ති

පාත්‍ර ආදිය පිළිගැනීමේදී ස්ත්‍රියකගේ අත් කෙස් ආදිය ස්පර්ෂ වනවිට

හික්ෂුව අතපය දිගහරිනවිට ස්ත්‍රී සිරුරක ස්පර්ෂ වීම

ස්ත්‍රියක් ස්පර්ෂ කරද්දී හික්ෂුව ආශ්වාදයක් නොවිඳ සිටීම

ස්ත්‍රියක් ස්පර්ෂ කරද්දී හික්ෂුව කයින් වෑයම් නොකර සිටීම

බේරීමේ අදහසින් තල්ලු කිරීම

නොදැන නොසිතියෙන්

උමමත්තක/ බිත්තවිත්ත/ වේදනට්ඨ/ ආදිකමමික

7. දුටුදුල්ලාචාරා ශික්ෂාපදය

යෝ පන භික්ඛු ඕනිණ්ණෝ විපරිණාතේන චිත්තේන මාතුගාමං දුටුදුල්ලාහි චාචාහි ඕභාසෙය්‍ය, යථා තං යුචා යුචතිං මේථුනුපසංභිතාහි, සඛිඤ්ඤිසේසෝ.

යම් නික්ෂුචික් රාගයෙන් පෙරළී ගිය සිහිත් තරුණයෙකු තරුණියකට මෙවුන සන්තිශ්‍රිතව කරන කථාවක්වෙත් යම් ස්ත්‍රියකට (ඇගේ වසමග පසමග පිලිබඳව) ඇසූය ව්‍යවහාරයෙන් කථාකරයි නම් (ඔහු හට) යභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි.

අර්ථ

දුටුදුල්ලාචාරා වස මග, පස මග, මෙථුන ධමම ගැන අසැබි කතා
මාගම සභ්‍ය අසභ්‍ය තේරුම් ගතහැකි ස්ත්‍රියක්

අංග

මිනිස් ස්ත්‍රියක වීම
ස්ත්‍රියක යන හැඟීම ඇතිබව
අසභ්‍ය වචන කතාකිරීමේ රාගය ඇතිබව
ඒ රාගයෙන් අසභ්‍ය වචන කතාකිරීම
එකෙණෙහිම ඇය තේරුම්ගැනීම

ආපන්නි

ස්ත්‍රියකගේ වසපග පසමග ගැන(මෙථුන නිශ්‍රිත ගුණ හෝ අගුණ) කතා කිරීම හා ඇසූ කෙනා දැනගැනීම සංසාදිසේස
ඇසූ කෙනා තේරුම් නොගතහොත්
පුලැසි
වචන ගණනට ස්ත්‍රීන් ගණනට ඇවැත් වේ
ස්ත්‍රියගේ අකු ඇටයෙන් පහළ දණ මඩලෙන් ඉහළ වෙනත් අවයව ගැන කතාකිරීම
පුලැසි

පණ්ඩක අයගේ වසමග ගැන කතා කිරීම
උලැසි

අකු ඇටයෙන් ඉහළ දණ මඩලෙන් පහළ ගැන කතා කිරීම
දුෂ්කට

පණ්ඩක අයගේ වෙනත් අවයව ගැන කතා කිරීම
දුෂ්කට

අනාපත්ති

කියාදීමේ අර්ථයෙන්
පෙළ අටයකතා කියවීමේදී එම වචන භාවිතය
උම්මත්තක/ බිත්තවිත්ත/ වේදනට්ඨ/ ආදිකම්මික

8. අත්තකාම පාරිවරිය ශිකෂාපදය

යෝ පහ භික්ඛු ඕතිණ්ණෝ විපරිණතේන චිත්තේන මාතුගාමස්ස සන්තිකේ
අත්තකාමපාරිවරියාය වණ්ණං භාසෙය්‍ය: 'ඒතදග්ගං භගිනි! පාරිවරියානං යා මාදිසං
සීලවන්තං, කලසාණධම්මං ඩුඤ්චාරිං ඒතේන ධම්මේන පරිවරෙය්‍යාති.
මේඋචුභසංභිතේන, සඛිසාදිසේසෝ.

යම් නික්ඛුච්ඡ ක්‍රමයෙන් දෙපළි ගිය සිහිත් "තැඟනියනි සිල්වත් වූ යහපත් ගතිගුණ හා බඹයර් දැක්වූවා වා වැන්නකුට
වෛද්‍ය ධර්මයෙන් උවැරෙන් කෙරෙන්නම් එය උපස්ථානයන් දැනට ශ්‍රේෂ්ඨ යැ"යි ස්ත්‍රියක් හමුවෙහි තමාහා වෙනුවෙන් දැක්වූ
දැනුමක් ප්‍රකාශ කරන්නේ ද (ඔහු හට) යහවෙසෙස් නම් දැවැන් වෙයි.

අර්ථ

මාතුගාම සහාය අසහාය තේරුම් ගතහැකි ස්ත්‍රියක්
අත්තකාමපාරිවරිය මෙමඋචුන නිශ්‍රීත ඉල්ලීමේ කතා

අංග

මිනිස් ස්ත්‍රියක වීම

ස්ත්‍රියක යන හැඟීම

හික්ෂුව මෙමථුන රාගයෙන් යුත් බව

ඒ රාගයෙන් මෙමථුන සංග්‍රහයේ ගුණ කීම

ස්ත්‍රිය එකෙණෙහිම දැනගැනීම

ආපත්ති

ස්ත්‍රියකට කයින් හෝ වචනයෙන් මෙමථුනයෙන් උපස්ථාන කිරීමේ ගුණ කීමෙන් සංසාදිසේස

එම කියුදෙය ස්ත්‍රියට නොතේරුණේ නම් ථුලැසි

පණ්ඩකයකුගෙන් මෙමථුනයා ඉල්ලීමෙන් ථුලැසි
පණ්ඩකට නොතේරුණේ නම් දුෂ්කට

පුරුෂ ආදී අනෙකුත් අයගෙන් මෙමථුනයා ඉල්ලීමෙන් දුෂ්කට

අනාපත්ති

ඇසුවට ‘සිවුපසයෙන් උපස්ථාන කරන්නැ’යි කීමෙන්
උමමත්තක/ බිත්තවිත්ත/ වේදනටිය/ ආදිකම්මික

9. සඤ්චරිතත ශිකෂාපදය

යෝ පන හික්ඛු සඤ්චරිත්තං සමාපජ්ජෙය්‍ය ඉත්ථියා වා පුරිසමභිං පුරිසස්ස වා ඉත්ථිමභිං, ජායත්තහේ වා ජාරත්තහේ වා අන්තමසෝ තංඛණිකායපි, සඛිඝාදිසේසෝ.

යම් නික්ෂුවක් (ස්ථීර්‍ය අභ්‍යන්තර බවකින් හෝ යොග්‍ය අභ්‍යන්තර බවකින් යුතු) ස්ත්‍රියකගේ කැමැත්ත පුරුෂයාට ද පුරුෂයාගේ කැමැත්ත ස්ත්‍රිය වෙත ගෙනයයි නම් යටත් ජීවිතයෙන් එකෙතෙහි රචණා කළ කැමැති ස්ත්‍රී පුරුෂයන්ගේ හෝ අදහස් බවුනොවුන් අතර ගෙනයන්නේ නම් (බහු භව) සංඝාදිසේස ආපත්තිය වෙයි.

අර්ථ

සඤ්චරිතතං සමාපජ්ජෙය්‍ය ආවාහ විවාහ වනු කැමැති ස්ත්‍රී පුරුෂයන්ගේ පණිවුඩ
හුවමාරුව

- ජායතනනව්‍යායා නිබද භාර්යා පිණිස
 - ජාරතනනව්‍යායා අනියම් භාර්යා පිණිස
 - අන්තමයෝ තංඛණිකාය'පි එම මොහොතේ අහිරමණයට කැමති
 - සම්පූර්ණයෙන්ම වෙන්වූ අය අලංචවනියෝ
 - තාවකාලිකව වෙන්වූ අය නාලංචවනියෝ
- අලංචවනියත්වයෙන් වෙන්වූ දෙමාපියන් පවා එක්කිරීම සසචෙසෙස් වේ.

අංග

- මනුෂ්‍යයන් වීම
- දික්කසාද වූ බිරිදක් වීම
- යෝජනාව පිළිගැනීම
- විමසීම
- පිළිතුර ආපසු ගෙනගොස් පැවසීම

ආපත්ති

පතිගණ්භාති(පණ්ඩිතය පිළිගැනීම)	වීමංසති(එය පිළිබද සොයාබැලීම)	පවජාහරති(එහි ප්‍රතිඵලය නැවත දැන්වීම)	සංඝාදිසේස
පතිගණ්භාති	වීමංසති	න පවජාහරති	ථූලැසි
න පතිගණ්භාති	වීමංසති	පවජාහරති	ථූලැසි
න පතිගණ්භාති	වීමංසති	න පවජාහරති	දුෂ්කට

- කරුණු 01ක යෙදීම දුෂ්කට
- කරුණු 02ක යෙදීම ථූලැසි

අනාපත්ති

සංඝයාගේ, චෛත්‍යයක හෝ ගිලන් අයකුගේ කටයුත්තකට
 උම්මත්තක/ බිත්තවිත්ත/ වේදනට්ඨ/ ආදිකම්මික

10. කුච්චාර ශික්ෂාපදය

සඤ්ඤාචිකාය පන භික්ෂුණා කුටිං කාරයමානේන අස්සාමිකං අත්තුද්දේසං පමාණිකා කාරේතබ්බා, තත්ථිං පමාණං: දීඝසෝ ද්වාදස විදුත්ථියෝ සුගතවිදුත්ථියා, තිරියං සත්තන්තරා. භික්ෂු අභිනේතබ්බා වත්ථුදේසනාය, තේහි භික්ෂුහි වත්ථුං දේසේතබ්බං අනාරම්භං සපරික්කමනං. සාරම්භේ වේ භික්ෂු වත්ථුස්මිං අපරික්කමනේ, සඤ්ඤාචිකාය

කුටිං කාර්යය, භික්ෂු වා අනභිභවය වන්දිතේසනාය, පමාණං වා අතික්කාමෙයය, සඛිඤ්ඤායෙයා.

තමන් සඳහා වූ දුකටුකයන් දැනගත්තා වූ ද (විභවයන්) ඉල්ලාගත් වූ පොරොත්තු දැන දැනටත් කටයුතු කරමින් නික්මුණු විසින් විය ප්‍රමාණවත් ලෙස කරවිය යුත්තේය. මේ වගේ ප්‍රමාණයයි: දිගින් යුගත් වියහින් දොළොස් වියනකි. පළමු (නිත්ති හර) අනුලක්‍ෂණයෙන් යුගත් වියහින් සත් වියනකි. කුටි බිම දෙසීම විනිස නික්මුණු කැරැටිය යුත්තාහ. ඒ නික්මුණු විසින් ද උපද්‍රව හිතව උපවාර සහිතව කුටි බිම දෙසිය යුත්තේය. යම් නික්මුණු උපද්‍රව සහිතව උපවාර හිතව ඉල්ලාගත් වූ පොරොත්තු දැනටත් කටයුතු කරමින් ද කුටිබිම නොකැරැ වන ලද්දා වූ ද වෛර ප්‍රමාණය ද ඉක්මවා නම් (බහු හට) සඟවෙතැයි වෙයි.

අර්ථ

සඤ්ඤාවිකාය	තමන් ඉල්ලාගත් වූ පොරොත්තු දැනටත්
අනාරමභං	උපද්‍රව නැතිබව
සපරිකකමණං	උපවාර සහිත බව - ගොන් දෙදෙනකු යොදන ලද ගැලක් කුටිය සිසාරා ගමන් කල හැකිවිය යුතුය.
සුගතවිදන්තියා	සුගත වියන - මැදුම් පුරුෂයකුගේ අතින් රියන් 1 1/2 (දැන් මැදුම් පුරුෂයකුගේ අතින් රියන් 3) (කුටිය සුගත් වියන් 12* 07 අතර විය යුතුය - කුඩාම ප්‍රමාණය 12* 04 අතර විය යුතුය)

කුටි

- උලලිතතා ඇතුලත පමණක් පිරියම් කල
 - අවලිතතා පිටත පමණක් පිරියම් කල
 - උලලිතතාවලිතතා ඇතුලත හා පිටත පිරියම් කල
- දහයියා පුළුස්සා හෝ එසේම ගත් කුඩු හෝ මැටි සමග කවලම් කර පිරියම් කල හැකිය. සුදුහුණු පිරියම් කිරීම එම බිත්තිය මත කරනු ලබයි.

ආපත්ති

කුටි වස්තුව නොදෙසා ප්‍රමාණය ඉක්මවා කුටියක් කිරීමේදී හෝ කරවීමේදී ප්‍රයෝගයක් පාසා දුෂ්කට

පිරියම් කිරීමේදී කුටිය අවසන් කිරීමට අවසන් මැටි පිඩට පෙර මැටි පිඩ තැබීමේදී චුලැසි

අන්තිම මැටි පිඩ තැබීමේදී
සංසාදිසේස

අනාපත්ති

භාගෙට නිමකල කුටිය අනෙකකුට දීමෙන්
තම වාසය සඳහා නොව අනෙකකු සඳහා
කුටිය පොලවටම සමතලා කිරීමෙන්
ලෙන්, ගුහා, තෘණ කුටි, උපෝසථාගාර ආදී පොදු තැන්

අංග

උල්ලිතතාදී කුටි තුනෙන් එකක් වීම
කුඩාම ප්‍රමාණයවත් තිබීම
කුටිබිම අනුමත කරවා නොගැනීම
ලොකුම ප්‍රමාණයට වඩා කෙසෙයක අග තරම්වත් ජරමාණයක් ඉක්මවීම
තමා වෙනුවෙන් කරන කුටියක් වීම
තමාගේ වාසය පිණිස කුටියක් කිරීම
අවසන් ලේපය තැබීම

11. විහාරකාර ශික්ෂාපදය

මහල්ලකං පහ භික්ෂුණා විහාරං කාරයමානේන සස්සාමිකං අත්තුද්දේසං භික්ෂු
අභිනේතබ්බා වත්ථු දේසනාය, තේභි භික්ෂුභි වත්ථුං දේසේතබ්බං අභාරම්භං
සපරික්කමනං. සාරම්භේ චේ භික්ෂු වත්ථුස්මිං අපරික්කමනේ මහල්ලකං විහාරං කාරෙය්‍ය,
භික්ෂු වා අහභිනෙය්‍ය වත්ථුදේසනාය, සඞ්ඝාදිසේසෝ.

තමන් සඳහා වූ ද කච්චාදෙන දායකයන් ඇත්තාවූ ද ලොකු විහාරයක් කරවනු කැමති නික්ෂු වූ විසින් විහාරබිම දෙසීම සඳහා
නික්ෂු කැඳවිය යුත්තාහ. ඒ නික්ෂුන් විසින් ද උපදු වහිතව උපචාර සහිතව විහාරබිම දෙසිය යුත්තෙය. යම් නික්ෂුවක්
උපදු වහිතව උපචාර වහිතව ලොකු විහාරයක් කරවන්නේ නම් විහාරවස්තුව දෙසීම පිණිස නික්ෂු ද නොකැඳවනු ලද්දාහු
නම් (බහු හට) සංඝාදිසේසාපත්තිය වෙයි.

ආපත්ති අනාපත්ති පෙර ශික්ෂාපදය පරිදීමය.

12. පසම දුටුසඳෝප ශික්ෂාපදය

යෝ පන භික්ඛු භික්ඛුං දුට්ඨෝ දෝසෝ අප්පතීතෝ අමුලකේන පාරාජිකේන ධම්මේන අනුද්ධංසෙය්‍ය: අප්පේච භාම නං ඉමමිභා බුහ්මචරියා චාවෙය්‍යන්ති. තතෝ අපරේන සමයේන සමනුග්ගාභියමානෝ චා අසමනුග්ගාභියමානෝ චා අමුලකඤ්චේච තං අධිකරණං හෝති, භික්ඛු ච දෝසං පතිට්ඨාති, සඛිඤාදිසේසෝ.

යම් නික්ෂුචක් නික්ෂුචක් කෙරෙහි කිපියේ නොයනු වූයේ දුෂ්ඨ වූ සිත් ඇත්තේ ඒ මහණ සැසතෙන් තෙරපා දමන්නෙම් නම් යෙහෙකැයි සිතා අමුලික වූ ජර්ජි ඇවතකින් චෝදනා කරයි. ඉක්බිති පසු කලෙක කිසිවෙකු විසින් විනිශ්චය කරනු ලැබූ ද නොලැබූ ද ඒ චෝදනාව භෞත රහිතවූවක් වෙයි නම් එමෙන්ම චෝදක නික්ෂුචද (තමා විසින්ම) දෝෂයෙහි පිහිටා නම් (බහු හට) සඟවෙසෙස් ඇවතේ වෙයි.

අර්ථ

දුට්ඨොදොසො	එකම පුද්ගලයකුගේ ආකාර නානාත්වය
අපපතීතො	ප්‍රීති සුඛ ආදියෙන් අපගත වූයේ
අමුලකෙන පාරාජිකෙන ධම්මෙන	බොරුවට(මුල්නැති) වූදින භික්ෂුව පාරාජිකා යැයි නොදැක(අදිටය) නොඅසා(අශ්‍රැත), සැකයකින් තොරව(අපරිසංකිත) චෝදනා කිරීම.
අනොකාසං කාරාපෙනවා	චෝදනා කිරීමට භික්ෂුවගෙන් අවසර නොගෙන

අංග

වූදිනකයා උපසම්පදා භික්ෂුවකි යන පිළිගැනීම ඇතිබව චෝදනා කරන භික්ෂුවට චෝදනාව ලබන්නා පාරාජිකා වී නැතැයි යන හැගීම ඇතිබව මූලයක් නැතිව චෝදනා කිරීම පැවිද්දෙන් තෙරපන අදහසින් ඉදිරිපිටදී චෝදනා කිරීම චෝදනාව ලබන්නා එකෙණෙහිම චෝදනාව තේරුම් ගැනීම

ආපන්නි

භික්ෂුවකට ද්වේෂ සහගත සිතින් සාසනයෙන් තෙරපීමේ අදහසින් එම එම භික්ෂුව ඉදිරියේම චෝදනා කලවිට (වාචනාදිපපායේන) සංඝාදිසේස වේ.

වෙනත් කෙනෙකුන් ලවා කරවීමේදීද සංසාදිසේස වේ.

බැනීමේ අදහසින් කරනවිට(අකෙකාසාදිපපායෙන) පවිති වේ.

අවසර නොගෙන වෝදනා කිරීමේදී දුෂ්කට වේ.

අනාපත්ති

මූලයක් ඇතිව වෝදනා කිරීමෙන්

උම්මත්තක/ බිත්තවිත්ත/ වේදනට්ඨ/ ආදිකම්මික

13.දුකිය දුවඨඥොම ශික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ඛු භික්ඛුං දුට්ඨෝ දෝසෝ අප්පතීතෝ අඤ්ඤාභාගියස්ස අධිකරණස්ස කිඤ්චි දේසං ලේසමත්තං උපාදාය පාරාජිකේන ධම්මේන අනුද්ධංසෙය්‍ය: අප්පේව නාම නං ඉමම්භා බුහ්මවරියා වාවෙය්‍යන්ති. තතෝ අපරේන සමයේන සමනුග්ගාභියමානෝ වා අසමනුග්ගාභියමානෝ වා අඤ්ඤාභාගියඤ්චේව තං අධිකරණං හෝති, කෝචි දේසෝ ලේසමත්තෝ උපාදින්නෝ භික්ඛු ව දෝසං පතිට්ඨාති, සඛිසාදිසේසෝ.

යම් නික්ෂුච්ඤ නික්ෂුච්ඤ කෙභෙහි කිපියේ නොසතුටුවුයේ දුෂ්ඨ වූ සිත් ඇත්තේ ඒ වහණ සැස්තෙන් තෙරපා දැමන්නෙම් නම් යෙහෙකැරිය සිතා ලේසමාත්‍රයක් ගෙන (නිර්සන් ආදී සතකු පිළිබඳ වූ ආපත්තියට භේතුවන දෙයීම පිණිස නික්ෂුච්ඤ ද කාරණයක් ආරෝපනය කොට) පරිච්ඡ ඇවතකින් චෝදනා කරයි. ඉක්බිති පසු කලෙක කිසිවෙකු විසින් විනිශ්චය කරනු ලැබුව ද නොලැබුව ද ඒ චෝදනාව නිර්සන් පිළිබඳ වූවක් බවත් ආරෝපිත වූවක් බවත් පැහැදිලි වෙයි නම් ඵලෙන්ම චෝදක නික්ෂුච්ඤ (තමා විසින්ම) වරදෙහි පිහිටා නම් (බහු හට) සඟවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි.

අර්ථ

අඤ්ඤාභාගියස්ස දබ්බමලලපුත්ත රහතන් වහන්සේට එළුවෙක් හා මෙත්තියා භික්ෂුණියට එළුවෙකුක් ආදේශ කර සංවාසයේ යෙදෙනු දුටුවකි කීම හෙවත් මනුෂ්‍ය ජාතියෙන් වෙනස් වූ භික්ෂු ජාතියෙන් වෙනස් වූ අය ආදේශ කර වෝදනා කිරීම.

කිඤ්චි දෙසං ලෙස මතතං උපාදාය
ලෙසය (දසප්‍රකාර)එයින් එකක් හෝ වැඩියක් ගෙන වෝදනා කිරීම
ජාති ලෙසය
ගොතත ලෙසය

- ආපනති ලෙසය
- වීචර ලෙසය
- ආචරිය ලෙසය
- නාම ලෙසය
- ලිංග ලෙසය
- භතක ලෙසය
- උපජක්ඛාය ලෙසය
- සෙනාසන ලෙසය

අංග

වූදිතකයා උපසම්පදා භික්ෂුවකි යන පිළිගැනීම ඇතිබව
 චෝදනා කරන භික්ෂුවට චෝදනාව ලබන්නා පාරාජිකා වී නැතැයි යන හැඟීම ඇතිබව
 ලේඛමාත්‍රයන් චෝදනා කිරීම
 පැවිද්දෙන් තෙරපන අදහසින් ඉදිරිපිටදී චෝදනා කිරීම
 චෝදනාව ලබන්නා එකෙණෙහිම චෝදනාව තේරුම් ගැනීම

ආපනති

සාසනයෙන් තෙරපීමේ අදහසින් ඉහත දැක්වූ දස ලේස අතරින් යමකින් භික්ෂුවකට චෝදනා
 කිරීමේදී සංඝාදිසේස වේ.

- අමුලක පාරාජිකා චෝදනා සංඝාදිසේස
- අමුලක සංඝාදිසේස චෝදනා පවිති
- අමුලක පවිති චෝදනා දුකකට

අනාපනති

භික්ෂුවක් සගවෙසෙස් ඇවතකට පත්වෙයි. එය දුටු භික්ෂුවක් ඔහු පාරාජිකා ඇවතකට පත් වී
 ඇතැයි අවංකව සිතයි. එසේ සිතා චෝදනා කරයි හෝ කරවයි නම් හෝ ආපනති නොවේ.

උම්මත්තක/ බිත්තවිත්ත/ වේදනට්ඨ/ ආදිකම්මික

14. සංඝභේදක ශික්ෂාපදය

යෝ පන භික්ඛු සමග්ගස්ස සඛිඤ්ඤා භේදාය පරක්කමෙය්‍ය, භේදනසංවත්තනිකං වා අධිකරණං සමාදාය පග්ගස්භ තිට්ඨෙය්‍ය. යෝ භික්ඛු භික්ඛුහි ඒවමස්ස වචනීයෝ: 'මා ආයස්මා! සමග්ගස්ස සඛිඤ්ඤා භේදාය පරක්කමි භේදනසංවත්තනිකං වා අධිකරණං සමාදාය පග්ගස්භ අට්ඨාසි. සමේතායස්මා සඛිඤ්ඤා, සමග්ගෝ හි සඛිඤ්ඤා සම්මෝදමානෝ අවිච්චමානෝ ඒකුද්දේසෝ චාසු විහරන්ති. ඒවකද්ව යෝ භික්ඛු භික්ඛුහි චුච්චමානෝ තර්ථව පග්ගණ්භෙය්‍ය, යෝ භික්ඛු භික්ඛුහි යාවතනියං සමනුභාසිතඛිඛෝ තස්ස පටිනිස්සග්ගාය. යාවතනියකද වේ සමනුභාසියමානෝ තං පටිනිස්සප්පෙය්‍ය ඉච්චේතං කුසලං. නෝ වේ පටිනිස්සප්පෙය්‍ය, සඛිඤ්ඤාසේසෝ.

යම් නික්ෂුචක සමග්ගි සංඝයාගේ භේදාය පිණිස උත්සාහ කරයි ද භේදාය පිණිස පවත්නා කාරණයක් හෝ දැකිව ගෙන යිටියි ද ඒ නික්ෂුචව යෙදූ නික්ෂුච විසින් මෙසේ කවි යුත්තේය. "අච්චන්ති සමග්ගි සංඝයාගේ භේදාය පිණිස උත්සාහ නොකරාවා! භේදාය පිණිස පවත්නා කාරණයක් හෝ දැකිව ගෙන නොයිටාවා! අච්චන්ති! පියවි සංඝයා සමග්ග චිත්තවු මච්චනව. ඔවුනොවුන් ප්‍රිය වූ , විවාද රහිත වූ , සමාන භාවයක් උදෙසිමි අත්තාච්ච, සමග්ගි සංඝයා යුච්චෙත්ථ වාසය කරන්නේ ද චිත්තයිති. මෙසේ පියවි නික්ෂුච විසින් අච්චාද කරන්නාච්ච යච්චාකත නික්ෂුච පෙරසේම දැකිව යිටියි නම් ඒ දෘෂ්ඨිය දුර්ච්චන්ත සඳහා පියවි නික්ෂුච විසින් නොවරක දැකවීම අච්චාද දිය යුත්තේය. ඉදින් නොවරකවම හෝ හික්ෂුච මුඛගතේ යිය අදහස් හලේ නම් මච්චනව. නොහලේ නම් (ඔහු හට) සඟවෙයෙත් අච්චන් වෙයි.

අර්ථ

සමග්ගස්ස සංඝස්ස	සිතින් හා සිරුරින් එකිභූත වීමයි
භෙදනසංවත්තනිකං වා අධිකරණං	සංඝභේදයට හේතුවන අටලොස් භේදකර වස්තු

අටලොස් භේදකර වස්තු

- අධර්මය ධර්මය යැයි කීම
- ධර්මය අධර්මය යැයි කීම
- අචිනය චිනය යැයි කීම
- චිනය අචිනය යැයි කීම
- තථාගතයන් වහන්සේ දේශනා නොකල දේ දේශනා කලැයි කීම

ත්‍යාගයන් වහන්සේ දේශනා කල දේ දේශනා නොකලැයි කීම
 ත්‍යාගයන් වහන්සේ පුරුදු නොකල දේ පුරුදු කලැයි කීම
 ත්‍යාගයන් වහන්සේ පුරුදු කල දේ පුරුදු නොකලැයි කීම
 ත්‍යාගයන් වහන්සේ නොපැනවූ දේ පැනවූ බව කීම
 ත්‍යාගයන් වහන්සේ පැනවූ දේ නොපැනවූ බව කීම
 අනාපත්ති ආපත්ති යැයි කීම
 ආපත්ති අනාපත්ති යැයි කීම
 ලඝු ඇවැත් ගරු ඇවැත් යැයි කීම
 ගරු ඇවැත් ලඝු අඇවැත් යැයි කීම
 සාවසේස ආපත්ති අනවසේස ආපත්ති යැයි කීම
 අනවසේස ආපත්ති සාවසේස ආපත්ති යැයි කීම
 දුට්ඨුල්ලාපත්ති අදුට්ඨුල්ලාපත්ති යැයි කීම
 අදුට්ඨුල්ලාපත්ති දුට්ඨුල්ලාපත්ති යැයි කීම

- ✓ සංඝභේදය සිදුවීමට නම් භික්ෂුන් වහන්සේලා සතර නමක් සමගි සංඝයාගෙන් වෙන්ව ගොස් එකම සීමාවක් තුළ උපෝසථ ආදී විනය කර්ම කල යුතුය.

අංග

සංඝභේදයට උත්සාහ කිරීම
 ධර්මානුකූලව සමනුභාසනය කිරීම
 කර්මවාක්‍යය තුන්වර කියා අවසන් වීම
 භික්ෂුව සංඝයා බිඳුවන අදහස අත නොහැරීම

ආපත්ති

සමනුභාෂන කර්මයේදී ඤාතිය තැබීමේදී	දුෂ්කට
කර්මවාක්‍යය පළමුවර හා දෙවනවර කීමේදී	ථුලැසි
කර්මවාක්‍යය තෙවැනිවර අවසන්වීමේදී	සංඝාදිසේස

අනාපත්ති

සමනුභාෂන කර්මය නොකලේ නම්
 සමනුභාෂන කර්මය කරනවිට දෘෂ්ඨිය හලේ නම්
 උම්මත්තක/ බිත්තවිත්ත/ වේදනට්ඨ(මෙහි ආදිකම්මිකයකු නැත)

15. දුක සංසන්දක ශික්ෂාපදය

තස්සේව ඛෝ පන භික්ඛුස්ස භික්ඛු භොන්ති අනුවත්තකා වග්ගවාදකා, ඒකෝ වා ද්වේ වා තයෝ වා, තේ ඒවං වදෙය්‍යුං: 'මා ආයස්මන්තෝ! ඒතං භික්ඛුං කිඤ්චි අවචුත්ථ, ධම්මවාදී වේසෝ භික්ඛු, විනයවාදී වේසෝ භික්ඛු, අම්භාකඤ්චේසෝ භික්ඛු, ඡන්ද්‍රඤ්ච රුචිඤ්ච ආදාය වෝහරති, ජානාති හෝ භාසති, අම්භාකම්පේතං ඛමති'ති. තේ භික්ඛු භික්ඛුහි ඵවමස්සු චවනියා: 'මා ආයස්මන්තෝ! ඒවං අවචුත්ථ. හ වේසෝ භික්ඛු ධම්මවාදී, හ වේසෝ භික්ඛු විනයවාදී. මා ආයස්මන්තානංපි සඛිඝ්ඤෝ රුචිචත්ථ. සමේතායස්මන්තානං සඛිඝේහ, සමග්ගෝති සඛිඝෝ සම්මෝදමානෝ අච්චදමානෝ ඒකුද්දේසෝ ඵාසු විහරති'ති. ඒවඤ්ච තේ භික්ඛු භික්ඛුහි වුච්චමානා තප්ඵව පග්ගණ්හෙය්‍යුං, තේ භික්ඛු භික්ඛුහි යාවතතියං සමනුභාසිතඛිඛා තස්ස පටිනිස්සග්ගාය. යාවතතියඤ්චේ සමනුභාසියමානා තං පටිනිස්සප්පේය්‍යුං ඉච්චේතං කුසලං. හෝ වේ පටිනිස්සප්පේය්‍යුං, සඛිඝාදිසේසෝ.

යථෝක්ත සංසන්දක උත්සහ කරන ඒ නික්ෂුච්ච පක්ෂෙ, වගවාදී වූ එක් නික්ෂුච්ච භෝ දෙදෙනෙක් භෝ තිදෙනෙක් භෝ නික්ෂුච්ච වෙත්. ඒ නික්ෂුච්ච ද මෙසේ වැරදි: "අරවැරති යථෝක්ත නික්ෂුච්ච කිසිවක් නොකියවු. ඔහු විනය වාදීය, ධර්ම වාදීය, අපගේ කැමැත්ත ද රුචිය ද ඔහු දැනී. (එසේම) කියයි. ඒ අනුව ද ක්‍රියා කරයි. අපගේ අදහස් ද එයමය"යි කියත් නම් , එයම නික්ෂුච්ච විසින් ඒ නික්ෂුච්ච මෙසේ කිය යුත්තාහු වෙති. "අරවැරති එසේ නොකියවු යථෝක්ත මහණ අධ්‍යවෘද්ධිය, අවිනයවෘද්ධිය. ඔබ හැම ද සංසන්දක රුචි නොකරනු මැනවි. එයම සංසයා සමග එක්වනු මැනවි. ඔවුනොවුන් ද්‍රිය වූ, විවාද රහිත වූ , සමාන ජාතොක් උදෙසීමේ අත්තාව, සමගි සංසයා ඡුච්චේ වාසය කරන්නේ ද එහෙයිනි". මෙසේ එයම නික්ෂුච්ච විසින් අවවාද කරන්නාවූ යථෝක්ත නික්ෂුච්ච පෙරසේම දැකීම සිටිත් නම් ඒ දෘෂ්ඨිය දුරුකරනු සඳහා එයම නික්ෂුච්ච විසින් නොවරක් දැක්වීම අවවාද දිය යුත්තාහ. ඉදින් නොවැරති වර භෝ හික්ෂමනු මුඛන්නාවූ ඒ නික්ෂුච්ච සිය අදහස් හළේ නම් මැනවි. නොහළේ නම් (ඔවුන්ට) සහවේසෙස් අරවැරති වෙති.

ආපත්ති අනාපත්ති පෙර ශික්ෂාපදය පරිදිමය.

16. දුක මුක්ත ශික්ෂාපදය

හික්බු පනේව දුබ්බවජාතිකෝ හෝති, උද්දේසපරියාපන්තේසු සික්ඛාපදේසු හික්බුහි සහධම්මිකං වුච්චමානෝ අත්තානං අවචනියං කරෝති: 'මා මං ආයස්මන්තෝ! කිඤ්චි අවචුත්ථ, කලායාණං වා පාපකං වා, අහම්පායස්මන්තේ හ කිඤ්චි වක්ඛාමි, කලායාණං වා පාපකං වා, විරමථායස්මන්තෝ! මම වචනායා'ති. සෝ හික්බු හික්බුහි ඒවමස්ස වචනියෝ: 'මා ආයස්මා! අත්තානං අවචනියං අකාසි. වචනියමේවායස්මා අත්තානං කරෝතු, ආයස්මාපි හික්බු වදේතු සහධම්මේන, හික්බුපි ආයස්මන්තං වක්ඛන්ති සහධම්මේන, ඒවං සංවද්ධාති තස්ස හගවතෝ පරිසා යදිදං අඤ්ඤාමඤ්ඤාචචනේන අඤ්ඤාමඤ්ඤාච්චිධාපනේනා'ති. ඒවඤ්ච සෝ හික්බු හික්බුහි වුච්චමානෝ තථේව පග්ගණ්හෙය්‍ය, සෝ හික්බු හික්බුහි යාවතතියං සමනුභාසිතඛිබ්බෝ තස්ස පටිනිස්සග්ගාය. යාවතතියඤ්චේ සමනුභාසියමානෝ තං පටිනිස්සජ්ජේය්‍ය ඉච්චේතං කුසලං. නෝ චේ පටිනිස්සජ්ජේය්‍ය, සඛිඤ්ඤාසේසෝ.

යම් කිසි නික්ඛුචක දුවච ස්වභාව අත්තේ වෙයි. සෙසු නික්ඛුන් විසින් ප්‍රාතිචෝක්ඛයෙහි ඇතුළත් ශික්ඛාපදයන්හි විහිටා අවචාද කරනු ලබන කල්හි ද ඔහු (තමා) අවචාද කට යුත්තෙකැයි නොසලකයි. "ඇවැත්ති ඔබ වහන්සේලා මාගට භොදක භෝ නරකක භෝ නොකියනු මැනවි. මම ද ඔබ වහන්සේලාට භොදක භෝ නරකක නොකියමි. එහෙයින් මට අනුශාසනා නොකරවු." යැයි තමා අනුශාසනා කටයුත්තෙකු කොට නොසලකයි. මෙබඳු නික්ඛුචකට සෙසු නික්ඛුන් විසින් මෙසේ කිය යුතුයි. "ඇවැත්ති තමා නොකිය යුත්තෙකු කොට නොසලකනු මැනවි, භූදෙක කියයුත්තෙකු ලෙස සලකනු මැනවි, ඔබද නික්ඛුන්ට විතයානුකූලව කියන්න. සෙසු නික්ඛුහු ද ඔබට විතයානුකූලව කියති. එය එසේම විය යුතුය. මක් නිසා ද ඔවුනොවුන්ගේ අනුශාසනාවෙන් ඔවුනොවුන් ඇවැත් තමා සිටුවීමෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ චිරිස වැඩෙන් මෙන් ද එහෙයින්." මෙසේ වියවි නික්ඛුන් විසින් අවචාද කරන කල්හිද ඒ නික්ඛු වෙරසේම දැඩිව සිටිය නම් ඒ දෘෂ්ඨිය දුරකරනු සැදුණා වියවි නික්ඛුන් විසින් තෙවරක දක්වාම අවචාද දිය යුත්තේය. ඉදින් තෙවැනි වර භෝ හික්ඛවනු ලබන්නේ සිය අදහස් හළේ නම් මැනවි. නොහළේ නම් (ඔහු හට) සඟවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි.

ආපත්ති අනාපත්ති පෙර ශික්ඛාපදය පරිදිමය.

17. කුලදුසක ශික්ඛාපදය

හික්බු පනේව අඤ්ඤාචරං ගාමං වා නිගමං වා උපනිස්සාය විහරති කුලදුසකෝ පාපසමාවාරෝ, තස්ස ඛේ පාපකා සමාවාරා දිස්සන්ති චේව සුය්‍යන්ති ච, කුලාති ච තේන දුට්ඨාති දිස්සන්ති චේව සුය්‍යන්ති ච. සෝ හික්බු හික්බුහි ඒවමස්ස වචනියෝ: 'ආයස්මා ඛේ කුලදුසකෝ පාපසමාවාරෝ, ආයස්මතෝ ඛේ පාපකා සමාවාරා දිස්සන්ති චේව සුය්‍යන්ති ච, කුලාති වායස්මතා දුට්ඨාති දිස්සන්ති චේව සුය්‍යන්ති ච, පක්ඛමතායස්මා ඉමම්භා ආවාසා, අලන්තේ ඉධ වාසේනා'ති. ඒවඤ්ච සෝ හික්බු හික්බුහි වුච්චමානෝ තේ

හික්කු ඒවං වදෙය්‍ය: 'ජන්දගාමිනෝ ච හික්කු, දෝසගාමිනෝ ච හික්කු, මෝහගාමිනෝ ච හික්කු, භයගාමිනෝ ච හික්කු, තාදිසිකාය ආපත්තියා ඒකච්චං පබ්බාපේන්ති, ඒකච්චං භ පබ්බාපේන්ති'ති. සෝ හික්කු හික්කුහි ඒවමස්ස වචනියෝ: 'මා ආයස්මා! ඒවං අචච, නච හික්කු ජන්දගාමිනෝ, න ච හික්කු දෝසගාමිනෝ, න ච හික්කු මෝහගාමිනෝ, න ච හික්කු භයගාමිනෝ, ආයස්මා ඛෝ කුලදුසකෝ පාපසමාවාරෝ, ආයස්මතෝ ඛෝ පාපකා සමාවාරා දිස්සන්ති චේව සුය්‍යන්ති ච, කුලාහි වායස්මතා දුට්ඨාහි දිස්සන්ති චේව සුය්‍යන්ති ච, පක්කමතායස්මා ඉමමිහා ආවාසා, අලන්තේ ඉධ වාසේනා'ති. ඒවඤ්ච සෝ හික්කු හික්කුහි චුච්චමානෝ තථේව පග්ගණ්භෙය්‍ය, සෝ හික්කු හික්කුහි යාවතනියං සමනුභාසිතඛිඛෝ තස්ස පටිනිස්සග්ගාය. යාවතනියඤ්චේ සමනුභාසියමානෝ තං පටිනිස්සප්පේය්‍ය, ඉච්චේතං කුසලං. නෝ චේ පටිනිස්සප්පේය්‍ය, සඛිසාදිසේසෝ.

යම් නික්කුච්චක දායකයන්ගේ ශ්‍රද්ධාව දුෂණය කරමින් පහත් පැවතුම් පැවතුම් පැවති යම් කුලයක් හෝ ගමක් පැපුරු කොට වාසය කෙරේ. ඛුග්ගේ ලාමක හැසිරීම හා චීයන් දුෂණය වූ කුල ද දැකින්නටත් පැසන්නටත් ලැබේ.(චීයේ පැති කල්හි) පියවි නික්කුන් විසින් ඒ නික්කුච්ච වෙසේ කිව යුතුවෙයි. "ඛබ චනාහි දායකයන්ගේ ශ්‍රද්ධාව දුෂණය කරන්නෙකි, ලාමක හැසිරීම් පැන්නෙකි, ඛබගේ ලාමක පැවතුම් හා චීයන් දුෂිත වූ කුල ද දැකින්නටත් පැසන්නටත් ලැබෙයි. චීඛචින් ඛබගේ මෙහි සිටීමෙන් වැඩක් නැත. මේ පැරාමයෙන් ඉවත්ව යව". මෙසේ දැන්වනු ලැබූ ඒ නික්කුච්ච: "මෙඛදුච පැපත්තියක් මුල් කොට සමහර පැය (පැරාමයෙන්) ඛහැර කරති, සමහර පැය ඛහැර නොකරති මේ නික්කුච්ච ඡන්දයෙන් පැහැනියට ගියහ, දුචේෂයෙන් මෝහයෙන් හා ායෙන් පැහැනියට ගියේ ය"යි කියයි නම් පියවි නික්කුන් විසින් යලිත් ඛුග් හට මෙසේ කිය යුතු වෙයි. "පැවැත්ති මෙසේ නොකියාවා මේ නික්කුච්ච ඡන්දයෙන් පැහැනියට නොගියහ දුචේෂයෙන් මෝහයෙන් හා ායෙන් පැහැනියට නොගියහ, ඛබ චනාහි කුල දුෂණය කරන්නෙකි. ලාමක හැසිරීම් පැන්නෙකි. ඛබගේ ලාමක පැවතුම් හා චීයන් දුෂිත තුළ ද දැකින්නටත් පැසන්නටත් ලැබේ.(චීඛචින්) ඛබගේ මෙහි සිටීමෙන් වැඩක් නැත. මේ පැරාමයෙන් ඉවත්ව යව"යනුවෙනි. නික්කුන් විසින් මෙසේ කියනු ලබද්දීන් පැරපේම සිටී නම් නැවත නෙවර්ක් දැක්වා පවවාද කළ යුතුයි. තුන් වෙනි වර හෝ හික්කු මුඛන්නේ, සිය ලාමක හැසිරීම් පැන්නෙකි නම් මැනවි. නොහළේ නම් (ඛුග් හට) සඟවෙසෙස් පැවැත්වෙයි.

කුලදුෂ්මකා ආරාමයේ ඇති මල්, එල, සුණු, මැටි, දර, උණගස් ආදී සාංසික භාණ්ඩ ගිහියන්ට දීම, ගිහියන්ට

වෙදකම් කිරීම, නැකැත් බැලීම, ගිහියන්ගේ පණිවුඩ ගෙනයාම.(සෑම ක්‍රියාවකටම දුෂ්කට)

පාප සමාවාර ගිහියන් සතුටු කිරීම සඳහා මල් සිටවීම, නෙලීම, මල් ගෙතීම ආදිය

(බුද්ධ පූජා සදහා මල්ගස් රෝපනය ගිරීමෙන් ඇවැත් නැත. එහෙත් බුද්ධ පූජා ආදිය සදහා මල්මාලා ගෙතීම් ආදියෙන් දුෂ්කට වේ.)

✓ මල් සිටවීම නෙලීම අකැප ව්‍යවහාරය

මෙතැන වලක් භාරන්න
මේ මල් කඩන්න

✓ මල් සිටවීම නෙලීම කැප ව්‍යවහාරය

මේ ගස දැනගන්න
මේ මල දැනගන්න
මේ වල දැනගන්න

✓ පරියාය කැප ක්‍රම

නුවණැත්තෙක් නම් මේ මල් පැල සිටුවනවා
මල් ටිකක් අරන් දෙන්න
මේ මල් පූජා කල හැකියි

✓ ඕහාෂය

උදළු අලවංගු ආදී උපකරණ ගෙනැවිත් මල්පැල සිටුවන තැන තැබීම

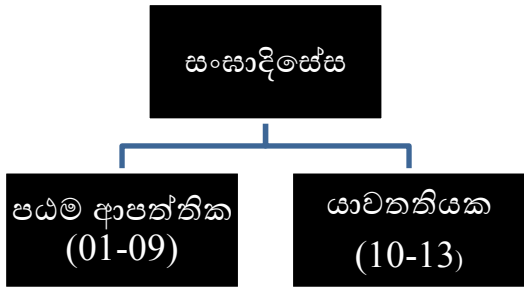
✓ නිමිත්ත කර්මය

උදළු අලවංගු ආදී උපකරණ ගෙනැවිත් සාමණේර හිමිවරු ළග තැබීම

ආපත්ති

අවවාද නොපිළිගැනීම	දුෂ්කට
සමනුභාෂන කර්මය කරනවිට ඤක්තිය තැබීමේදී	දුෂ්කට
කර්මවාක්‍යය පළමුවර හා දෙවනවර කීමේදී	ථූලැසි
කර්මවාක්‍යය තෙවැනිවර අවසන්වීමේදී	සංසාදිසේස

සංසාදිසේස පිළිබඳ විස්තර

ආපත්ති පටිච්ඡාදනය (ආපත්ති වැසීම)

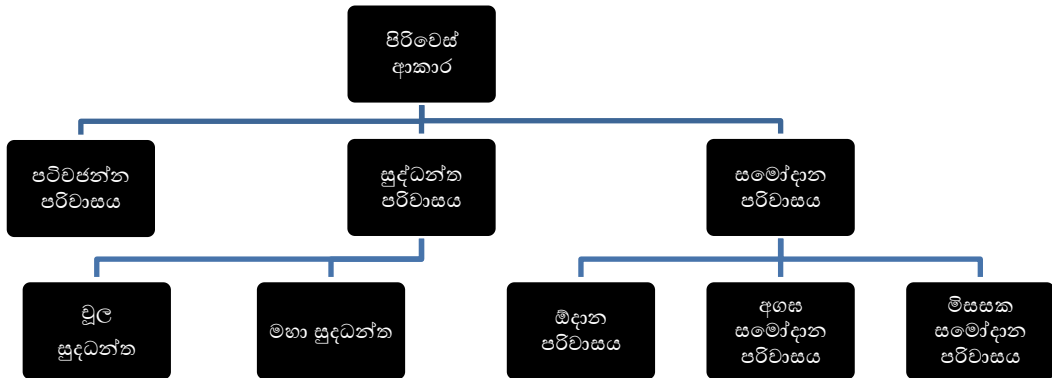
සංසාදිසේස ඇවතකට පත් වූ හික්ෂුව පසුදින අරුණට ප්‍රථම ඒ බව තවත් හික්ෂුවකට ආරෝචනය කල යුතුය. ආපත්තියක් බව දැන දැනම ආරෝචනය කිරීමේ හැකියාවද තිබියදී එසේ ආරෝචනය නොකර සිටීමෙන් ආපත්ති පටිච්ඡාදනය සිදුවේ.

සංසාදිසේස ඇවතකින් පිරිසිදු වන ආකාරය

සංසාදිසේස ඇවතක් පටිච්ඡානය නොකලේ නම් (එදවසම ආරෝචනය කර) දින 06ක මානතක් පිරිය යුතුය. ඉන් පසු අඛණ්ඩ වනය කර්මයක් කරවාගැනීමෙන් පිරිසිදු විය හැකිය.

සංසාදිසේස ඇවතක් පටිච්ඡානය කලේ නම් (එදවසම ආරෝචනය නොකර) පටිච්ඡානය කල දින ගණනට පිරිවෙසක් ගෙන පුරා මානත, අඛණ්ඩ වනය යන වනය කර්මවලින් පිරිසිදු විය හැකිය.

පිරිවෙස

01). පටිච්ඡන්ත පරිවාසය

ආපත්ති වැසූ දින ගණන සලකා දෙන පිරිවෙසයි.

උදා:- ඇවතට පත් වී දින 05කට පසු ආරෝවනය කලේ නම් දින 05ක පිරිවෙසක් දිය යුතුය.

02). සුද්ධන්ත පරිවාසය

ආපත්තිගණන් හා වැසූණු අරුණු ගණන් නොදන්නා හට , සිහි නොකරන්නා හට, විමති ඇති අයට දෙන පිරිවෙස මෙයයි. මෙය දෙයාකාරයකි.

» වූල සුද්ධන්තය

උපසම්පදා වූ දිනයේ සිට සැලකීමේදී කිසියම් කාලයක් පිරිසිදු බව දන්නේ නම් එම කාලය අතහැර අපිරිසිදු කාලය සලකා දෙන පිරිවෙසයි.

» මහා සුද්ධන්තය

උපසම්පදා වූ දිනයේ සිට පිරිසිදු කාලයක් සිහිපත් කල නොහැකි නම් උපසම්පදා වූ කාලයම සලකා දෙන පිරිවෙසයි.

03). සමෝදාන පරිවාසය

» ඕදාන සමෝදාන පරිවාසය

පිරිවෙස් පුරමින් සිටින කාලය නැවතත් සංසාදිසේස ඇවතකට පත්වී පටිච්ඡන්ත කලේ නම් පිරිවෙස් විසූ කාලය මකාදමා මූලාය පටිකස්සනය කොට (මූලට ඇද) දෙන පිරිවෙසයි.

» අගස සමෝදාන පරිවාසය

බොහෝ ඇවැත්වලට පත්වනවිට එම ඇවැත් පටිච්ඡන්ත කලදින ගණන් විවිධ ලෙස වෙනස් වනවිට වැඩිම පටිච්ඡන්ත කල දින ගණනට අනෙක් ඒවාත් ඇතුලත් කොට දෙන පිරිවෙසයි.

» මිසසක සමෝදාන පරිවාසය

නා නා වස්තුක ඇවැත්වලට (විවිධ වර්ගයේ ආපත්ති) පත් වී ඇතිවිට ඒවා එකතු කර දෙන පිරිවෙසයි.

පිරිවෙස් පුරන ආකාරය

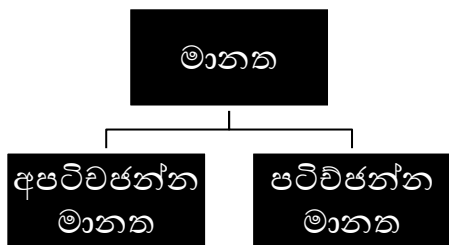
සංසාදිසේස ඇවතකට පත් වූ හික්ෂුව සංසයාගෙන් (අවම සතර නමකගෙන්) සුදුසු පිරිවෙසක් ලබාගෙනඅඩුම තරමින් එක් හික්ෂුවක් හෝ සිටින සෙනසුනක ‘පරිවාසං සමාදියාමී වතතං සමාදියාමී’ යැයි තෙවරක් කියා පිරිවෙස සමාදන් වී එහි සිටින හික්ෂුන්ට ආරෝවනය කර අදාළ දින ගණන පිරිවෙස පිරිය යුතුය.

පිරිවෙස් කැඩෙන ආකාරය

සහවාසය	ප්‍රකෘති හික්ෂුන් සමග එක වහලක් යට නිදා ගැනීම
විපපවාසය	ප්‍රකෘති හික්ෂුන් නැති සෙනසුනක අරුනක් ඉක්මවීම
අනාරෝවනය	හික්ෂුවක් (ආගන්තුක)දැක ආරෝවනය නොකර සිටීම

මානත

සංසාදිසේස ඇවතකට පත්වී පටිච්ජනන කර පිරිවෙස් විසූ හික්ෂුවද පටිච්ජන්න නොකල හික්ෂුවද අනිවායීන්ම දින 06ක මානතක් පිරිය යුතුය.

»අපට්චජන්න මානත

සංසාදිසේස ඇවතකට පත්වී එදිනම ආරෝවනය කල හික්ෂුවට දෙන මානතයි.

» පටිච්ජන්න මානත

සංසාදිසේස ඇවතකට පත්වී එදිනම ආරෝවනය නොකර පටිච්ජන්න කල හික්ෂුවට පිරිවෙස පිරීමෙන් අනතුරුව දෙන මානතයි.

මානත පූරන ආකාරය

සංසාදිසේස ඇවතකට පත් වූ හික්ෂුව සංසයාගෙන් (අවම සතර නමකගෙන්) මානත ලබාගෙනඅඩුම තරමින් සතර නමක් වත් සිටින ආවාසයකට ගොස් ‘මානතනං සමාදියාමී වතනං සමාදියාමී’ යැයි තෙවරක් කියා මානත සමාදන් වී දින 06ක් වාසය කල යුතුය.

මානත කැඩෙන ආකාරය

සහවාසය	ප්‍රකෘති හික්ෂුන් සමග එක වහලක් යට නිදා ගැනීම
විපපවාසය	ප්‍රකෘති හික්ෂුන් නැති සෙනසුනක අරුනක් ඉක්මවීම
අනාරෝවනය	හික්ෂුවක් (ආගන්තුක)දැක ආරෝවනය නොකර සිටීම

උග්‍ර ගණ වරණං භික්ෂුන් වහන්සේලා හතර නමකට අඩු තැනක මානන පිරීම

අඛණ්ඩ විනයකර්මය

සංඝාදිසේස ඇවතකට පත්වී පිරිවෙස් මානන් පිරු භික්ෂුව එම ඇවතීන් සම්පූර්ණයෙන්ම පිරිසිදුවීම සඳහා අඩුම තරමින් භික්ෂුන් වහන්සේලා 20 නමකගෙන් යුක්තව අඛණ්ඩ නමැති විනය කර්මය කරවාගත යුතුය.

අනියත (02)

18. පඨම අනියත ශික්ෂාපදය

යෝ පන භික්ඛු මාතුගාමේන සද්ධිං ඒකෝ ඒකාය රහෝ පට්ඨිපන්නෝ ආසනේ අලංකම්මනියේ නිසප්පං කප්පෙය්‍ය. තමේනං සද්ධෙය්‍යවචසා උපාසිකා දිස්වා තිණ්ණං ධම්මානං අඤ්ඤතරේන වදෙය්‍ය, පාරාපිකේන වා සඛිඤ්ඤිසේසේන වා පාවිත්තියේන වා. නිසප්පං භික්ඛු පටිජානමානෝ තිණ්ණං ධම්මානං අඤ්ඤතරේන කාරේතඛිඛෝ පාරාපිකේන වා සඛිඤ්ඤිසේසේන වා පාවිත්තියේන වා. යේන වා සා සද්ධෙය්‍යවචසා උපාසිකා වදෙය්‍ය, තේන සෝ භික්ඛු කාරේතඛිඛෝ. අයං ධම්මෝ අනියතෝ.

යම් නික්ෂුචක් චූචහවු ලෛචුත සේවනඤ්ච සුදුසුචු රහස්සගතචු තඤ්ඤ හුදකලාචු ස්ත්‍රියක සමගා හිඳු අඳුහියඤ්ච චදුත් අඤ්ච උච්ඤ්ඤියක චිය දැක ජර්ච්, සඤ්චෙසෙස්, ජච්චි යන තුත් ආපත්තීන් අතුරෙන් යම් කිසි අච්චකිත් චෝදනා කච්ච ද චියේ හිඳු නික්ෂුච යචෝකිත ත්‍රිච්ච ආපත්තීන් අතුරින් ප්‍රතිඤ්ච කච්චතේ යම් අච්චකිත්ච චියේත් ආචෝජණාය කච්චුත්තේය. චේ ආපත්තිය නික්ෂුචගේ ප්‍රතිඤ්චචේත් කච්ච යුතු ඛච්චත් අනියත තම් චෙයි.

අර්ථ

මාතුගාම	මනුෂ්‍ය ස්ත්‍රිය (එදවස උපන් දැරිය පටන්)
එකො එකාය රහො	
	භික්ෂුචක් මාගමක් සමග හුදකලාවේ ආචරණය වූ තැනක වාඩි වී සිටීම හෝ නිදාගෙන සිටීමෙන් ආපත්ති සිදුවන බව මෙයින් කියවේ.
අලංකමමනියෙ	මෙමචුත සේවනයට යෝග්‍ය වූ තැනක්

ආපත්ති

භික්ෂුචට එසේ චෝදනා කරන කල්හි එය භික්ෂුචගෙන් විමසූ විට භික්ෂුච පිළිගන්නා ඇවත සිදුවේ.

චෙනත් ස්ත්‍රීන් සියයක් සිටියද මෙම සිකපදයෙන් ඇවැත් සිදුවේ.

අනාපත්ති

දෙදෙනාගෙන් එක් අයකු සිටගෙන සිටීමෙන්

ඇස් ඇති පුරුෂයකු ළග ඇතිවිට

එසේ සිටින්නට කැමැත්තක් නොමැතිව සිටින්නට සිදුවන අවස්ථාවල

19. දුකිස අනියත ශික්ෂාපදය

හ හේව ඛෝ පහ පටිච්ඡන්තං ආසනං හෝති නාලංකම්මනියං. අලඤ්ච ඛෝ හෝති මාතුගාමං දුට්ඨුල්ලාහි වාචාහි ඕභාසිතුං. යෝ පහ භික්ඛු තථාරූපේ ආසනේ මාතුගාමේහ සද්ධිං ඒකෝ ඒකාය රහෝ නිසජ්ජං කප්පෙය්‍ය. තමේහං සද්ධෙය්‍යවචසා උපාසිකා දිස්වා ද්විත්තං ධම්මානං අඤ්ඤතරේහ වදෙය්‍ය, සඛිඤාදිසේසේහ වා පාවිත්තිසේහ වා. නිසජ්ජං භික්ඛු පටිජාහමානෝ ද්විත්තං ධම්මානං අඤ්ඤතරේහ කාරේතඛිඛෝ සඛිඤාදිසේසේහ වා පාවිත්තිසේහ වා. යේහ වා සා සද්ධෙය්‍යවචසා උපාසිකා වදෙය්‍ය, තේහ සෝ භික්ඛු කාරේතඛිඛෝ. අයමිපි ධම්මෝ අනියතෝ.

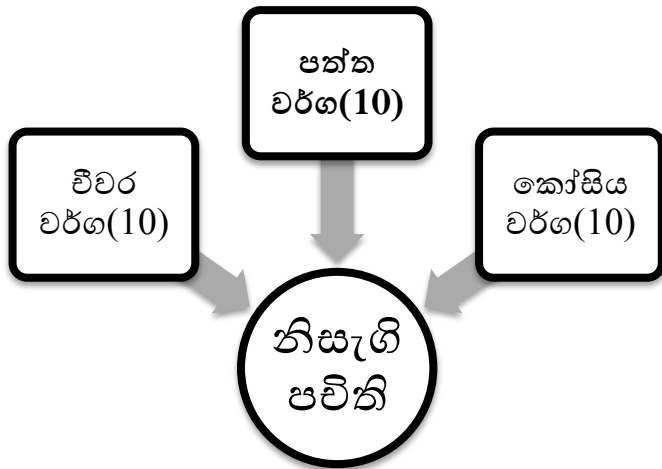
ආසනය මුඛ නොවුවක් වෙයි. ලෙච්චන සේවනයට ද නුසුදුසුය. එහෙත් ස්ත්‍රියක හා ආසනය ව්‍යවහාරයෙන් කථා කරන්නට ප්‍රමාණය. යම් නික්මුණක් හුදෙකලාව ස්ත්‍රියක සමඟ එබඳු ආසනයක හිඳ ඇදැහිය යුතු වචන ඇති උච්චයක් එය දැක සඟවෙසෙයින් හෝ පවිත්‍රයෙන් හෝ චෝදනා කරයි. එසේ හිඳ බව ප්‍රතිඥා කරන නික්මුණ ඒ දැවිවිධ ආපත්තින් අතුරින් ප්‍රතිඥා කරන්නේ යම් ඇවතකින්ද එයින් ආරෝපණය කළ යුතුවෙයි. මේ ආපත්තිය ද නික්මුණගේ ප්‍රතිඥාවෙන් කළ යුතු හෙයින් අනියත නම් වේ.

ආපත්ති

මෙම සිකපදයේදී එළිමහන් තැනක් අගවන බැවින් භික්ෂුව හා මාගම සිටින තැන දොලොස් පරියන් උපචාරයෙහි ඇස් ඇති කන් ඇසෙන පුරුෂයකු සිටිනම් ඇවැත් සිදු නොවේ.

තවත් ස්ත්‍රීන් සිටීමෙන්ද මෙම සිකපදයෙන් ඇවැත් සිදුනොවේ.

නිසැගි පවිති (30)

විවර වර්ග

20. පස්ම කඨින ශික්ෂාපදය

නිට්ඨිතවිවරස්මිං භික්ඛුනා උඛිභතස්මිං කඨිනේ, දුසාහපරමං අතිරේකවිවරං ධාරේතඛිබං. තං අතික්කාමයතෝ, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

නික්ෂුච නමාගේ ධුච්ච කොට නිච් කල්හි ධුහ කඨිනානිධංධු උද්ධරණිය වූ කල්හි නික්ෂුච විධින දුධ දිනක් ශුචු අතිරේක ධුච්චක් දුර්ධ හැකිය. ධුධ ඉක්ච්චනා හට නිධහි ධුච්චි වේ.

අර්ථ

නිට්ඨිත විවරස්මිං උඛිභතස්මිං කඨිනෙ කඨින ආනිසංඝ නැතිවිට

අතිරේක විවරං

අධිෂ්ඨානය නොකල විකල්පනය නොකල කැප සිචුරුවලින් අචුම තරමින් රියනක් දිග වියනක් පලල රෙදි කැබැල්ලක්

නිසැගි වූ සිචුරක් නිස දෙසන ආකාරය

නිසැගි වූ සිචුර ගෙන තවත් භික්ෂුවක් ළගට ගොස් උත්කුටියෙන් හිද ‘ඉදං මෙ භනෙන විවරං දසාහනිකකනතං නිසසගගියං ඉමාහං සංඝසස නිසසජාමි’ ලෙස තෙවරක් කියා සිචුර දී ආපත්තිය දේශනා කල යුතුය.

එවිට අනෙක් හික්ෂුව ‘ඉමං චීවරංආයසමනො දමමි’ ලෙස කියා නැවත සිවුර දිය යුතුය.

කඨිනය ඇතිරීම

කඨින සිවුරක් පූජා කල යුත්තේ පස් නමකගෙන් යුත් සංඝයාටය.එම සංඝයා එය පසු දිනක නොව එදිනම සුදුසු හික්ෂුවකට දිය යුතුය. කඨිනය ලබන්නේ එම පස් නමෙන් එක්අයෙක් නම් ඉතිරිවන සතර නමක් වූ සංඝයා විසින් ඤාතී දුතිය කර්ම වාකයොන්එම වස්ත්‍රය දිය යුතුය.

සිවුර ලැබූ හික්ෂුව එදිනම ඒ සඳහා කල යුතු කැපීම, මැසීම, පඩු පෙවීම, කප් බිංදු තැබීම ආදී සියල්ල නිම කල යුතුය.

තනිපට සිවුරක් මැසුවේ නම් පැරණි තනිපට සිවුරෙහි අධිෂ්ඨානය ඉවත් කල යුතුය.

‘මේ තනිපට සිවුරෙහි අධිෂ්ඨානය ඉවත් කරමි’
‘ඉමං උත්තරාසංගං පච්චුද්දරාමි’

ඉන්පසු අළුත් උත්තරාසංගය අධිෂ්ඨාන කල යුතුය.

‘මේ තනිපට සිවුරෙහි අධිෂ්ඨානය කරමි’
‘ඉමං උත්තරාසංගං අධිට්ඨාමි’

ඉන්පසු කඨින සිවුර ඇතිරිය යුතුය.

මේ තනිපට සිවුරෙන් කඨිනය අතුරමි
‘ඉමිනා උත්තරාසංගෙන කඨිනං අත්ථරාමි’

මේ සමග ඔහුට කඨිනානිසංස 05ක් ලැබේ.

කඨිනය අනුමෝදන් වීම හා කිරීම

කඨිනය ඇතිරූ හික්ෂුව සංඝයා වෙත ගොස් වැදගෙන ‘අත්ථතං භනෙන සංඝසස කඨිනං , ධම්මිකො කඨිනත්ථාරො අනුමොදථ’ ලෙස අනුමෝදන් කල හැකිය.

ස්වාමීනි සංඝයාගේ කඨිනය මවිසින් අතුරන ලදී.ඒ කඨිනය දැහැමිය. අනුමෝදන් වුව මැනවි.

අනුමෝදන් වන හික්ෂුන් විසින් වැදගෙන ‘අත්ථතං ආවුසො සංඝසස කඨිනං , ධම්මිකො කඨිනත්ථාරො අනුමොදාම’ ලෙස කියා අනුමෝදන් විය හැකිය.

ඇවැත්නි සංඝයාගේ කඨිනය ඔබ විසින් අතුරන ලදී.ඒ කඨිනය ඇතිරීම දැහැමිය. එම ඇතිරීම අපි අනුමෝදන් වෙමු.

කඨිනානිසංඝ

අනාමන්තචාර

තම විහාරයෙහි දොලොස් රියනක් ඇතුලත භික්ෂුවක් සිටියත් ඔහුගෙන් නොවීමසා පෙරවරුවෙහි භික්ෂුවට ගමට යා හැකිය.

අසමාදානචාර

තුන් සිවුර අධිෂ්ඨාන කල භික්ෂුවට එයින් තමා කැමති සිවුරකින් වෙන්ව රාත්‍රිය ගත කලත් හෙවත් අරුණ උදාවන විම දෙරියන් හමාරක අත්පසින් වෙන්ව සිටියත් නිසැගි පවිති නොවේ.

ගණ හෝජන

අකැප ව්‍යවහාරයකින් ලද දානයක් භික්ෂුන් සතර දෙනෙක් හෝ ඊට වැඩි පිරිසක් සමග පිළිගන්නා භික්ෂුවට පවිති ඇවැත් නොවේ.

යාවදත්ථ වීචර

අධිෂ්ඨාන නොකල, විකප්පනය නොකල සිවුරු කැමති ප්‍රමාණයක් පාවිච්චි කල හැකිය.

යෝ ව තත්ථ වීචරුප්පාද

කඨිනය අතුරන ලද වස් සීමාව තුලදී ලැබෙන සග සතු සිවුරු සියල්ල කඨිනය ඇතිරූ භික්ෂුවට අයිති වෙයි.අනිත් පිරිකර අයත් නොවේ.

කඨිනානිසංඝ අභිමි වීම (කඨිනය ඉදිරිමි අට)

පක්කමනන්තිකා

භික්ෂුව මසා නිමකල සිවුරත් රැගෙන ‘කඨිනය ඇතිරූ විහාරයට ආපසු නොඑමි’යි යන අදහසින් නික්ම යයි. විහාරයේ උපචාර සීමාව ඉක්මවා යනවිට අනුසස් අභිමිවෙයි.

නිට්ඨානන්තිකා

ආපසු එන අදහසින් ආනිසංඝ වස්ත්‍රය රැගෙන භික්ෂුව විහාරයෙන් නික්ම යයි. වෙනත් විහාරයක සිට සිවුරු මහන අතර ‘ආපසු නොයමි’යි සිතයි. සිවුර මසා නිමවීමත් සමග අනුසස් අභිමිවෙයි.

සන්නිට්ඨානන්තිකා

ආපසු එන අදහසින් ආනිසංස වස්ත්‍රය රැගෙන හික්ෂුව විහාරයෙන් නික්ම යයි. වෙනත් විහාරයක සිට ‘සිවුරක් නොමසම්, ආපසුත් නොයමි’යි සිතයි. සිතීමත් සමග අනුසස් අහිමිවෙයි.

නාසනන්තිකා

ආපසු එන අදහසින් ආනිසංස වස්ත්‍රය රැගෙන හික්ෂුව විහාරයෙන් නික්ම යයි. වෙනත් විහාරයක සිට ‘මෙහිදී සිවුර මසම්, එහෙත් ආපසු නොයමි’යි සිතා සිවුර මසන අතර සොර සතුරු උචදුරකින් සිවුර නැතිවෙයි. ඒ සමගම අනුසස් එඅහිමිවෙයි.

සවණන්තිකා

ආපසු එන අදහසින් ආනිසංස වස්ත්‍රය රැගෙන හික්ෂුව වෙනත් විහාරයකට යයි. වෙනත් විහාරයක සිට ‘මෙහි සිට සිවුර මසා ගෙන යමි’ සිතා සිවුර මසයි. එසේ මසන අතරතුර කඩිනය ඇතිරූ විහාරයෙහි කඩිනානිසංස , සංඝයා විසින් ඉවත්කරන ලදැයි අසයි. ඒ සමගම අනුසස් එඅහිමිවෙයි.

සීමාතික්කන්තිකා

ආපසු එන අදහසින් ආනිසංස වස්ත්‍රය රැගෙන හික්ෂුව වෙනත් විහාරයකට යයි. ‘මෙහි සිට සිවුර මසා ගෙන යමි’ සිතා එය නිමකරයි. අද යමි හෙට යමි සිත සිතා සිටින විට පස් මාසය අවචසන් වෙයි. කාලය අවසන්වීමත් සමගම හික්ෂුව පිටත සිටියදීම අනුසස් අහිමිවී යයි.

සහුඛිභාරා

ආපසු එන අදහසින් ආනිසංස වස්ත්‍රය රැගෙන හික්ෂුව වෙනත් විහාරයකට ගොස් සිවුර මසයි. සිවුර මසමාගෙන ආපසු එනවිට සංඝයා කඩිනානිසංස ඉවත් කරයි. එහි සියළු හික්ෂුන්ගේ අනුසස් අහිමිවෙයි.

ආසාවච්ඡේදිකා

මේ හික්ෂුවට වස් විසූ තැනින් වස්ත්‍රයක් ලැබී නැත. එහෙයින් වස්ත්‍රයක් සොයාගන්නා අදහසින් වෙනත් විහාරයකට යන්නේ ආපසු එන අදහස ඇතිවයි. එම විහාරයේ සිටින හික්ෂුව ‘මෙහිදීම වස්ත්‍ර සොයා ගන්නෙමි’ ආපසු නොයන්නෙමි’ සිතයි. වස්ත්‍ර ලැබීමේ ආශාවද නැතිවී යයි. ඒ සමග ඒ අනුසස් අහිමිවෙයි.

ආපන්නි

අතිරේක සිවුරක් දින 10කට වඩා තබා ගැනීමෙන් නිසැඟි පවිති වේ.

නිසැඟි වූ සිවුරක් නොදැන වුවද පරිභෝග කරන වාරයක් පාසා දුෂ්කට වේ.

අනාපන්නි

දින 10 ක් ඇතුළත අධිෂ්ඨානය කිරීමෙන්
 විකල්පනය කිරීමෙන්
 අනුන්ට දීමෙන්
 විනාශවීමෙන්
 පැහැරගැනීමෙන්
 විශ්වාසයෙන් ගැනීමෙන් ආදියෙන්

උම්මත්තක/ බිත්තවිත්ත/ වේදනට්ඨ/ ආදිකම්මික

සිවුරු

කැප සිවුරු වර්ග

බොම	කොමු පට්ටාවලින් සෑදූ රෙදි
කපපාසික	කපු රෙදි
කොසෙයා	පට පණු රෙදි
කම්බල	එළලොම් රෙදි
සාණ	හණ නූල් රෙදි
හංග	ඉහත පහම හෝ කීපයක් මිශ්‍රව හඳන රෙදි

අනුලෝම කැප සිවුරු වර්ග

දුකුල	හණ වැනි
පතතුනන	පට පණු රෙදි වැනි
චීන පට්ට	} කපු රෙදි වැනි
කෝමාර පට්ට	
ඉදධිමය	සෘදධියෙන් ලැබූ
දෙවදිනන	දෙවියන් විසින් දුන්

භික්ෂුවක් සතු චීවර වර්ග

01). තුන් සිවුර	(අන්තරාවාසකය, උතතරාසංගය, සංඝාටිය)
02). වස්සික සාටිකය	වැසි සළුව
03). නිසිදනය	පත්කඩය
04). පවචතතරණය	ඇඳ ඇතිරිල්ල

- 05). කණ්ඩු පටිවජාදනය සැරව වැනි රෝග ඇතිවීම නාභියෙන් පහල දණහිසින් ඉහළ වැසීමට අදින සිවුර
- 06). මුඛ පුඤ්ජනවෝලය තුවාය
- 07). පරිකබාරවෝල අනෙකුත් පරිඡ්කාර

- මීට අමතරව ගමනක් යෑමේදී පෙරහන්කඩය හා ඉදිකටු තුළ ගෙන යා යුතුය. නැතහොත් දුෂ්කට වේ.

තුන් සිවුරේ ප්‍රමාණ

අදනය	දිග පළල	මුට්ටි පඤ්චකය දෙරියන
උතතරාසංගය	දිග පළල	මුට්ටි පඤ්චකය මුට්ටි ත්‍රිකය
සංසාටිය	දිග පළල	මුට්ටි පඤ්චකය මුට්ටි ත්‍රිකය

- උපරිම වශයෙන් සුගත වීචරයට අඩුවිය යුතුය.

තුන් සිවුරු අධිෂ්ඨානය

සිවුර ජංගෙයා, ශ්‍රීවෝය, සන්ධී, පාස සම්පූර්ණ කොට පඩි පොවාගත යුතුය. ඉන්පසු නිල්,කළු හෝ මඩ පාටින් කප් බිංදුව තුවාවේ සිට සතරගුලක් පමණ ඇතුලට කොන් සතරේම,තුනක,දෙකක හෝ එකක ‘ඉමං කපප බිංදුං කරොමි’ කියා මොණර ඇසක් පමණ ප්‍රමාණයට තැබිය යුතුය. දැන් මෙම සිවුර අධිෂ්ඨානයට සුදුසු සිවුරකි.

සිවුරු අධිෂ්ඨාන කරන ආකාරය

- » තුන් සිවුර සමීපයේ ඇතිවීම
 - ඉමං අනතරවාසකං අධිට්ඨාමි
 - ඉමං උතතරාසංසං අධිට්ඨාමි
 - ඉමං සංසාටිං අධිට්ඨාමි

යනුවෙන් සිතින් සිතමින් අතින් ස්පර්ෂ කරමින් හෝ වචනයෙන් තුන්වතාව බැගින් කියනවිට අධිෂ්ඨානය සිදුවේ.

» තුන් සිවුර සමීපයේ නැතිවිට (නිබෙන තැන සලකා)

- එනං අනතරවාසකං අධිට්ඨාමි
- එනං උතතරාසංසං අධිට්ඨාමි
- එනං සංසාටිං අධිට්ඨාමි
- ලෙස තුන්වර බැගින් වචනයෙන්ම කිව යුතුය.

තුන් සිවුර පවවුදධරණය (අධිෂ්ඨානය අතහැරීම)

» තුන් සිවුර සමීපයේ ඇතිවිට

- ඉමං අනතරවාසකං පවවුදධරාමි
- ඉමං උතතරාසංසං පවවුදධරාමි
- ඉමං සංසාටිං පවවුදධරාමි

» තුන් සිවුර සමීපයේ නැතිවිට (නිබෙන තැන සලකා)

- එනං අනතරවාසකං පවවුදධරාමි
- එනං උතතරාසංසං පවවුදධරාමි
- එනං සංසාටිං පවවුදධරාමි

ලෙස තුන්වර බැගින් කිව යුතුය.

සිවුරුවල අධිෂ්ඨානය බිඳෙන ආකාරය

- අනුන්ට දීමෙන්
- විශ්වාසයෙන් ගැනීමෙන්
- උපසමීපදාව ප්‍රතික්ෂේප කිරීමෙන්
- ලිංග පරිවර්තනය වීමෙන්
- පැහැර ගැනීමෙන්
- ගිහි බවට පත් වීමෙන්
- කාලක්‍රියා කිරීමෙන්
- පවවුදධරණය කිරීමෙන්

තුන් සිවුරෙහි සුළැගිලි නියපිට ප්‍රමාණයේ සිදුරක් සෑදීමෙන් අධිෂ්ඨානය බිඳේ.

21. පශ්චාත කසින ශික්ෂාපදය

නිරිතීතවිවරස්මිං භික්ඛුනා උඛිභතස්මිං කඨිනේ, ඒකරත්තමිපි වේ භික්ඛු නිව්වරේන විප්පචසෙය්‍ය, අඤ්ඤාදි භික්ඛුසම්මුතිසා නිස්සග්ගිසං පාවිත්තිසං.

නිකුත්ව නොගේ සිවුර කොට නම් කල්හි සහ කඨිනානිසංස උද්ධරණය වූ කල්හි සංඝයාගේ අනුමතියක් නොමැතිව තුන් සිවුරෙන් වෙන්ව එක රැයකුදු ගත කරන්නේ නම් ඔහු හට නිසැඟි ජවිති වේ.

ආපන්නි

තුන් සිවුරෙන් වෙන්ව නොදැන සිටියද පවිති වේ.
නිසැඟි සිවුර පාවිච්චි කිරීමේදී දුෂ්කට වේ.

අනාපන්නි

අරුණට පෙර පවුද්ධරණය කිරීමෙන්
භික්ෂු සම්මුතියක් ඇති ගිලන් භික්ෂුවට

22. තනිස කසින ශික්ෂාපදය

නිරිතීතවිවරස්මිං භික්ඛුනා උඛිභතස්මිං කඨිනේ, භික්ඛුනෝ පනේව අකාලවිවරං උප්පජ්ජෙය්‍ය, ආකංඛමානේන භික්ඛුනා පටිග්ගහේතඛිබං. පටිග්ගහෙත්වා ඛිප්පමේව කාරේතඛිබං. නෝ වස්ස පාරිසුරී, මාසපරමං තේන භික්ඛුනා තං විවරං භික්ඛිපිතඛිබං උග්ගස්ස පාරිසුරියා, සතිසා පච්චාසාය. තතෝ වේ උත්තරං භික්ඛිපෙය්‍ය සතිසාපි පච්චාසාය, නිස්සග්ගිසං පාවිත්තිසං.

නිකුත්ව නොගේ සිවුර කොට නම් කල්හි සහ කඨිනානිසංස උද්ධරණය වූ කල්හි නිකුත්වනට නොකල් විවරයක් ලැබේ. ඉදින් කැමතිනම් නිකුත්ව විසින් පිළිගත හැකිය. පිළිගත නොවන විට සිවුරක් (දැස සිවුරෙන් එකක්) කරවිය යුතුය. සිවුරකටද නොසැඟේ නම්, අනුව සම්පූර්ණකර ගැනීම සඳහා ඔලොපොරොත්තු සහිතව, (නො ඉටා) මාසයක් තරම්පත් කරගත හැකිය. ඔලොපොරොත්තුව අතන් මාසයකින් මත්තෙහි තබාගන්නා හට නිසැඟි ජවිති වේ.

අකාල සිවුරු

වීචර මාසය හැර (කඩින ආනිසංස ඇතිවිට එම මාස 04 හැර) ඉතිරි කාලයේ ලැබෙන සිවුරු

වීචර මාසය

වස් පවාරණයෙන් පසු එන මාසය

23. පුරාණ වීචර ශික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ඛු අඤ්ඤාතිකාය භික්ඛුනියා පුරාණවීචරං ධෝවාපෙය්‍ය වා රජාපෙය්‍ය වා ආකෝටාපෙය්‍ය වා, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

යම් නික්ෂුචක් භොතඤ චු නික්ෂුණියක් ඉවා ජරණ සිවුරක් ඤෝදා නම්, පඤ්ඤා නම්, අපුල්ලා නම් (බහු භව) නිසැඟි ජවිති වේ.

අර්ථ

පුරාණ වීචරං	වරක් හැදපු පොරවපු සිවුරු
අඤ්ඤාතිකාය	සත්මුදු පරම්පරාවක් යනතුරු ලේ ඥාතීන් නොවන

ආපත්ති

සේදීමට අණ කිරීමේදී	දුෂ්කට
සෝදා අවසන් කිරීමේදී	නිසැඟි පවිති

අනාපත්ති

ඥාතී භික්ෂුණීන් ලවා සේදවීම

යමෙක් නොකියා රැගෙන ගොස් සේදීම

සික්ඛ මානාවක් හෝ සාමණේරියක් ලවා සේදවීම

24. වීචර පටිගගනණ ශික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ඛු අඤ්ඤාතිකාය භික්ඛුනියා හතථතෝ වීචරං පටිග්ගණ්භෙය්‍ය අඤ්ඤාදු ජාර්වට්ටකා, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

යම් නිකුත්වූ නොතැන වූ නිකුත්වූයක අතින් (යුළු දෙයකට) හෝ වාචකව ගැනීමක් නැතිව සිටුවක් ගනී නම් (ඔහු හට) නියැහි පවතින වේ.

අර්ථ

අඤ්ඤානු පාරිච්චකා කිසිවක් නොදී

25. අඤ්ඤාතක විඤ්ඤාතනි ශික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ෂු අඤ්ඤාතකං ගහපතිං වා ගහපතානිං වා විවරං විඤ්ඤාපෙය්‍ය අඤ්ඤානුසමයා, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං. තත්ථායං සමයෝ: අවිජින්නවිවරෝ වා හෝති භික්ෂු හට්ඨවිවරෝ වා අයං තත්ථ සමයෝ.

යම් නිකුත්වූ නොතැන වූ ගෘහපතියෙකු හෝ ගෘහනියක අතින් යොජනේ විසින් පැහැරගත් කල්හි හෝ දිවාගොස් විනාශ වූ කල්හි හැර නොකල්හි සිටුවක් ඉල්වා ගනී ද ඔහු හට නියැහි පවතින වේ.

26. තතුතති ශික්ෂාපදය

තඤ්චේ අඤ්ඤාතකෝ ගහපති වා ගහපතානි වා ඛණ්ඨි විවරේහි අභිභට්ඨං පවාරෙය්‍ය, සන්තරුත්තරපරමං තේන භික්ෂුනා තතෝ විවරං සාදිතඛිඛං, තතෝ චේ උත්තරං සාදියෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

(කාලයෙහි උවද) යථෝක්ත නොතැන වූ ගෘහපතියා හෝ ගෘහනිය බොහෝ සිටුවෙලින් නිකුත්වූ පව්වා නම් ඒ නිකුත්වූ විසින් අදනය හා පොරොත්තු පමණක් උපරිම කොට ඉවසිය යුතුය. ඉන් වැඩියත් සිටුව පිළිගනීමේ ඔහු හට නියැහි පවතින වෙයි.

අර්ථ

සනතරුතතර පරමං අදනය, තනිපට සිවුර දක්වා පමණක්

27. පඨම උපකඛම ශික්ෂාපදය

භික්ෂුං පනේව උද්දිස්ස අඤ්ඤාතකස්ස ගහපතිස්ස වා ගහපතානියා වා විවරවේනාපන්නං උපක්ඛටං හෝති: ‘ඉමිනා විවරවේනාපන්නේන විවරං වේනාපෙත්වා ඉත්ථන්නාමං භික්ෂුං විවරේන අවිජාදෙස්සාමි’ති. තත්ථ චේ සෝ

භික්ඛූ පුබ්බේ අප්පචාරිතෝ උපසඛිකමිත්වා විවරේ විකප්පං ආපජ්ජෙය්‍ය: 'සාධු වත මං ආයස්මා ඉමිනා විවරචේතාපන්නේන ඒවරුපං වා ඒවරුපං වා විවරං චේතාපෙත්වා අවිජාදේහී'ති. කලයාණාකමයතං උපාදාය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

නො නඤ්ච ගෘහපතියක් විසින් හෝ ගෘහනියක විසින් මේ මුදලින් සිවුරක් මිලදී ගෙන ජයවල් නිකායවට දැන්වෙමි'යි නිකායවක් උදෙසා සිවුර මුදලක් එකතු කරන ලද්දේ වෙයි. ඒ නිකායව (දායක දායකාවන් විසින්) සිවුරින් නොපවරනලද්දේ පළමුව ඔවුන් කරා ගොස් හොඳ සිවුරක් බලාපොරොත්තුවෙන් ඒ මුදලින් 'මෙබඳු සිවුරක් මිලට ගෙන පුදුවයි එහිලා විධාන කරයි ද එබඳු විධානයකින් සිවුරක් ලබන නිකායවට නියැගි පවිති වෙයි.

අර්ථ

විවරේ විකප්පං ආපජෙජය්‍යා වටිනාකමට වැඩි වටිනාකමකින් යුත් විවරයක් ඉල්ලීම
විවර චේතාපනනං සිවුරක් සෑදීමට මුදලක් හෝ ඊට වනාකමට සරිලන දේවල්

28. පුනීය උපකමම ශික්ෂාපදය

භික්ඛූං පනේව උද්දිස්ස උභින්නං අඤ්ඤාතකානං ගහපතීනං වා ගහපතානීනං වා පච්චේක විවරචේතාපන්නානි උපක්ඛටානි හොන්ති: 'ඉමේහි මයං පච්චේක විවරචේතාපන්නේහි පච්චේක විවරානි චේතාපෙත්වා ඉත්ථන්නාමං භික්ඛූං විවරේහි අවිජාදෙස්සාමා'ති. තත්‍ර චේ සෝ භික්ඛූ පුබ්බේ අප්පචාරිතෝ උපසඛිකමිත්වා විවරේ විකප්පං ආපජ්ජෙය්‍ය: සාධු වත මං ආයස්මන්තෝ ඉමේහි පච්චේක විවරචේතාපන්නේහි ඒවරුපං වා ඒවරුපං වා විවරං චේතාපෙත්වා අවිජාදේට්ඨ, උභෝ'ව සන්නා ඒකේනා'ති. කලයාණාකමයතං උපාදාය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

නො නඤ්ච ගෘහපතියන් දෙදෙනෙකු හෝ ගෘහනියන් දෙදෙනෙකු විසින් මේ වෙන වෙන මුදලින් වෙන වෙනම සිවුර මිලදී ගෙන ජයවල් නිකායවට දැන්වෙමි'යි නිකායවක් උදෙසා වෙන වෙන සිවුර මුදල එකතු කරන ලද්දේ වෙයි. ඒ නිකායව ද (දායක දායකාවන් විසින්) සිවුරින් නොපවරනලද්දේම පළමුව ඔවුන් කරා ගොස් හොඳ සිවුරක් බලාපොරොත්තුවෙන් ඒ වෙන වෙන එකතු කල මුදලින් 'මෙබඳු සිවුරක් මිලට ගෙන පුදුවයි එහිලා විධාන කරයි ද එබඳු විධානයකින් සිවුරක් ලබන නිකායවට නියැගි පවිති වෙයි.

29. රාජ ශික්ෂාපදය

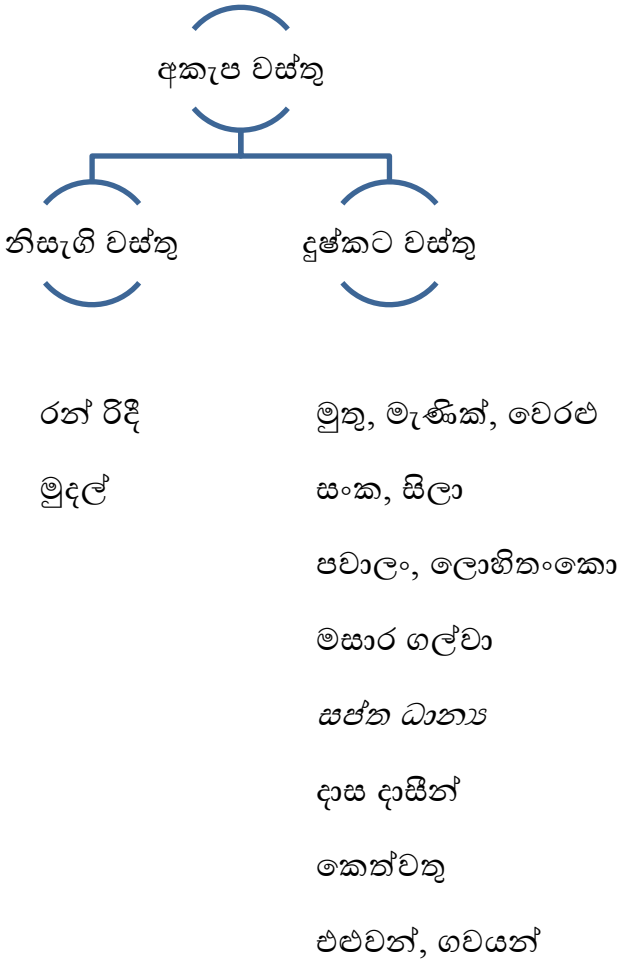
භික්ෂුං පනේව උද්දිස්ස රාජා වා රාජභොග්ගෝ වා බ්‍රාහ්මණෝ වා ගහපතිකෝ වා දුතේන විවරවේතාපන්නං පභිණොය්‍ය: ‘ඉමිනා විවරවේතාපන්නේන විවරං වේතාපෙත්වා ඉත්ථන්නාමං භික්ෂුං විවරේන අච්ඡාදේහි’ති. සෝ වේ දුතෝ තං භික්ෂුං උපසඞ්කමිත්වා ඒවං වදෙය්‍ය: ‘ඉදං ඛෝ භන්නේ ආයස්මන්තං උද්දිස්ස විවරවේතාපන්නං ආහතං, පතිගණ්හාතු ආයස්මා විවරවේතාපන්නන්ති. තේන භික්ෂුනා සෝ දුතෝ ඒවමස්ස වචනියෝ: ‘න ඛෝ මයං ආචුසෝ විවරවේතාපන්නං පතිගණ්හාම, විවරඤ්ච ඛෝ මයං පතිගණ්හාම කාලේන කප්පියන්ති. සෝ වේ දුතෝ තං භික්ෂුං ඒවං වදෙය්‍ය: ‘අපී පනායස්මතෝකෝචි වෙය්‍යාවච්චකරෝ’ති: විවරත්ථිකේන භික්ඛවේ භික්ෂුනා වෙය්‍යාවච්චකරෝ නිද්දිසිතඛිඛෝ ආරාමිකෝ වා උපාසකෝ වා: ‘ඒසෝ ඛෝ ආචුසෝ භික්ෂුනං වෙය්‍යාවච්චකරෝ’ති. සෝ වේ දුතෝ තං වෙය්‍යාවච්චකරං සඤ්ඤාපෙත්වා තං භික්ෂුං උපසඞ්කමිත්වා ඒවං වදෙය්‍ය: ‘යං ඛෝ භන්නේ ආයස්මා වෙය්‍යාවච්චකරං නිද්දිසි, සඤ්ඤාදුත්තෝ සෝ මයා, උපසඞ්කමතු ආයස්මා කාලේන, විවරේනතං අච්ඡාදෙස්සති’ති.විවරත්ථිකේන භික්ඛවේ, භික්ෂුනා වෙය්‍යාවච්චකරෝ උපසඞ්කමිත්වා ද්වත්තික්ඛත්තුං චෝදේතඛිඛෝ සාරේතඛිඛෝ: ‘අත්ථෝ මේ ආචුසෝ විවරේනා’ති. ද්වත්තික්ඛත්තුං චෝදයමානෝ සාරයමානෝ තං විවරං අභිනිප්පාදෙය්‍ය, ඉච්චේතං කුසලං. නෝ වේ අභිනිප්පාදෙය්‍ය, චතුක්ඛත්තුං, පඤ්චක්ඛත්තුං, ඡක්ඛත්තුපරමං තුණ්හිභුතේන උද්දිස්ස ධාතඛිඛං. චතුක්ඛත්තුං, පඤ්චක්ඛත්තුං, ඡක්ඛත්තුපරමං තුණ්හිභුතෝ උද්දිස්ස තිට්ඨමානෝ තං විවරං අභිනිප්පාදෙය්‍ය, ඉච්චේතං කුසලං, තතෝ වේ උත්තරං වායමමානෝ තං විවරං අභිනිප්පාදෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං. නෝ වේ අභිනිප්පාදෙය්‍ය යතස්ස විවරවේතාපන්නං ආහතං තත්ථ සාමං වා ගන්තඛිඛං දුතෝ වා පාහේතඛිඛෝ: ‘යං ඛෝ තුමිහේ ආයස්මන්තෝ භික්ෂුං උද්දිස්ස විවරවේතාපන්නං පභිණිත්ථ, න තං තස්ස භික්ෂුනෝ කිඤ්චි අත්ථං අනුභෝති, යුඤ්ජන්තායස්මන්තෝ සකං මා චෝ සකං චිහස්සා’ති. අයං තත්ථ සාමීචි.

ඊජ්, ඊජ් ඇමැති, බමුණු, ගොවි යනාදි මොවුන්ගෙන් කෙනෙක් මේ මුදුලින් යිවුරක් මිලදී ගෙන ඇයවල් නික්නුවට දෙවයි කියා දුතයකු ඇත යිවුර මිලක් එවයි. දුතයා ද නික්නුව වෙත ඇවුන් "වහන්ස ! බබ උදෙසා මේ යිවුර මිලය ගෙනෙන ලදි මෙය පිලිගනු මැනවැ"යි කියයි. එවිට ඒ නික්නුව විසින් "මිත්‍රය ඇපි යිවුර මිල නොපිලිගනිමු. ඇවැයු විටක දී යිවුරක් පිලිගන්නෙමුයි" කිය යුතු වෙයි. ඉදින් ඒ දුතයා බබවහන්සේගේ කිසියම් කැපකරුවෙකු ඇත්තැයි විචාරණ ලද නම් ඉන් ප්‍රයෝජන ඇති නික්නුව ආරාමිකයෙකු හෝ උපාසකයෙකු මොහු ඇපුගේ කැපකරු යැයි දැක්විය යුතුයි. දුතයා ද බහු යිවුර ගෙන දෙන බවට ගිවිසුවා නික්නුව වෙත ද ගොස් "වහන්ස ! බබ

දැක්වූ කැපකරුවා සිවුරු ගෙනදෙන බවට ගිවිස ගන්නා ලදී. අවශ්‍යවූ විටක එහි යනු වෙනව. ඔහු සිවුරු ගෙන දේවි" යැයි කියයි. ඉන් ප්‍රයෝජන ඇති නිකුත් කැපකරු කථා ගොස් (එක් වරකින් නොදේ නම්) දෙනුත් වරක් ඉල්ලිය යුතුය. එය සිහි කරවිය යුතුය. දෙනුත් වර ඉල්ලද්දී සිවුරු සැපයේ නම් වෙනව. නොඑසේනම් සවැනි වර දැක්වා එහි ගොස් නිශ්ශබ්දව සිටිය යුතුය. මෙසේ සිවුරු උදෙසා සිටින කල්හිත් නොලැබේ නම් සත්වැනි වරද වෑයම් කරන්නාට ලැබෙන සිවුර නිසැදිය යුත්තේය. (ඉල්ලීමෙන් උදෙසා සිටීමෙන්) සිවුරු නොලැබූ නිකුත් සිවුරු මිල එවූ අය වෙත ගොස් හෝ දුන්නෙකු හෝ යවා 'ඔබ අප වෙත එවූ සිවුරු මිලයෙන් වැඩක් නොවීය. එය ගෙන්වා ගන්නවා'යි (සිවුරු මිල හෝ ඔවුන්ගේ ශ්‍රද්ධාව හෝ විනාශවනු නොකැමති නිකුත් විසින්) දැන්විය යුත්තේය. මේ ඒ පිළිබඳ පිළිවෙතයි.

දුකයා කැපකරුවකු විමසුවේ නම් කැපකරුවකු පෙන්විය හැකිය. ('ඔහුට දෙන්න' යැයි කිව නොහැක) එවිට එම දුකයා කැපකරුවාට මුදල් දී හික්මුවට කැමති විටෙක කැපකරුගෙන් සිවුරක් ඉල්ලා ගන්න යැයි කියයි නම් හික්මුවට අවශ්‍ය වූ විටෙක තුන්වරක් දක්වා ගොස් මතක් කල හැකිය. එය එසේ නොලැබුණි නම් සය වරක් දක්වා ගොස් නිහඬව නිවස ඉදිරියේ සිටගෙන සිටිය හැකිය. ඊට වඩා වැයම් කොට සිවුරක් ලබා ගතහොත් නිසැගි පවිති වේ. එසේත් සිවුර නොලැබුනහොත් ඒ සිවුරු මිලය එවූ පුද්ගලයා වෙත ඒ බව දන්වා යැවිය යුතුය.

අකප්පිය වස්තු

සජීව ධාන්‍ය

සාලි	ඇල් වී
වීනි	වී
යව	බාර්ලි
ගෝදුම	තිරිගු
කංගු	තණහාල්
වරක	වරක නම් ධාන්‍ය
කුදාසක	කුරක්කන්

කෝසිය වර්ග

30. පයම ශික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ෂු කෝසියමිස්සකං සන්ථතං කාරාපෙය්‍ය, හිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
 යම් නික්ෂව්‍යක කෝසෙය්‍ය්‍ය භුල්(පටභුල්) වීඝ්‍ර කිරීමෙන් එළඹෙමින් ඇතිවන ක්‍රමවත්තේ නම් (ඔහු හට) නිසැඟි පවිති වෙයි.

ආපන්නි

එක් කොසෙය්‍ය කෙත්තක් හෝ මිශ්‍ර කර හැඳීමෙන් නිසැඟි පවිති වේ.
 අනුන් සෑදූ එකක් පාවිච්චි කිරීමේදී දුෂ්කට වේ.

31. සුද්ධිකාලක ශික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ෂු සුද්ධිකාලකානං ඒළකලෝමානං සන්ථතං කාරාපෙය්‍ය, හිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
 යම් නික්ෂව්‍යක භුදු කළු එළඹෙමින් වලන් (පවණක) ඇතිවන ක්‍රමවත්තේ නම් (ඔහු හට) නිසැඟි පවිති වෙයි.

32. දුවෙහාග ශික්ෂාපදය

නවං පහ භික්ෂුනා සන්ථතං කාරයමානේන ද්වේ භාගා සුද්ධිකාලකානං ඒළකලෝමානං ආදානඛිඛා, තතියං ඕදානානං, චතුත්ථං ගෝවරියානං. අනාදා වේ භික්ෂු ද්වේ භාගේ සුද්ධිකාලකානං ඒළකලෝමානං තතියං ඕදානානං, චතුත්ථං ගෝවරියානං නවං සන්ථතං කාරාපෙය්‍ය, හිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

අළුත් ඇතිරියක් කරවන නිකුත් වියන් (ඊට අවශ්‍ය ප්‍රමාණයෙන්) දෙකොටසක් කළු එළවලොම් ද තුන් වෙනි කොටස සුදු එළවලොම් හා සිටු වැනි කොටස පඬුවන් එළවලොම් ද ගත යුතුය. මේ නියමය ඉක්මවා අළුත් ඇතිරියක් කරවන්නේ නම් (ඔහු හට) නියමි පවිති වෙයි.

33. ජබ්බසස ශික්ෂාපදය

නවං පන භික්ෂුණා සන්ථතං කාරාපෙත්වා ජබ්බසසාහි ධාරේතබ්බං. ඕරේන චේ ජන්තං වස්සානං තං සන්ථතං විස්සපීපෙත්වා වා අවිස්සපීපෙත්වා වා අඤ්ඤං නවං සන්ථතං කාරාපෙය්‍ය, අඤ්ඤා භික්ෂු සම්මුතිසා, නිස්සග්ගිසං පාවිත්තිසං.

අළුත් ඇතිරියක් කරවූ නිකුත් වියන් එය සහ අනුභවයක් පාවිච්චි කළ යුතුය. ඉදින් ඒ ඇතිරිය කිසිවෙකුට දී හෝ තොදී හෝ සංඝයාගේ කැමැත්තක් තැනිව ඉන් මෙවට තැවන අළුත් ඇතිරියක් කරවන නිකුත්වට නියමි පවිති වෙයි.

34. නිසීදන සන්ථත ශික්ෂාපදය

නිසීදනසන්ථතං පන භික්ෂුණා කාර්යමානේන පුරාණසන්ථතස්ස සාමන්තා සුගතවිදුත්ථි ආදාතබ්බා දුබ්බණ්ණකරණාය, අනාදාචේ භික්ෂු පුරාණසන්ථතස්ස සාමන්තා සුගතවිදුත්ථිං නවං නිසීදනසන්ථතං කාරාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගිසං පාවිත්තිසං.

නිසීදනසන්තනයක් කරවන නිකුත් වියන් එය දුර්වණී කිරීම වැනි පරණ ඇතිරියෙන් යුගත් වියනක් පවණ කොටසක් හාත්පසින් ගත යුතුය (සෑම පැත්තෙහිම ඇල්විය යුතුය). මෙසේ පරණ ඇතිරියෙන් කොටසක් නොයොදා අළුත් ඇතිරියක් කරවන නිකුත්වට නියමි පවිති වෙයි.

35. ඵලකලොම ශික්ෂාපදය

භික්ෂුණෝ පනේව අද්ධානමග්ගපටිපන්නස්ස ඵලකලොමාහි උප්පජ්ජෙය්‍යං, ආකච්චමානේන භික්ෂුණා පටිග්ගහේතබ්බාහි, පටිග්ගහෙත්වා තියෝජනපරමං සහත්වා හරිතබ්බාහි, අසන්තේ භාරකේ, තතෝ චේ උත්තරිං හරෙය්‍ය අසන්තේපි භාරකේ, නිස්සග්ගිසං පාවිත්තිසං.

මහට පිළිපත් නිකුත්කළ වැටුප් ලබා ගැනීමේ නම් එය පිළිගත හැකිය. ගෙන යෑමට කැපකරුවෙකු තැනීමේ නම් තුන් යොදනක් සිය අතින්ම ගෙනගිය හැකිය. කැපකරුවෙකු තැනීමේ එය ඉක්මවා සියතින්ම වැටුප් ගෙනයන නිකුත්වීම නිසැකි වේ.

36. ඵලකලෝම ධෝමාපන ශික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ෂු අඤ්ඤාතිකාය භික්ෂුනියා ඵලකලෝමානි ධෝමාපෙය්‍ය වා රජාපෙය්‍ය වා විජටාපෙය්‍ය වා, නිස්සග්ගියං පාවච්චියං.

යම් නිකුත්කළ නොතැනූ නිකුත්කළ මවා වැටුප්පත්තියක් නම් සායම් කරවා නම් හෝ අනුමත කරවා නම් (බහු හට) නිසැකි වේ.

37. රූපිය ශික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ෂු ජාතරජපරජනං උග්ගණ්ඨෙය්‍ය වා උග්ගණ්ඨාපෙය්‍ය වා උපභික්ඛිත්තං වා සාදියෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවච්චියං.

යම් නිකුත්කළ රත් රිදී හැකි ද අනෙකෙකු මවා ගත්වා ද ගෙනාවීමේ නමුත් ලද්දක් හෝ සිතීමේ ඉවසා ද (බහු හට) නිසැකි වේ.

අර්ථ

උගගණ්ඨෙය්‍ය	තමාම ගැනීම	} නිසැකි පවිත්
උගගණ්ඨාපෙය්‍ය	අනුන් ලවා ගැනීම	
උපභික්ඛිත්තං වා සාදියෙය්‍ය	ලග තැබූවිට ඉවසීම	

නිසැකි වූ වස්තුව නිස දෙසන ආකාරය

නිසැකි වූ වස්තුව සස මැදට ගෙනැවිත් සිටුව ප්‍රකාශ කොට වැඩිහිටි භික්ෂුන් වහන්සේගේ පා වැද උත්කුටියෙන් හිඳ ‘අහං භනෙන රූපියං පටිගගභෙසිං ඉදං මෙ නිසසගගියං, ඉමාහං සංසසස නිසසජාමි’ ලෙස කියා බැහැර කර ආපත්ති දේශනා කළ යුතුය.

නිසැකි වූ වස්තුවට කල යුතු දේ

එය කැපකරුවකුට පෙන්විය හැකි නමුදු මෙයින් අසවල් දේ ගෙන එන්න යැයි නොකිව යුතුය. ‘සංසයාට මේ මේ දේ අවශ්‍යව ඇත’ යැයි කිව හැකිය. ඉදින් කැපකරුවා ඒ මුදලින් ගිතෙල්, මී පැණි ආදී යමක් ගෙන ආවේ නම් මුදල් පිළිගත් භික්ෂුවට හැර අනෙක් අයට ඒවා පරිභෝග කල හැකිය.

ආපත්ති

මෙහිදී මේවා අරගෙන ඕවා දෙන්න ආදී ලෙස භාණ්ඩ හුවමාරුව මෙයින් අගවයි. අඩුම තරමින් දැහැට්ටක් වුවද මෙයාකාරයෙන් හුවමාරු කිරීමේදී ඇවැත් වේ.

මව්පියන් සමග වුවද වුවද මෙයාකාරයෙන් හුවමාරු කිරීමේදී ඇවැත් වේ.

දාසයෙකුට ‘මේ බත්ටික කාලා අර වැඩේ කරන්න’ යැයි කිවහොත් දුෂ්කට වේ.

අනාපත්ති

පංච සහධාර්මික අය සමග හුවමාරුව කමක් නැත

යම් භාණ්ඩයක අගය විමසීම

කැපකරුවකු ලවා භාණ්ඩ හුවමාරු කරවා ගැනීම

පත්ත වර්ග

40. පතන ශික්ෂාපදය

දුසාහපරමං අතිරේකපත්තෝ ධාරේතඛිබෝ, තං අතික්කාමයතෝ නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

දූෂ දිනක් උරුම කොට අතිරේක පාත්‍රයක් දැරිය හැකිය. එය ඉක්මවන්නාවූ නික්ෂුවට නියමිත වේ.

එය සංඝයා ඉදිරියේ නිස්සජ්ජනය කල යුතුය. එනම් සියළුම සවාමීන් වහන්සේලා වැඩිහිටි පිළිවෙලින් වඩා හිඳුවා එම අළුත් පාත්‍රය මහ තෙරුන් වහන්සේට දිය යුතුය. මහ තෙරුන් වහන්සේගේ පාත්‍රය ඊළඟ තෙරුන් වහන්සේට දිය යුතුය. මේ ආකාරයට අන්තිමට කෙලවරේම ඉතිරිවන දුබලම පාත්‍රයදී ‘ බිඳෙන තෙක් මෙය පරිහරණය කරවයි’ කියා වරද කල හික්ෂුවට දිය යුතුය.

කැප පාත්‍ර වර්ග

මැටි පාත්‍රය

යකඩ පාත්‍රය

කැප පාත්‍ර ප්‍රමාණය (09)

උකකුටට - මගධ නැලි 02ක සහල් පිස එයට සරිලන ව්‍යංජන දැමුවිට මුවවිට තෙක් පිරෙන පාත්‍රය

මජකිම - මගධ නැලි 01ක සහල් පිස එයට සරිලන ව්‍යංජන දැමුවිට මුවවිට තෙක් පිරෙන පාත්‍රය

ඕමක - මගධ නැලි 1/2ක සහල් පිස එයට සරිලන ව්‍යංජන දැමුවිට මුවවිට තෙක් පිරෙන පාත්‍රය

- » මෙයින් උකකුටට උකකුටට හා ඕමක ඕමක පාත්‍ර අකැපය.
- » මගධ නැලිය යනු පලම් 12 ½ කි. එනම් මැදුම් පිරිමිනියක්හු අතින් අට පතකි. එයින් 1 ළි සිංහල නැලියෙකි.

පාත්‍ර අධිෂ්ඨානය

යකඩ පාත්‍රයක් කම් 05 වාරයක් ද, මැටි පාත්‍රයක් නම් 02 වාරයක්ද තෙල් අල්වා

පාත්‍රය ළග ඇතිවිට

‘ඉමං පතතං අධිට්ඨාමි’ යනුවෙන් කශීන් ස්පර්ෂ කරමින් වචනයෙන් තෙවරක් කිව යුතුය.

පාත්‍රය ළග නැතිවිට

‘එතං පතතං අධිට්ඨාමි’ යනුවෙන් වචනයෙන් තෙවරක් කිව යුතුය.

පාත්‍ර විකල්පනය

‘ඉමං පතතං තුයිහං/ තුමහං විකපෙපමි’
(බාල)/(වැඩිමහල්)

නිසැගි වූ පාත්‍රයේ නිස දෙසන ආකාරය

නිසැගි වූ පාත්‍රය ගෙන තවත් භික්ෂුවක් වෙත ගොස් උත්කුටියෙන් හිද ‘ඉදං මෙ භනෙන පතතං දසාහතිකබ්බතතං නිසසගගියං ඉමාහං ආයස්මතො නිසසජාමි’ යනුවෙන් කියා එම භික්ෂුව ආපත්ති දේශනා කරගත යුතුය.

අනෙක් භික්ෂුව ‘ඉමං පතතං ආයස්මතො දමමි’ යනුවෙන් කියා නැවත පාත්‍රය ලබා දිය යුතුය. මෙය නැවත නොදී ඉදීමෙන් දුෂ්කට වේ.

පාත්‍රවල අධිෂ්ඨාන බිඳෙන ආකාරය

- පවචුදධරණය කිරීමෙන්
- අනුන්ට දීමෙන්
- විශ්වාසයෙන් ගැනීමෙන්
- උපසම්පදාව ප්‍රතික්ෂේප කිරීමෙන්
- ලිංග පරිවර්තනය වීමෙන්
- පැහැර ගැනීමෙන්
- ගිහි බවට පත් වීමෙන්
- කාලක්‍රියා කිරීමෙන්
- විනාශවීමෙන්
- තණහාල් ඇටයක් පමණකට සිඳුරක් සෑදීමෙන්

අකුප මස් වර්ග

මනුෂ්‍ය

සර්ප

සුනක

ව්‍යාසු

අලි

කොටි

වලස් ආදී දරුණු සතුන්

- නිසැගි වූ හේසජජ කිසිම භික්ෂුවකට වැලදිය නොහැක.
- නිසැගි වූ භික්ෂුවට හැර අනෙක් භික්ෂුන්ට ඇග ගැල්වීමට කැපය.

අනාපත්ති

දින 07ක් ඇතුලත බැහැර කිරීම

අනුපසම්පන්නයෙකුට අපේක්ෂා රහිතව දී නැවත ලැබුනහොත් පරිභෝග කිරීමෙන්

43. වසසික සාමික ශික්ෂාපදය

මාසෝ සේසෝ ගිම්භාහන්ති, භික්ඛුහා වස්සිකසාට්ඨවිවරං පරියේසිතබ්බං, අද්ධමාසෝ සේසෝ ගිම්භාහන්ති, කත්වා නිවාසේතබ්බං. ඕරේන චේ මාසෝ සේසෝ ගිම්භාහන්ති, වස්සිකසාට්ඨවිවරං පරියේසෙය්‍ය, ඕරේනද්ධමාසෝ සේසෝ ගිම්භාහන්ති, කත්වා නිවාසෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

ග්‍රීෂ්ම ඍතුවේ අත්තිම මාසය තුළ වැසි සඵවක් නොයාගත යුතුය. එම ඍතුවේම අත්තිම අඛණ්ඩය තුළ පටන් එය පාවිච්චි කළ හැකිය. ඉන් මෙහිට වැසි සඵවක් නොයන්නා හට ද පරිභෝග කන්නා හට ද නිසැගි පවති වෙයි.

වැසි සඵව සෙවීම

දායකයින්ගෙන් සෘජුව නැතිව පරියායෙන් ඉල්ලිය හැකිය.(වෙන මිනිසුන් නම් මේ කාලයට වැසි සඵ පූජා කරනවා)

විවර හා පිණිස පරියායෙන් ඉල්ලිය නොහැක.

කුවඡ් සමය (වැසි සළ සොයන කාලය)

වැසි සළ සෙවීමට පටන්ගත් දා සිට අවසානය දක්වා වූ අවසන් වන කාල සීමාවයි. මෙය පොසොන් අව පැලවිය සිට ඉල් පෝය (කතනික පෝය) දක්වා වූ කාල සීමාව.

පිටඨී සමය(වැසි සළ සෙවිය නොහැකි කාලය)

කතනික අව පැලවිය සිට පොසොන් පෝය තෙක් කාල සීමාව පිටඨී සමයෙදී මව්පියන්ගෙන් වුවද වැසි සළ ඉල්ලීමෙන් නිසැගි පවිති වේ.

44. විවර අවජිතදාන ශික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ඛු භික්ඛුස්ස සාමං විවරං දුත්වා කුපිතෝ අනත්තමනෝ අවිජිත්ඳෙය්‍ය වා අවිජිත්ඳාපෙය්‍ය වා, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

යම් නික්ෂුචක් වෙනත් නික්ෂුචකට තමාම ධුරුක් දී ජයුච චිය නොසතුවු ධුරුචනිච කුචිතච ජුචනච ගනිති ද ජුචනකකු ලචා හෝ ජුචනච ගනිතා ද නිසැගි ජුචිති වෙයි.

ආපන්නි

භික්ෂුචකගෙන් පවිති

සාමනේරයකුගෙන් දුෂ්කට

මෙම සිකපදය සිචුරක් සදහා පමණක් වන අතර වෙනත් පරිෂ්කාර සදහා දුෂ්කට වේ.

45. සුතතච්ඤ්ඤති ශික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ඛු සාමං සුත්තං චිඤ්ඤාදාපෙත්වා තන්තවායේහි විවරං වායාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

යම් නික්ෂුචක් තමාම තුල් ඉල්ලාගෙන නො තෘ නොජුචචෛ චෙදි චියන්තන් ලචා ධුරුචක් චියචා ද ධුරු ගට නිසැගි ජුචිති වෙයි.

46. මහා පෙසකාර ශික්ෂාපදය

භික්ඛුං පනේච උද්දිස්ස අඤ්ඤාතකෝ ගහපති වා ගහපතාහී වා තන්තවායේහි විවරං වායාපෙය්‍ය. තත්‍ර චේසෝ භික්ඛු, පුච්චේ අප්පචාරිතෝ තන්තවායේ උපසච්චිතමිත්වා විචරේ විකප්පං ආපච්චෙය්‍ය: ‘ඉදං ධෝ ආචුසෝ විවරං මං

උද්දියස්ස වියති, ආයතඤ්ච කරොට්ඨ, විත්ථතඤ්ච අප්පිතඤ්ච සුචිතඤ්ච සුප්පවායිතඤ්ච සුචලේඛිතඤ්ච සුචිතවිජිතඤ්ච කරොට්ඨ; අප්පේව නාම මයමිපි ආයස්මන්තානං කිඤ්චිමත්තං අනුපදුප්පේයසාමා'ති. ඒවඤ්ච සෝ භික්ඛු වත්වා කිඤ්චිමත්තං අනුපදුප්පේයස අන්තමසෝ පිණ්ඩපාතමත්තමිපි, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

තො තඤ්ච ගෘහපතිසෙක් භෝ ගෘහනියක් යම් කිසි නික්ඛුචක් උදෙසා වියත්තන් ඉවා සිවුරක් වියවයි. (දායකයන්) ඒ නික්ඛුච සිවුරින් තොපවරතලද්දේව වියත්තන් කථා ගොස් "මේ සිවුර වියත්තේ මා සඳහාය. චෛශ්විත දිගු කථවු! පළල කථවු! ඝනව හුල් චලාලවු! හුල් සමසේ චලාලවු! හොඳින් මැද වියවු! අප ද තොපට යමක් දෙන්නෙමු" යි චිහිලා අධික විධානයට පැමිණියේ යටත් පිරිසෙයින් පිණ්ඩපාත පමණකුත් ඒ සඳහා දුන්නේ නම් නිසැඟි පවිති වෙයි.

47. අවෙචක චීවර ශික්ෂාපදය

උසාභානාගතං කත්තිකතේමාසිකපුණ්ණාමං, භික්ඛුභෝ පනේව අච්චේකචීවරං උප්පජ්ජේයස, අච්චේකං මඤ්ඤමානේන භික්ඛුභා පටිග්ගහේතබ්බං, පටිග්ගහේත්වා යාව චීවරකාලසමයං නික්ඛිපිතබ්බං. තතෝ චේ උත්තරං නික්ඛිපෙයස, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

වස් පචාරණායට දැස දිනක් තබා නික්ඛුචකට ඉක්මන් කටයුත්තක් සඳහා පුදුන ලද සිවුරක් ලැබේ. ඒබව දන් නික්ඛුච විසින් පිළිගත යුත්තේය. චීසේ පිළිගෙන (තොඉටා) සිවුරකරන කාලය පැමිණෙන තෙක් උප්ඵම කොට තැබිය හැකිය. ඉන් මන්තෙහින් තබා ගන්නා නික්ඛුචට නිසැඟි පවිති වෙයි.

අර්ථ

අවෙචක චීවරං	යුධ සේනාවට යන අයෙක්, ගිලන් අයෙක්, ගර්භණී මාතාවක්, හදිසියේ ශ්‍රද්ධාව ලද අයකු විසින් වස් පචාරණයට කලින් දෙන වස් ආවාසික සිවුරුය.
කතතික තෙමාසික පුණ්ණමං	වස් පොහොය හෙවත් පෙරවස් පචාරණය කරන පොහොයයි.

48. සාසංක ශික්ෂාපදය

උපවස්සං ඛෝ පන කත්තිකපුණ්ණාමං යාති ඛෝ පන තාති ආරුඤ්ඤකානි සේනාසනානි සාසංකසම්මතානි සප්පට්ඨයානි, තථාරුපේසු භික්ඛු සේනාසනේසු

පාචිත්තිය වර්ගය (92)

මුසාවාද වර්ගය

50. මුසාවාද ශික්ෂාපදය

සම්පජාන මුසාවාදේ, පාචිත්තියං.

දැන දැන ඛාභූ කීඛෙහි ජච්චි වෙයි.

චේතනාව අනුන් රැවටීමේ අදහස ඇතිකරගෙන කයින් හෝ වචනයෙන් අනුන්ට යමක් අවබෝධ කරවීම සම්පජාන මුසාවාදයයි.

සම්පජාන මුසාවාදයෙන් වියහැකි වෙනත් ඇවැත්

- » නැති උතුරු මිනිස් දම් ප්‍රකාශ කර අසන්නා දැනගන්නේ නම් පාරාජිකා වේ.
- » අමුලක පාරාජිකාවකින් චෝදනා කිරීම සංඝාදිසේස වේ.
- » උතුරු මිනිස් දම් ප්‍රකාශ කිරීමේදී අසන්නා තේරුම් නොගතහොත් ජුලැසි වේ.
- » අමුලක සංඝාදිසේසයකින් චෝදනා කලේ නම් පච්චි වේ.

» දැන දැන බොරු කීමෙන් පවති වේ.

» උපෝසථාගාරයේදී පිරිසිදු බව අසනවිට අපිරිසිදුව සිට නිහඬව සිටීම දුෂ්‍යකට වේ.

අනාපත්ති

දවා හණති හදිස්සියේ කීම

රවා හණති කියන්නට ගිය දෙය නොව වෙනකක් කියවීම

51. ඕමසවාද ශික්ෂාපදය

ඕමසවාදේ, පාවිත්තියං.

ජාතිය කුලය ආදිය ගවා බිඹිලෙහි ජව්හි වේ.

අර්ථ

ඕමසවාද යම් වචනයක් කත හා හදවත විදින්නාක් මෙන් දැනෙන ජාති, නාම, ගෝත්‍ර, කර්මාන්ත, කමම, ශිල්ප, ආභාධ, ලිංග, කිලේස, ආපත්ති, ආක්‍රෝස ආදී දසවිධ ආක්‍රෝස වස්තුවලින් ගටා වචනයෙන් හෝ ඉගියෙන් හික්ෂුවක් හික්ෂුවකට ගැරහීමෙන් පවති වේ.

ආපත්ති

හික්ෂුවක් හික්ෂුවකට ගැරහීමෙන් පවති

හික්ෂුවක් අනුපසම්පන්නයෙකුට ගැරහීමෙන් දුෂ්කට

අනුපසම්පන්නයෙක් හික්ෂුවකට ගැරහීමෙන් නාසනායකයකු වේ

අනාපත්ති

අර්ථයෙන් ධර්මයෙන් අනුශාසනා කරන්නන් හට

උම්මත්තක/ බිත්තවිත්ත/ වේදනට්ඨ/ ආදිකම්මික

52. භික්ඛුපෙසුඤ්ඤ ශික්ෂාපදය

භික්ඛු පේසුඤ්ඤේ, පාවිත්තියං.

නික්ෂුන් ආත්ථ සමග්ගිස බ්ඤ්ඤා ජය්‍යථ කේලාච්චි කීමෙහි ජව්හි වේ.

අර්ථ

පෙසුඤ්ඤා

සමගි අය හින්න කිරීමට

ආපත්ති

හික්ෂුචක් හික්ෂුචකගෙන් අසා හික්ෂුචකට කීම

පවිති

හික්ෂුචක් හික්ෂුචකගෙන් අසා අනුපසම්පන්නයෙකුට කීම

දුෂ්කට

කේලාම් කීමේ අවශ්‍යතාවය

» කෙනෙකු සමග මිත්‍රවීමේ කැමැත්ත

» දෙදෙනකු බිඳවීමේ අදහස

53. පදසොධමම ශික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ඛු අනුපසම්පන්නං පදසෝ ධම්මං වාවෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

යම් නික්ෂුචක් අනුපසම්පන්නයෙකු හා පාළි ධර්මය පදයෙන් පදය උද්‍යුභවා (කියවා ද) පවිති වේ.

පාලි ධර්මය

බුද්ධ භාෂිත, ශ්‍රාවක භාෂිත, ඉසි භාෂිත, දේව භාෂිත

මෙම පාලි ධර්මයේ පදයක්(ගාථාවක මුල් පදය), අනුපදයක්(ගාථාවක දෙවන පදය), අනු අක්ෂරයක්(එක අකුරක්), අනු ව්‍යංජනයක්(එක වචනයක්) එකට කීමෙන් පවිති වේ.

54. සහසොය සික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ඛු අනුපසම්පන්නේහ උත්තරිං දිරත්තතිරත්තං සහසොය්‍යං කප්පෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

යම් නික්ෂුචක් අනුපසම්පන්නයෙකු හා දෙනුන් රැසකට වඩා එක සෙනසුනක වෙසේ ද පවිති වේ.

අර්ථ

සෙය්‍යාව

රාත්‍රී කාලයේ ඒකඋපචාර කුටියක දෙදෙනාම සයන ඉරියව්වට පත්වීම

ඒක උපචාර එක් දොරකින් ඇතුළු වී යම්තාක් දුර යා හැකි ප්‍රමාණය

ආපත්ති

බිත්ති නැති ශාලාවල අනුපසම්පන්නයක සමග සිටිනම් දුෂ්කට වේ.

ආපත්ති

අනුපසම්පන්නයක සමග රාත්‍රී 03ක් දක්වා

අරුණට කලින් නැගිටීමෙන්

දවල් වරුව සිටීමෙන්

55. දුකිය සහසොය ශික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ඛු මාතුගාමේහ සහසෙය්‍යං කප්පෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

යම් නික්ෂුචක් ඝත්‍රියක සමග එක සෙනසුනක වෙසේ නම් ජව්ති වේ.

ආපත්ති

මාගම සමග රාත්‍රී කාලයේ එක වහලක් යට එකට නිදාගත් සැනින් ඇවත සිදුවේ.

යක්ෂනිය/ ප්‍රේනිය/ තිරිසන් මාගමුන් සමග සයනය කිරීමෙන් දුෂ්කට වේ.

කීපවාරයක් නැගිට නැගිට නිදාගැනීමෙන් එක එක වාරයක් පාසා ඇවැත් වේ.

සිටින ස්ත්‍රීන් ගණනට ඇවැත් වේ.

56. ධම්මදෙශනා ශික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ඛු මාතුගාමස්ස උත්තරං ජප්පඤ්චවාචාහි ධම්මං දේසෙය්‍ය අඤ්ඤානු විඤ්ඤානා පුරිසවිග්ගහේහ, පාවිත්තියං.

යම් නික්ෂුචක් නුවණැති විහිසෙකු තැනිව නුදැකලාව සිටි ඝත්‍රියකට වචන ගතව ජහකට වඩා බණ කියා නම් ජව්ති වේ.

අර්ථ

ජපපඤ්ඤා වාචාහි

නුවණැති පුරුෂයකු ළග නැතිවිට මාගමකට වචන 5-6 කට වඩා ධර්මය නොකිව යුතුය.

අනාපත්ති

සැබැවින්ම නොදන්නා නිසා
කිවහොත් සංඝයා හේදවේය කියා

62. උපකාමපනකෙ ශික්ෂාපදය

උප්පිකාමපනකේ, ඩියනකේ, පාවිත්තියං.
ගැර්භිවෙහි, ජගුණ කීවෙහි ජච්ඡි වේ.

අර්ථ

උපකාමපනකෙ උසුකොට කීම
ධියජනක නුගුණ පැතිරවීම

63. පයම සේනාසන ශික්ෂාපදය

යෝ පන භික්ඛු සඛිඝිකං මඤ්චං වා පීඨං වා භිසිං වා කොච්ඡං වා අප්පිකෙධිකාසේ
සන්ථරිත්ථා වා සන්ථරාපෙත්ථා වා, තං පක්කමන්තෝ හේව උද්ධරෙය්‍ය හ
උද්ධරාපෙය්‍ය, අනාපුච්ඡා වා ගච්ඡෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
යම් නික්ඛුච්ඡ ච්ච්ච්චගෙහි තඤ්ඤ ජුචු ඛිසි ජාදි සග්ගසතු ඛච්චු නිසි ජර්දි තැන්පත් නොකර ජනෙනෙකු මුවා
හෝ තැන්පත් නොකරවා ජාභාච්ඡයෙකුට ද නොදන්නවා බැහැර ගියේ ද ජච්ඡිවේ.

මීට අමතරව සංඝික දේ(කොට්ට, බුමුතුරුණු, පාපිසි) දමා ගියහොත් දුෂ්කට වේ

අනාපත්ති

පැවරූ විට
ආපදා අවස්ථාවකදී

64. දුකිය සේනාසන ශික්ෂාපදය

යෝ පන භික්ඛු සඛිසිකේ විහාරේ සෙය්‍යං සන්ථරිත්වා වා සන්ථරාපෙත්වා වා, තං පක්කමන්තෝ නේව උද්ධරෙය්‍ය හ උද්ධරාපෙය්‍ය අනාපුච්ඡා වා ගච්ඡෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

යම් නික්ෂුච්ඡක සඟ්‍යෙතූ ජර්මක ස්‍යනාසක ජතූරා හෝ ජතූරවා සිට නිසි ජර්දි තැන්පත් නොකර ජනෙනෙකු ලවා හෝ තැන්පත් නොකරවා ජාරාච්ඡයෙකුට නොදන්නවා බැහැර ගියේ දු පච්ඡි වේ.

මෙහි සයනයක් යනු මෙට්ටයක්, පැදුරක්, බුමුතුරුණු, නිසිදන ආදී දේය.

මෙහිදී ආරාම පරික්ෂේපයෙන් (භූමියෙන්) යෑමේදී පවිත්‍ර වේ.

අනාපත්ති

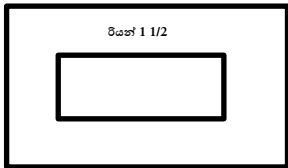
පැවරු විට

පිණ්ඩපාතය යා හැකිය

65. අනුපබ්ඡප ශික්ෂාපදය

යෝ පන භික්ඛු සඛිසිකේ විහාරේ ජානං පුබ්බුපගතං භික්ඛුං අනුපබ්ඡප සෙය්‍යං කප්පෙය්‍ය: 'යස්ස සම්බාධෝ භවිස්සති, සෝ පක්කමිස්සති' ති. ඒතද්දේව පච්චයං කරිත්වා අනඤ්ඤං, පාවිත්තියං.

යම් නික්ෂුච්ඡක සඟ්‍ය සතූ ජර්මකට ගියේ ඒහි තමාට පළමුව පැවිණි නික්ෂුච්ඡකගේ (මහළු බව, ගිලන් බව ජාදි දුර්වල බව දැන දැනත්) වෙසින් මොහුට කඵල වෙයි නම් ඉවත් ව යන්නේ යැයි සලකමින් බහු හා ගැටේ ද තල්ලුකර දමා ද ඒබඳු ගිලන් කළෙකින් තොරව ස්‍යනාස පැහැරගත් බහු හට පච්ඡි වේ.

බැහැර නොකල යුතු වැඩිහිටියෙක්, ගිලනෙක්, සස සම්මත කල විශේෂ සස නමක් නිදන ඇද වට්ට රියන් 1 1/2 ක උපචාරයක් තැබිය යුතුය. එම උපචාරයේ සයනයක් දමා නිදාගන්නේ නම් පවිති වේ.

අනාපත්ති

- ගිලන් අවස්ථාවක
- ආපදා අවස්ථාවක
- සීතල උණුසුම දරාගත නොහැකි අවස්ථාවක

66. නිකකබ්බිත ශික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ෂු භික්ෂුං කුපිතෝ අහත්තමනෝ සඛිසිකා විහාරා නික්කච්චේය්‍ය වා නික්කච්චාපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

යම් නික්ෂුච්ඡක තවත් නික්ෂුච්ඡක සමඟ කිපියේ නොසතුටු සිත් ඇත්තේ සඟ්‍යසතු අච්ඡිකිත් බැහැර කරයි ද කච්චයි ද පවිති වේ.

ආපත්ති

- ද්වේෂයෙන් භික්ෂුවක් කුටියකින් ස්තෝප්පුවට දැමීමේදී දුෂ්කට
- ද්වේෂයෙන් භික්ෂුවක් කුටියකින් එළියට දැමීමේදී පවිති
- ද්වේෂයෙන් අනුපසම්පන්නයකු කුටියකින් එළියට දැමීමේදී දුෂ්කට
- අලප්පි භික්ෂුවක් කුටියකින් එළියට දැමීම කමක් නැත
- උමමතතක කමක් නැත

67. වෙහාස ශික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ෂු සඛිසිකේ විහාරේ උපර්වේහාසකුටියා ආභවිවපාදුකං මඤ්චං වා පීඨං වා අභිනිසීදෙය්‍ය වා අභිනිපජ්ජෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

යම් නික්ෂුච්ඡක සඟ්‍ය සතු අච්ඡක චතු චතුල්ල තලයෙහි විච්චකට (යන්තමට) සච්ඡල පා ඇති ඇඳුක හෝ ජුටුවක පරික්ෂාවක් තැනිව නිදා ගනිනම් හෝ හිඳගනී නම් ඛු භට පවිති වේ.

අර්ථ

ආහවජපාදක ප්‍රධාන ලිය අට නිය විද සවිකල පා ඇති (ඇණ නොගසා) ඇදක් හෝ පුටුවක්

68. මහලලකවිහාර ශික්ෂාපදය

මහල්ලකං පන භික්ඛුනා විහාරං කාරයමානේන, යාව ද්වාරකෝසා අග්ගලට්ඨපනාය, ආලෝකසන්ධිපරිකම්මාය, ද්විත්තිවිජදනස්ස පරියායං, අප්පහරිතේ ධීතේන අධිට්ඨාතබ්බං. තතෝ වේ උත්තරං අප්පහරිතේ'පි ධීතෝ අධිට්ඨාගෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

ලොකු විහාරයක් කරවන භික්ෂුව විසින් උච්චස්ස ශක්තිමත්වීම සඳහාත් ආලෝක සිදුරු වැසී යාම සඳහාත් (තැවන තැවන මැටි) ආලේප කළ යුතු වෙයි. වහල ද තණ කැරළි එක හිට එක සිටින පරිදි සෙවිලි කළ යුතුය. තණ ගැට තැන බිමක පිහිටා එය දෙතුන් වරක් විධාන කළ යුතු වෙයි. තෘණාදිය තැන තන්හිදි සිටියේ දෙතුන් වරකට වඩා විධාන කළේ නම් පවිති වේ.

ආපන්නි

දෙතුන් වරකට වඩා වහල සෙවිලි කිරීමෙන් පවිති වේ
වගා බිමක සිට වහල සෙවිලි කරවීමට අණ කිරීමෙන් දුෂ්කට වේ

69. සප්පාණක ශික්ෂාපදය

යෝ පන භික්ඛු ජානං සප්පාණකං උදුකං තිණං වා මත්තිකං වා සිඤ්ඤවෙය්‍ය වා සිඤ්ඤවාපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

යම් භික්ෂුවක් දැන දැන ප්‍රාණීන් සහිත ජලය තණ හා මැටි මතුයෙහි ඉසී ද පුත්‍රන් ලවා හෝ ඉස්වා ද පවිති වේ.

ආපන්නි

ප්‍රාණීන් මැරෙන බව දැන දැන යමක් කිරීමෙන් පවිති වේ.
ප්‍රාණීන් නැති ජලය වුවද සැකයෙන් විමතියෙන් විසි කලහොත් දුෂ්කට වේ.

අනාපන්නි

නොදැන අසිහියෙන්
ප්‍රාණීන් සිටින ජලය වුවද නොදැන විසිකිරීමෙන්

හික්බුනෝවාද වර්ගය

70. ඔවාද ශික්ෂාපදය

යෝ පහ හික්බු අසම්මතෝ හික්බුනියෝ ඕවදෙය්, පාවිත්තියං.

යම් නික්ෂවක් (නික්ෂන් විසින්) සම්මත නොකරන ලදුව නික්ෂණීන්ට අවවාද කෙරේ නම් ජවිති වේ.

හික්බුනෝවාද ලැබීමට සුදුසුකම්

- අනුමාත්‍ර වරදෙහි බියදකින සිල්වතෙකු වීම
- බහුශ්‍රැත වීම
- උභය ප්‍රාතිමෝකෂයෙහි මනා අවබෝධය
- යහපත් ප්‍රියශීලී වචන කතා කරන්නෙක් වීම
- හික්ෂුනීන්ට බොහෝ සෙයින් ප්‍රිය මනාප කෙනෙක් වීම
- හික්ෂුනීන්ට අවවාද දීමට සමත් ප්‍රතිබල අයකු වීම
- හික්ෂුනීන් සමග කලින් ගරු ඇවතකට පත් නොවූ අයකු වීම
- විසි වස් හෝ අතිරේක විසිවස් සම්පූර්ණ වූ අයකු වීම

අෂ්ඨ ගරු ධර්ම

- එදවස උපසපන් වූ හික්ෂුවට වස් 100ක් ගියද හික්ෂුනිය වැද ගරු බුහුමන් කල යුතු.
- හික්ෂුනිය හික්ෂුන් නැති ගමෙක ආරාමයක නොවිසිය යුතු.
- හික්ෂුන්ගෙන් අඩමසකට වරක් පොහෝ විවාරීම ඕවාද ලබා ගැනීම කල යුතු.
- වස් විසීමෙන් අනතුරුව උභය සංඝයා ඉදිරියේ පවාරණය කල යුතු.
- උභතෝ සංඝයා කෙරෙහි වත් මානත් පිළිපැදිය යුතුය
- සිකබ්මානාවක් ලෙස අවුරුදු 02ක් උපසපන් වීමට ප්‍රථම විසිය යුතු.
- හික්ෂුනිය විසින් කිසියෙක් මහණ තෙම හට ආක්‍රෝශ නොකල යුතු.
- හික්ෂුන්ට අවවාද අණකිරීම් නොකල යුතු.

71. අතඵංගත ශික්ෂාපදය

සම්මතෝපි චේ හික්බු අත්ඵඛිගතෝ සුරියෝ හික්බුනියෝ ඕවදෙය්, පාවිත්තියං.

යම් නික්ෂවක් (නික්ෂන් විසින්) සම්මත කරන ලද වුවත් හිඵ බව කල්හි නික්ෂණීන්ට අවවාද කෙරේ නම් ජවිති වේ.

72. හික්බුනුපසසය ශික්ෂාපදය

යෝ පහ හික්බු හික්බුනුපසසයං උපසංකම්ත්වා හික්බුනියෝ ඕවදෙය්, අඤ්ඤාත්‍ර සමයා, පාවිත්තියං. තත්ථායං සමයෝ, ගිලානා හෝති හික්බුනී, අයං තත්ථ සමයෝ.

78. පරිපාචිත ශික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ඛු ජානං භික්ඛුනිපරිපාචිතං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ඤ්ඤා අඤ්ඤානු පුබ්බේ ගිහිසමාරම්භා, පාවච්චියං.

යම් නික්ෂවක ඉලදී ගිහියන් විසින් පිළියෙල කිරීමක් තැනිවු හුදෙක් නික්ෂණියක විසින් වසන ලද විභ්වපාතය දැන දැන අනුභව කෙරෙනම් උචිත වේ.

ආපන්නි

කලින් ගිහියෙක් සකස්කරන ලද්දක් භික්ෂුනිය බෙදීමේදී ඇවැත් නැත

පිළිගැනීමේදී දුෂ්කට

වැලදීමේදී පවිති

79. රහෝ නිසජ්ජ ශික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ඛු භික්ඛුනියා සද්ධිං ඒකෝ ඒකාය රහෝ නිසජ්ජං කප්පෙය්‍ය, පාවච්චියං.

යම් නික්ෂවක නික්ෂණියක සමඟ හුදෙකලාව හැසි ගතව හිඳි තම් උචිත වේ.

හෝජන වර්ගය

80. ආවාසක පිණ්ඩ ශික්ෂාපදය

අගිලාහේන භික්ඛුනා ඒකෝ ආවසට්ඨිණ්ඩෝ භුඤ්ඤ්ඤානුබ්බෝ, තතෝ වේ උත්තරං භුඤ්ඤ්ඤා, පාවච්චියං.

තො ගිලන් නික්ෂව විසින් ආගන්තුකාදීන් සඳහා පොදු ශාලාවක එළවූ ආවසව දානය එක් දිනක් පමණක් අනුභව කළ යුතුය. ඉන් මන්තෙහි අනුභව කරන්නාහට උචිත වේ.

භික්ෂුන් උදෙසා කරන දන්සැලකිත් දිනපතාම ගත හැකිය

81. ගණභෝජන ශික්ෂාපදය

ගණභෝජනේ අඤ්ඤානු සමයා පාවිච්චියං. තත්ථායං සමයෝ: ගිලානසමයෝ, විවරදානසමයෝ, විවරකාර සමයෝ, අද්ධානගමනසමයෝ, නාවාභිරුභනසමයෝ, මහාසමයෝ, සමණභත්තසමයෝ, අයං තත්ථ සමයෝ.

නුසුදුසු කාලයෙහි ගණ (සාමුහික) තෝජනය විලිගන්නාවු නික්ෂුචට පච්චි වේ. ගිලන් කාලය, සිවුරු දෙන කාලය, සිවුරු කරන/කරවන කාලය, දික්ෂි ගමනකට විලිපන් කාලය, තැව් නගින කාලය, බොහෝ නික්ෂුන් රැස්වන කාලය හා නික්ෂුන්ට දන්දෙන කාලය ද ගණ තෝජනයෙහිලා යුදුසුය.

ආපත්ති

ගණ භෝජන	අකැප ආරාධනයකින් (බන් දානය, මුං ඇට දානය, කිරිබන් දානය) හෝ අකැප විඤ්ඤපතියකින් හික්ෂුන් වහන්සේලා 04 නමක් එකටම ලබාගත් පංච භෝජන අතරින් යමක්
සුදුසු සමය	ගිලන් බව, විවරදාන, විවරකාර සමය, අද්දානගමන සමය(දුර ගමන් යන), නවාභිරුභන සමය(නැව් නගින සමය), මහා සමය(හික්ෂුන් විශාල පිරිසක් රැස්වූ තැන පිණිඳිපානය මදි නම්), සමාන භතත සමය(අන්‍ය තීර්ථකයන් විසින් සකස් කල)

අනාපත්ති

දෙනුන් දෙනකු ගණ භෝජනය පිලිගෙන වැලදීම

82. පරමපරභෝජන ශික්ෂාපදය

පරමිපරභෝජනේ අඤ්ඤානු සමයා, පාවිච්චියං. තත්ථායං සමයෝ: ගිලානසමයෝ, විවරදානසමයෝ, විවරකාරසමයෝ අයං තත්ථ සමයෝ.

ගිලන් කාලය, සිවුරු දෙන කාලය හා සිවුරු කරන/කරවන කාලය හැර පරවිපර තෝජනය(පැවරූ දානය හැර අන්තර්ගත දන්වැලදීම) පච්චිය.

අර්ථ

පරමපර භෞජනය භික්ෂුවකට දාන ආරාධනා කීපයක් ලද විට ලැබූ පිළිවෙලින් ගොස් දානය වැලඳිය යුතුය. එසේ නොමැතිනම් පංච සහධාර්මිකයන් අතුරින් අයකු යොමු කල යුතුය. එසේ නොකොට පිළිවෙල කඩා වෙනස්කොට ගොස් බත් හුලක් නමුදු වැලඳීම

සුදුසු සමය ගිලන් බව, විවරදාන, විවරකාර සමය

ආපත්ති

පිළිගැනීමෙන් දුෂ්කට

වැළඳීමෙන් පවිත්

83. කාණමාතු ශික්ෂාපදය

භික්ෂුං පනේව කුලං උපගතං පූවේහි වා මන්ථේහි වා අභිභට්ඨං පචාරොය්‍ය, ආකඛ්ඛමානේන භික්ෂුණා ද්වන්තිපත්තපුරා පටිග්ගහේතඛ්ඛා. තතෝ වේ උත්තරිං පටිග්ගණ්භෙය්‍ය, පාචිත්තියං. ද්වන්තිපත්තපුරේ පටිග්ගහත්වා තතෝ නීහරත්වා භික්ෂුහි සද්ධිං සංචිභජිතඛ්ඛං. අයං තත්ථ සාමිච්චි.

ගෙදුරකට පැවිණි නික්ෂුවකට (ගෙහිමියන් විසින්) කැවුම් හෝ අග්ගලා වලින් හෝ පවරණ ලද නම් කැමති වන නික්ෂුව විසින් දෙනුන් පාත්‍රයක් පුරා පිළිගත හැකිය. ඊට වඩා පිළිගන්නාහට පවිති වේ. දෙනුන් පාත්‍රයක් පුරා ගත් නික්ෂුව එය ගෙන ගොස් නික්ෂුන් අතර බෙදාගෙන වැළඳිය යුතුය. මේ ඒ පිළිබඳ පිළිවෙතයි.

පාත්‍රා 03ක් පිරිවරන්නට ගත්තේ නම් සෙනසුනේ අනෙක් භික්ෂුන්ට ඒ ගෙදරින් නැවත පිළිගත නොහැකි අතර ලබාගත් පාත්‍ර පුමාණය අනෙක් භික්ෂුන්ට දැන්විය යුතුය.

84. පඨම පචාරණ ශික්ෂාපදය

යෝ පන භික්ෂු භුත්තාචී පචාරිතෝ අනතිරිත්තං, ඛාදනීයං වා භෝජනීයං වා ඛාදෙය්‍ය වා භුඤ්ජේය්‍ය වා, පාචිත්තියං.

යම් නික්ෂුවක් වැළඳුයේ අමතරව ලද තෝර්ණය ප්‍රතිකේෂ්‍ය කචන ලද්දේ (පචාරණයවූයේ) අතිරික්ත තෝර්ණයක් හැර කෑ යුතු හෝ බුදිය යුතු දෙයක් අනුභව කෙරේ නම් පවිති වේ.

අර්ථ

පංච භෝජනය

ඕදන	(බත් කැඳ වැනි සජ්ඣ ධාන්‍යයෙන් කල)
කුම්මාස	(තලප පිට්ටු වැනි යව හෙවත් බාර්ලි වලින් කල)
සතතු	(අග්ගලා, අලුවා ආදී සජ්ඣ ධාන්‍ය බැඳ සකස් කරගත් ආහාර)
මවජ	(කැප සතුන්ගේ මස්)
මංසං	(මාළු)

භූතතාවි පචාරිතො වළඳා පචාරණය කරන ලද්දේ

පචාරණය වීමට හේතුවන කරුණු

අසනං පඤ්ඤායති	පඤ්ච භෝජනයෙන් ස්වල්පයක් හෝ වලඳා තිබෙන අවස්ථාවක්
භොජනං පඤ්ඤායති	පඤ්ච භෝජනයෙන් ස්වල්පයක් හෝ පාත්‍රයේ ඇතිවිට
හතථපාසෙ යීතො	පඤ්ච භෝජනය රැගෙන කෙනකු අත්පසට පැමිණ ඇති බව
අභිභරති	බෙදන්නට එළඹීම
පටිකෙබපො	කයින් හෝ වචනයෙන් ප්‍රතික්ෂේප කිරීම

- අසනං භොජනංවෙච - අභිභාරො සමීපතා
- කාය වාචා පටිකෙබපො - පඤ්ච අංගා පචාරණා

මෙම අංග සම්පූර්ණ වීමෙන් පචාරණය සිදුවන අතර එවිට එම ආසනයේ සිට කැමති තාක් වැලඳිය හැකි අතර ඉරියව්ව වෙනස් කොට අතිරික්ත භෝජනය හා ගිලාන අතිරික්තය හැර වෙන කිසිම භෝජනයක් වැලඳිය නොහැක.

අතිරික්ත භෝජනය පචාරණය වූ භික්ෂුව ඊටපසු වැලඳීමට අවශ්‍ය නම් සියළු ආහාර පාත්‍රයේ බහා වෙනත් භික්ෂුවක් වෙත ගොස් ‘හනෙන අතිරික්තං කරොථ’ යැයි කියා පාත්‍රය දිය යුතුය. එම භික්ෂුව එයින් කොටසක් වලඳා

අළුමෙතං සබ්බං කියා නැවත පාත්‍රය දෙයි නම් මෙය අතිරික්ත භෝජනයයි.

ගිලාන අතිරික්තය ගිලන් හික්ෂුවක් වලදා ඉතුරු වූ දේ

ආපත්ති

වැලදීමට ගැනීමේදී	දුෂ්කට
අනතිරික්ත භෝජනය වැලදීමේදී පිඩක් පිඩක් පාසා	පවිති

85. දුතිය පචාරණ ශික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ඛු භික්ඛුං භුත්තාචිං පචාරිතං අනතිරිත්තේන ඛාදනීයේන වා භෝජනීයේන වා අභිභට්ඨං පචාරෙය්‍ය: ‘හන්ද භික්ඛු! ඛාද වා භුඤ්ජේ වා’ති. ජානං ආසාදනාපෙක්ඛෝ, භුත්තස්මිං, පාචිත්තියං.

යම් නික්ෂුවක් චෝදනා කරන අදහස ඇතිව වලඳු භෝජනය ද අමතරව පවරණ ලද භෝජනය ප්‍රතිකේෂ්‍ය කළ නික්ෂුවකට කඤ්ඤ බුද්ධිය යුතු දෙයින් පවරා ද මෙය අනුභව කරවයි කියා ද (නිය අදහස) නික්ෂුව වලඳු කෙනෙහි පවති වේ.

ආපත්ති

චෝදනා කිරීමේ අදහසින් ආහාරයක් ගෙනඒම	දුෂ්කට
එළවූ හික්ෂුවගේ වචනයෙන් පිළිගන්නා විට වලදන හික්ෂුවට	දුෂ්කට
වලදන හික්ෂුව වලදන පිඩක් පිඩක් පාසා එළවූ හික්ෂුවට	දුෂ්කට
පචාරණය වූ හික්ෂුව වලදා අවසන් වීමේදී එළවූ හික්ෂුවට	පවිති
වලදන හික්ෂුවට පිඩක් පිඩක් පාසා (පෙර ශික්ෂාව)	පවිති

86. විකාලභෝජන ශික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ඛු විකාලේ ඛාදනීයං වා භෝජනීයං වා ඛාදෙය්‍ය වා භුඤ්ජේය්‍ය වා, පාචිත්තියං.

යම් නික්ෂුවක් කඤ්ඤ බුද්ධිය යුතු දෙයක් විකාලයෙහි අනුභව කරන්නේ ද පවිති වේ.

අර්ථ

විකාල භෞජන	මධ්‍යහනයේ සිට පසුදා අරුණ නැගෙන තෙක්
බාදනීයං	පඤ්ච භෝජනය හැර අනෙකුත් යාවකාලික ආහාර වර්ග
භෞජනීයං	පඤ්ච භෞජනයන්
සතිපච්චයෙ	හේතුවක් ඇති කල්හි

ආපත්ති

මෙම විකාලයෙහි ආහාර ගතීක දෙයක් වැලඳීම පිණිස පිළිගැනීමේදී දුෂ්කට වලදන විට ගිලින වාරයක් පාසා පවිති
 නොදැන විමතියෙන් වුවද වලදන හික්ෂුවට පවිති
 (යාමකාලික පාන වර්ග, සතථාකාලික, යාවජීවික වුවද විකාලයෙහි ආහාර පිණිස ගෙන වලදන විට ගිලින වාරයක් පාසා දුෂ්කට.)

අනාපත්ති

- යාමකාලික පාන වර්ග
- සතථාකාලික
- යාවජීවික ;

87. සනතිධිකාරක ශික්ෂාපදය

යෝ පන භික්ඛු සන්තිධිකාරකං බාදනීයං වා භෝජනීයං වා බාදෙය්‍ය වා භුඤ්ජේය්‍ය වා, පාවිත්තීයං.

යම් නික්ෂව්‍යක් ඤන්තිධිකොට කඤ යුතු ඛුදිය යුතු දෙයක් පූජ්‍යව කෙරේ නම් උචිතී වේ.

කාලික සතර

යාවකාලික අරුණ නැගිතැන් පටන් හිරු මුදුන් වනතෙක් ගතයුතු ආහාර
 යාම කාලික ඉර මුදුන් වී බැසීම පටන්ගත් තැන පටන් පසුදා අරුණෝදය තෙක් තබාගෙන වැලඳිය හැකි පාන වර්ග

අෂ්ඨ පාන වර්ග

අඹ	අම්බපාන
දඹ	ජම්බුපාන

ඇටිකෙසෙල්	වෝවපාන
මස් කෙසෙල්	මෝවපාන
මී පැණි	මධු පාන
මීදි	මුද්දික පාන
මානෙල්-අල	උපුල්- සාලුක
උගුරැස්ස	චාරුසක

අනුලෝම

සියඹලා(තින්තිණි)

දිවුල්(කපිත්ථ)

බෙලි

නාරං(මාතුලුංග)

ආදිය සිසිල් පැනින් පෙරා ගන්නා ලද පාන වර්ග

සත්තාහකාලික ගිතෙල්, වෙඩරු, තලතෙල්, මී පැණි, උක් පැණි වැනි දින 07ක් තබාගෙන වැලදිය හැකි දේවල්

යාවජීව දිවි ඇති තෙක් තබාගෙන වැලදිය හැකි මුල් කාලික තුනට අයත් නොවන පැන් බෙහෙත් වර්ග

ආපත්ති

යාවකාලික හා යාමකාලික සන්තිධි වේ.

සත්තාහකාලික සත් අරුණෝදයෙන් පසු

නිසැගි

සන්තිධි වූ දෙයක් වැලදීමට ගැනීමේදී

දුෂ්කට

සන්තිධි වූ දෙය දැන හෝ නොදැන ගිලින වාරයක් පාසා

පවිති

88. පණිතභෝජන ශික්ෂාපදය

යානි බෝ පහ තානි පණිතභෝජනානි සෙය්‍යථීදං: සප්පි, භවනීතං, තේලං, මධු, ආණිතං, මච්ඡෝ, මංසං, ඛීරං, දුධි. යෝ පහ භික්ඛු ඒවරුපානි පණිතභෝජනානි අභිලාහෝ අත්තහෝ අත්ථාය විඤ්ඤාපෙත්වා භුඤ්ඤෝ, පාවිත්තියං.

නොගිලන් නික්ෂවක් ගිතෙල්, මී, වෙඤ්චරු, උක්, සකුරු, තල තෙල්,දියමස්, ගොබ්මස්, කිරි, හා මිදුණු කිරි යන පුණිත ජාතාර් නමන් සඳහා ඉල්ලාගෙන වළඳා නම් ජවිති වේ.

ගිතෙල්, වෙඩිරු, තලතෙල්, මී පැණි, උක් හකුරු, මාළු, මස්, කිරි, දීකිරි ආදිය නොගිලන් හික්ෂුවක් විසින් තම ප්‍රයෝජනය පිණිස ඉල්ලා පාවිච්චි කරයි නම් පවිති වේ.

ආපත්ති

- ඉල්ලීමේදී ප්‍රයෝගයක් පාසා දුෂ්කට
- වැලදීමට ගන්නාවිට දුෂ්කට
- වලදන වාරයක් පාසා පවිති

ගිතෙල් වෙඩිරු ආදිය ඉල්ලාගෙන 09 යම යොදා එක ආහාරයක් සාදා ස්වල්පයක් නමුදු වැලදුවිට එකවර පවිති නමයක් සිදුවේ.

අනාපත්ති

- පැවරු අයගෙන් ඉල්ලීමෙන්
- ඥාතීන්ගෙන් ඉල්ලීමෙන්

89. දනතපොතා ශික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ඛු අදින්නං මුඛද්වාරං ආහාරං ආහරෙය්‍ය අඤ්ඤානු උදුකදන්නපෝනා, පාවිත්තියං

යම් නික්ෂුවක් දැහැටි හා පැන් හැර (කිසිවෙකු විසින්) නොපිළිගැන්වූ දෑහැරක් මුව තුළට ගතී නම් පවිති වේ.

අර්ථ

- ආහාර ගිලින සියල්ල
- අදිනනං කිසිවකු විසින් නොපිළිගැන්වන ලද දෙයක්

පිළිගැනීම යමකිසි අනුපසම්පන්නයෙක් කයින්, කායපට්ඨද්ධයෙන් හෝ නිස්සන්ධියෙන් හික්ෂුවගේ අත්පස(පවිච්චි භාගයේ සිට රියන් 2 1/2) සිට යමක් දෙනවිට හික්ෂුව අතින් හෝ වෙනත් ශරීර අවයවයකින් ස්පර්ෂ කිරීමෙන් පිළිගැනීම සිද්ධ වේ. මැදුම් පුරුෂයකුට එසවිය හැකි බරක් සාමණේරයින් 2-3 දෙනකු ඔසවා

පිළිගැන්වුවද සුදුසුය. නමුත් මැදුම් පුරුෂයන් 2-3 දෙනකු ඔසවන දෙයක් එසේ පිළිගැනීම නුසුදුසුය.

විනය දුෂ්කට පිණිස පාතයේ යනවිට දුවිලි රොඩු කැබලි ආදිය වැටුනහොත් නැවත පාත්‍රය පිළිගන්වාගෙන පිණිස පාතය යා යුතුය. නැතහොත් විනය දුෂ්කට වේ. එසේ නොමැතිනම් ‘අනුපසම්පන්නයෙකුට දෙන්නෙම්’ යි සිතා යා හැකිය.

කදුළු, කෙල වැනි කුණප කොටස් ගැවී පාත්‍රයට වැටුණහොත් නැවත පාත්‍රය පිළිගන්වා ගත යුතුය.

නාසයට දාන තෙල්ද පිළිගත යුතුය

දැහැටි පිළිනොගන්නා වුවද දැහැටි රසය ගිලෙන්තේ නම් පිළිගැනීම වටනේය.

දුරුපවින්න දුෂ්කටය

ගෙඩි සෑදුණ ගස්වල අතු ඇල්ලීමෙන් දුරුපවින්න දුෂ්කටය වේ.

අනාපන්නි

කැපකරුවකු නොමැතිවිට සර්පයකු දෂ්ඨ කල කල්හි මහවිකටය පිළිනොගෙන වැලඳිය හැකිය.

දැහැටි සහ පැන්

මහවිකටය

මල, මුත්‍ර, අළු, මැටි දියකර සාදා පෙරාගන්නා ලද ඖෂධයකි.

අෂ්ඨ දුකකට

පුබ්බපයොග දුකකට	හොරකමක් කිරීමට කරන පූර්ව ප්‍රෙයෝග
සහපයොග දුකකට	නිධානයක් වැනි දෙයක් ගැනීමට එය ඇති තැන ගස් කැපීමේදී, පොලොව හැරීමේදී
අනාවාස දුකකට	රන් රිදී මුතු මැණික් ආදියද, සජ්ත ධාන්‍යයද, අවි ආයුධද, ස්ත්‍රී රූප හා ස්ත්‍රී ආභරණද ඇල්ලීමේදී
දුරුපවින්න දුකකට	කෙසෙල් පොල් වැනි ගෙඩි වර්ග ගසේ තිබියදී ඇල්ලීම

විනය දුකකට පිණිඩපාතයේ යනවිට දුවිලි රොඩු කැබලි ආදිය වැටී තිබියදී නැවත පාත්‍රය පිළිගන්වාගෙන නොගෙන පිණිඩපාතය යෑම.

ඤාත දුකකට

ඤත්ති දුකකට

සමනුභාෂන වැනි විනයකර්මවලදී ඤත්තිය තබනවිට වන දුකකට

අවේලක වර්ගය

90. අවේලක ශික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ඛු අවේලකස්ස වා පරිබ්බාපකස්ස වා පරිබ්බාපිකාය වා සහත්ථා බාදනීයං වා භෝජනීයං වා දුදෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

යම් නික්ෂුචක් තග්ගයෙකුට භෝ ජිර්වජ්ජයෙකුට භෝ ජිර්වජ්ජයකට ඩිය අතින් කඤ යුතු ඔදිය යුතු දෙයක් දේ නම් ජච්ඡි වේ.

අර්ථ

- අවේලක නග්න වූ පිරිවැජියන්.
- පරිබ්බාපක භික්ෂුව සාමණේර හැර වෙනත් පැවිදි
- පරිබ්බාපිකා භික්ෂුණිය සික්ඛමානා සාමණේරිය හැර වෙනත් පැවිදි

91. උයොජනක ශික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ඛු භික්ඛුං ඒවං වදෙය්‍ය: ඒභාවුසෝ ගාමං වා නිගමං වා පිණ්ඩාය පවිසිස්සාමාති: තස්ස දාපෙත්වා වා අදාපෙත්වා වා උයොජ්ජෙය්‍ය: 'ගච්ඡාචුසෝ හ මේ තයා සද්ධිං කථා වා නිසජ්ජා වා ඒභාසු භෝති, ඒකකස්ස මේ කථා වා නිසජ්ජා වා ඒභාසු භෝති' ති. ඒතද්දේව පච්චයං කරත්වා අනඤ්ඤං, පාවිත්තියං.

යම් නික්ෂුචක් වෙනත් නික්ෂුචකට 'ඵව අඤ්ඤති! ගමෙහි පිඤ්ඤා පිණිස ගැසිලවු'යි කියයි. පිඤ්ඤා ගැසිලවෙත් පසුව යම් පිණ්ඩාගාරයක් දෙවා භෝ නොදෙවා භෝ (තමන් අනාචාර්යක ගැසිලවු පිණිස) 'අඤ්ඤති! බබ සභග චිඤ්ච, කථා කිරීම භෝ කරුණය. භුදෙකලාවූ මට සැපයැ'යි කියා ඒ නික්ෂුච පලවාහරින්නේ ද බහු හට ජච්ඡි වේ.

දර්ශන උපචාරයෙන් හා සවන උපචාරයෙන් ඇත්වීමේදී පවිති වේ.

එතදවෙ පවචයං කරිතවා අනඤ්ඤනති අනාචාර කටයුත්තක් සදහාම
හුදෙකලාවීමට අවශ්‍ය අනෙක් භික්ෂුව
පිටත් කර යැවීමෙන් පවිති වන බව
මෙයින් හඟවයි.

92. සභොජන ශික්ෂාපදය

යෝ පන භික්ඛු සභෝජනේ කුලේ අනුපබ්ඪ්ඪ භිසජ්ජං කප්පෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
යම් නික්ඛුච්ඤ්ඤා ඤාමිසන් ඤෙඤෙනෙකු ඤාති භෙයක ඤානුඤ්ඤා වඤ්ඤි හිඤ්ඤි ද ජච්ඤි චේ.

සභොජන කුලය අමුසැමි යුවලක් ඔවුනොවුන් කෙරෙහි රාගයෙන්
බැඳී සිටින දෙදෙනාම නිවසේ සිටින
අවස්ථාවයි.(සයනගරයට ගොස් හිඳීමෙන් පමණි)

93. පඨම රහො ශික්ෂාපදය

යෝ පන භික්ඛු මාතුගාමේහ සද්ධිං රහෝ පට්ච්ඡන්තේ ආසනේ භිසජ්ජං
කප්පෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

යම් නික්ඛුච්ඤ්ඤා ඤාමිසන් ඤෙඤෙනෙකු ඤාති භෙයක ඤානුඤ්ඤා වඤ්ඤි හිඤ්ඤි ද ජච්ඤි චේ.

අර්ථ

මාතුගාම එදවස උපන් දැරියගේ පටන් මනුෂ්‍ය ස්ත්‍රිය
රහො භික්ෂුවද මාගමද හුදකලාවේ සිටීම(මෙහිදී ආචළරණය වූ
තැනක කියවෙන බැවින් කෙනෙකුට දැකීමට නොහැකි
තැනක් අදහස් කරයි)

අනාපත්ති

රාගික හැගීමක් නැතිව හිඳීමෙන්

94. දුක රහෝ නිසජ්ජ ශික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ඛු මාතුගාමේහ සද්ධිං ඒකෝ ඒකාය රහෝ නිසජ්ජං කප්පෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

යම් නික්ෂුචක ස්ත්‍රියක සමගා භුදෙකලාව භවසිගතව හිදී නම් ජවිති වේ.

අර්ථ

එකෝ එකාය රහෝ මාගමක් සමග භුදකලාවේ එළිමහන් තැනක හිදීම

අනාපත්ති

ඇස් ඇති කන් ඇසෙන විඤ්ඤ පුරුෂයකු දොලොස් රියනක් ඇතුලත සිටීම
තවත් ස්ත්‍රියක් ඇති නම් දෙවැන්නකු සේ සැලකිය හැකිය
රාගික හැගීමක් නැතිව හිදීමෙන්

95. වාරිතන ශික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ඛු නිමන්තිතෝ සහන්තෝ සමානෝ සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා පුරේහත්තං වා පච්ඡාහත්තං වා කුලේසු වාරිත්තං ආපජ්ජෙය්‍ය අඤ්ඤානු සමයා, පාවිත්තියං. තත්ථායං සමයෝ: විචරදානසමයෝ, විචරකාරසමයෝ, අයං තත්ථ සමයෝ.

යම් නික්ෂුචක (දායකාදීන් වියින්) නිමන්ත්‍රණය කරන ලදුව හෝ ජැව්ච්ච හෝජන ඇතිවද ආභාමස්ථ නික්ෂුචකට නොදන්වා සිටුව්ච්ච දෙන කාලයෙහි හා සිටුව්ච්ච කරන කාලයෙහි හැර අනෙක් කාලයෙහි (පෙරබන හෝ ජයුඛන් හෝ) ගමව වැද ගෙවල ඇවිදී ද ඔහු හට ජවිති වේ.

අර්ථ

සනතං භික්ඛුං අනාපුච්චා දකින්නට ඇති භික්ෂුවකට නොදන්වා යාම

අනාපත්ති

විචරදාන සමය, විචරකාර සමය

96. මහානාම ශික්ෂාපදය

අභිලාෂේන භික්ෂුනා වාතුමාසප්පච්චයපචාරණා සාදිතඛිඛා අඤ්ඤානු පුනපචාරණාය අඤ්ඤානු නිච්චපචාරණාය. තතෝ වේ උත්තරං සාදියෙය්‍ය, පාචිත්තියං.

නොගිලන් නික්ෂුච විසින් භාච මාසයක් බෙහෙතින් කරන පැවරීම ඉවසිය හැකිය. භාච මාසයකින් පසුව තවත් කරන පැවරීම හෝ නිත්‍ය පැවරීම හෝ හැච මේ නියමය (භාචමාසය) ඉක්මවා බෙහෙත් ඉවසන නොගිලන් නික්ෂුචට පවිත්‍ර වේ.

යම් අයකු පැවරීමක් කරන්නේ නම් පැවරූ දෙය ඉල්ලිය හැකි අතර ඉන් ඔබ්බෙහි ඉල්ලීමෙන් අවැත් වේ.

යම් අයකු යම් කාලයකින් පැවරීමක් කරන්නේ නම් පැවරූ කාලය තුළ ඉල්ලිය හැකි අතර ඉන් ඔබ්බෙහි ඉල්ලීමෙන් අවැත් වේ.

97. උය්‍යුතත ශික්ෂාපදය

තස්‍ය පන භික්ෂු උය්‍යුත්තං සේනං දස්සනාය ගච්ඡෙය්‍ය, අඤ්ඤානු තථාරූපප්පච්චයා, පාචිත්තියං.

යම් නික්ෂුචක් සුදුසු කරුණක දී හැච යුද පිණිස නික්ෂුචු නිවුර්ගා සෙනගා බැලීමට ගියේ ද බහු හට පවිත්‍ර වේ.

වතුරංගනී සේනාව

හස්ති සේනා	එක් ඇතෙක් සමග පුරුෂයන් 12 දෙනෙක්
අශ්ව සේනා	එක් අශ්වයෙක් සමග පුරුෂයන් 03 දෙනෙක්
රථ සේනා	එක් රථයක් සමග පුරුෂයන් 04 දෙනෙක්
පාබල සේනා	කඩුගත් පුරුෂයන් 04 දෙනෙක්

ආපත්ති

බැලීමට යාමේදී	දුෂ්කට
බැලීමේදී	පවිත්‍ර

අනාපත්ති

සුදුසු කරුණක් ඇති කල්හි
 මාර්ගයක යඳ්දී ඉදිරියට එන සේනාවක්
 ආරාමයේ සිට බැලීමේදී
 හික්ෂුව සිටින තැනට යුධ සේනාවක් එනවිට බැලීමේදී

98. සේනාවාස ශික්ෂාපදය

සියා ච තස්ස භික්ඛුනෝ කෝවිදේව පච්චයෝ සේනං ගමනාය, දුරත්තතිරත්තං
 තේන භික්ඛුනා සේනාය චසිතබ්බං. තතෝ වේ උත්තරිං චසෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
 යම් නික්ෂුවකට යුද පිණිස නික්වුණු සිවුරඟ සෙනඟ තුළ කිසියම් කටයුත්තක් ඇත්තම් දෙනුත් රැස්ක සේනාව සමඟ
 කඳවුරෙහි විසිය හැකිය. ඉන් වන්නෙහිත් වසන නික්ෂුවට පවිති වේ.

99. උයොධික ශික්ෂාපදය

දුරත්තතිරත්තං වේ භික්ඛු සේනාය චසමානෝ උයොධිකං චා බලග්ගං චා
 සේනාබ්‍රහං චා අභිකඳස්සනං චා ගච්ඡෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
 ඉදින් නික්ෂුව යුද කඳවුරෙහි දෙනුත් දිනක් වසන්නේ එතෙකදුවත් යුද්ධ කරන තැන, ආවර්ණිගේ පෙරවිටු, බලසෙන්
 තවත්වන තැන්, බල ඇණි ආදිය බැලීම සඳහා නොයා යුතුය. යන්නාහට පවිති වේ.

අර්ථ

- උයොධික ප්‍රහාර දියත් කරන තැන
- බලගග බල සේනාව ගණින තැන
- සෙනාබ්‍රහං කඳවුරු බැඳී තැන
- අභික දස්සනං බලඇණි

සුරාපාන වර්ගය

100. සුරාපාන ශික්ෂාපදය

සුරාමේරයපානේ, පාවිත්තියං.

bhāṣe bhi bhāṣe bhāṣe.

සුරා

පිටඬු සුරා	පිටිවලින් කරනලද
පුව සුරා	ධාන්‍යවලින් කැවුම් සේ කරනලද
ඔදනීය සුරා	බත් ආදියෙන් සාදන ලද
කිණිණි පකඛිතතා	සුරා මණ්ඩිවලින් සාදන ලද
සමහර සංයුක්ත	සියල්ල හෝ කීපයක් කලවම් කර

මෙරය

පුපඵාසව	මල්වලින්
එලාසව	පලතුරුවලින්
මධවාසව	මිදිවලින්
ගුලාසව	උක්පැණිවලින්
සමහර සංයුක්ත	සියල්ල හෝ කීපයක් කලවම් කර

ආපත්ති

මධ්‍යසාර නොවන දෙයක් සැකයෙන් වැලදීම දුෂ්කට
 සුරාමෙරය ඉතා ස්වල්පයක් දැන හෝ නොදැන ගත්තද පවිති

අනාපත්ති

මධ්‍යසාර ස්වභාවය ඇති (අරිෂ්ඨ වැනි) මධ්‍යසාර නොවන දෙයක් වැලදීමෙන්
 ආහාර ද්‍රව්‍ය පිළියෙල කිරීමේදී සැකසුමක් ලෙස (මස් බුරුල්වීමට) මධ්‍යසාර
 ස්වල්පයක් එක් කරන ලද ආහාර

101. අංගුලිපතොදක ශික්ෂාපදය

අභිගුලිපතෝදකේ, පාවිත්තියං.

ayam ābhigūḍhikā bhāṣe bhāṣe.

ආපත්ති

කායපටිබද්ධයෙන් දුෂ්කට

නිස්සග්ගියෙන් දුෂ්කට
අනුපසම්පන්නයකු කිතිකැවීමෙන් දුෂ්කට

අනාපත්ති

හේතුවක් ඇති කල්හි

102. හසසධමම ශික්ෂාපදය

උදුකේ හස්සධම්මේ, පාවිච්චියං.
දිය කෙළියෙහි පව්ති චේ.

ආපත්ති

- ගොබ් ඇටයට පහල ජලයේ දුෂ්කට
- ජලයට නොබැස ගල් විසිකිරීම ආදිය දුෂ්කට
- භාජනවල ඇති ජලයේ දුෂ්කට
- කැද කිරි ආදියේද දුෂ්කට
- විනෝද වන ලෙස කැසිකිලි කිරීමේදී දුෂ්කට

අනාපත්ති

සතුන් එළවීමට වතුර ගැසීම
යමක් ගැනීමට දියේ ගිලීම
ගග හරහා යෑමට පිහිනීම
ආපදාවකදී

103. අනාදුරිය ශික්ෂාපදය

අනාදුරියේ, පාවිච්චියං.
ශික්ෂාවන්ත භෝ ජවවාද කලුන්ත ගැභ්භිලෙහි පව්ති චේ.

පුද්ගල අනාදරිය

හික්ෂුවක් බුදුරජාණන් වහන්සේ පනවන ලද දෙයකින් අවවාද කරන කල්හි ඔහුට අවමන් වන සේ දොස් කීම සහ ඔහුගේ වචන නොපිළිගැනීම.

ධම්ම අනාදරිය

පනවන ලද ශික්ෂාපදවලට දොස් කීම

104. භිංසාපනක ශික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ඛු භික්ඛුං භිංසාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

යම් නික්ෂුවක් වෙනත් නික්ෂුවක බියගන්වා නම් ජව්හි වේ.

ආපන්නි

අනුපසම්පන්නයකු බය කලවිට දුෂ්කට

මේ සදහා භයානක රූප, ශබ්ද, ගන්ධ, රස, ස්පර්ෂ ආදිය දැක්වීමෙන් එම හික්ෂුව බිය වුවද නොවුවද බය කල හික්ෂුවට පවිති

105. ජොති ශික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ඛු අගිලානෝ විසිබ්බනාපෙක්ඛෝ, ජෝතිං සමාදුහෙය්‍ය වා සමාදුහාපෙය්‍ය වා අඤ්ඤානු තථාරූපජ්ජවිචයා, පාවිත්තියං.

නොගිලන් නික්ෂුවක් ගිහි තප්පු කැමතිව පහන් දැල්වීම් ආදී භෞතවක් තැනිව ගිහි දුල්වා ද , අතිකකු ලවා දුල්වා ද ජව්හි වේ.

අර්ථ

විසිබ්බනා පෙකෙඛා ගිනිතැපීමේ අදහසින්

අනාපන්නි

පහන් දැල්වීම

ලිපගිහි මෙලවීම

ජනතාසර ලිප දැල්වීමෙන්

වෙන අයකු දල්වන ලද තැනක සිටීමෙන්

ගිලන් බව නිසා

106. නහන ශික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ෂු ඕරේනද්ධමාසං නහායෙය්, අඤ්ඤානු සමයා, පාවිත්තියං. තත්ථායං සමයෝ: දියඨියෝ මාසෝ සේසෝ ගිම්හානන්ති, වස්සානස්ස පධමෝ මාසෝ ඉච්චේතේ අභිච්චෙය්මාසා, උණ්හසමයෝ, පරිලාහසමයෝ, ගිලාහසමයෝ, කම්මසමයෝ, අද්ධානගමනසමයෝ, වාතචුට්ඨිසමයෝ. අයං තත්ථ සමයෝ.

යම් නික්ෂුච්ඤ්ඤානුකාලයෙහි හර්ථ අඛ මසක් ඇතුළත නහා නම් පවතිනේ. ග්‍රීෂ්ම ඍතුවේ ඇතිවීම මාස එක හමාර හා වස්සාන ඍතුවේ පළමුවෙනි මාසය වශයෙන් පැවති දෙවැනි පැයලොස් දවස ද, දැහැනිය ඇති කාලය, ගිලන් කාලය, කමාන කාලය, දිග් මහකට යා යුතු කාලය හා දුට්ඨි සහිත වාතය ඇති කාලය ද (අඛ මසක් ඇතුළත) ශ්ඤාතය කළ යුතු කාලයෝයි.

සුදුසු සමය	ගිම්හාන සාතුවේ අවසාන මාස 1 ½	(උෂ්ණ සමය)
	වස්සාන සාතුවේ පලමු මාසය	(පරිලාහ සමය)
	ගිලන්චු කලට	(ගිලන් සමය)
	කර්මාන්ත කරන කාලය	(කම්ම සමය)
	දුර ගමන් යන කාලය	(අද්ධානගමන සමය)
	දුට්ඨි සහිත සුලං එන කාලය	(වාතචුට්ඨි සමය)

107. දුබ්බණ්ණකරණ ශික්ෂාපදය

නවං පහ භික්ෂුහා චීවරලාභේන තිණ්ණං දුබ්බණ්ණකරණානං අඤ්ඤාතරං දුබ්බණ්ණකරණං ආදාතබ්බං, තීලං වා කද්දුමං වා කාලසාමං වා. අනාදා චේ භික්ෂු තිණ්ණං දුබ්බණ්ණකරණානං අඤ්ඤාතරං දුබ්බණ්ණකරණං නවං චීවරං පරිභුඤ්ඤාපේය්, පාවිත්තියං.

අළුත් සිවුරක් ලැබූ නිකුත් වීසිත් එය දුර්වල කිරීම පිණිස (කප්පින්නු තැබීම වශයෙන්) හිල් පාට හෝ ඔබ පාට හෝ කළු පාට හෝ ගත යුතුය. මේ වෙනුවෙන් එක ද වණයක් නොගන්නා අළුත් සිවුරක් පරිභෝග කරන නිකුත්ව පවතින වේ.

108. විකපපන ශික්ෂාපදය

යෝ පන භික්ෂු භික්ෂුස්ස වා භික්ෂුනියා වා සික්ඛමානාය වා සාමණේරස්ස වා සාමණේරියා වා සාමං වීචරං විකප්පෙත්වා අපච්චද්ධාරකං පරිභුඤ්ජෙය්‍ය, පාචිත්තියං.

යම් නිකුත්වක් නිකුත්, නිකුත්හී, සික්ඛමානා, සාමණේර, සාමණේරිත්ව තමාම සිවුරක් විකප්පනය කොට (පවරා) පසුව පච්චද්ධරණය නොකොට (ඒ පැවරීම අවලංගු නොකොට) පරිභෝග කෙරෙනම් පවතින වේ.

වීචර විකපපනය අමතර සිවුරක් වෙත අයකුට පැවරීමයි. ඉන් පසු එම සිවුර ලබාගත් භික්ෂුව තමාගේ එකක් හැටියට පරිභෝග කරන ලෙස හෝ කැමති දෙයක් කරන ලෙස නැවත ලබා දෙයි.

වීචර විකපපනය කරන අයුරු

අමතර සිවුර රැගෙන භික්ෂුවක් වෙත ගොස් උත්කුටියෙන් හිඳ ‘ ඉමං වීචරං තුමහං/ තුයහං විකපෙපමි ‘ කියා සිවුර ඔහුට දිය යුතුය. එම භික්ෂුව ‘ ඉමං වීචරං මයහං සනතකං පරිභුඤ්ජවා විසසජෙඨ(හි) වා යථා පචජසං කරොථ (හි) ‘ , (මෙමසිවුර මා සන්තකය. ඔබට පරිභෝජනය හෝ කැමති දෙයක් කරන්න.) කියා සිවුර පවච්චද්දරණය කොට සිවුර නැවත ලබා දිය යුතුය.

මෙලෙස විකප්පනය කරන ලද සිවුරක් පවච්චද්දරණය නොකර පරිභෝග කිරීමෙන් පවතින වේ.

109. විවරපනිධාන ශික්ෂාපදය

යෝ පන භික්ෂු භික්ෂුස්ස පත්තං වා වීචරං වා හිසීදනං වා සුචිඤ්ඤං වා කායඛන්ධනං වා අපභිධෙය්‍ය වා අපභිධාපෙය්‍ය වා අන්තමසෝ හස්සාපෙක්ඛෝපි, පාචිත්තියං.

යම් නික්ෂවක් වෙනත් නික්ෂවකගේ පාත්‍රයක්, සිවුරක්, හිසිදුනායක්, ඉදිකටු ගලාවක්, හෝ පටියක් යටත් පිරිසෙයින් සිතා පිණිස වුව ද සඟවා නම් අනෙකෙකු ලවා හෝ සඟවාද පවිත්‍ර වේ.

අනාපත්ති

වෙනත් පරිෂ්කාරයක් සැගවීමෙන් දුෂ්කට වේ.

අනුපසම්පන්නයකුගේ පාත්‍ර සිවුරු සැගවීමෙන් දුෂ්කට වේ.

සප්පාණක වර්ගය

110. සඤ්ච්චපාණ ශික්ෂාපදය

යෝ පන භික්ෂු සඤ්ච්ච්ච පාණං ජීවිතා චෝරෝපෙය්‍ය පාවිත්තියං.

යම් නික්ෂවක් දැන දැන සනකු දිවි තොර කෙරෙනම් පවිත්‍ර වේ.

111. සප්පාණක ශික්ෂාපදය

යෝ පන භික්ෂු ජානං සප්පාණාකං උදුකං පරිභුඤ්ජෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

යම් නික්ෂවක් දැන දැන ප්‍රාණීන් සහිත වතුර පරිභෝග කෙරේ නම් පවිත්‍ර වේ.

ප්‍රාණීන් සහිත ජලයට ආවිස දැමීම, උණුවතුර දැමීම ආදිය දැමීම පවිත්‍ර

112. උකෙකාවන ශික්ෂාපදය

යෝ පන භික්ෂු ජානං යට්ඨමිමං නිහතාධිකරණං පුනකම්මාය උක්කෝටෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

යම් නික්ෂවක් විතඤ්ඤාවකට සමවය වූ අධිකරණයක් ඒ බව දැන දැන තැවත විනිශ්චය පිණිස අධිකරණයට ගනීද පවිත්‍ර වේ.

පුනකම්මා උකෙකාටෙති නැවත කිරීම සඳහා උගුලවීම

113. දුට්ඨුලල ශික්ෂාපදය

යෝ පන භික්ෂු භික්ෂුස්ස ජානං දුට්ඨුල්ලං ආපත්තිං පට්ච්ඡාදෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

යම් නික්ෂවක් දැන දැන නික්ෂවකගේ සඟවෙසෙස් අරවනක් සඟවාද බහු හට පවිත්‍ර වේ.

හික්ෂුවකගේ පවිති ආදී වෙනත් ඇවතක් වසයි නම් දුෂ්කට වේ.

අනාපත්ති

සගවන අදහසක් නැතිව

114. ළාන විසති වසස ශික්ෂාපදය

යෝ පහ හික්ඛු ජානං ළානවිසතිවසසං පුග්ගලං උපසම්පාදෙය්‍ය, සෝ ච පුග්ගලෝ අනුපසම්පන්නෝ, තෝ ච හික්ඛු ගාරය්හා, ඉදං තස්මිං පාවිත්තියං.

යම් නික්ෂුවක් විසි වයසින් අඩු වැඩිදැකූ උපාසුන් කළේ නම් ඔහුද උපාසුන් බවට නොවැඩේ. සීමාවෙහි නික්ෂුහුද හිතදාකටයුත්තාහු වෙති. උපාධ්‍යාය නික්ෂුවට පවිති වේ.

අනාපත්ති

උපාධ්‍යායායන්ට	පවිති
කර්මාචාර්යායන්ට	දුෂ්කට
ළානවිසතිවසස	පටිසන්ධියේ සිට මේ දක්වා විසි වයස් සම්පූර්ණ නොවූ අයට උපසම්පදාව නොපිහිටයි. යමෙක් උපසම්පදාව නොපිහිටී බව නොදැන සිටියහොත් නොදැනසිටින තාක් සගමොක් (ස්වර්ගස්ථ වීමේ අන්තරායක්) අන්තරායක් නැත. එහෙත් ඔහු යටතේ පැවිදි වන කිසිවකුට උපසම්පදාව පිහිටන්නේ නැත.

115. ථෙය්‍යසතථසික ශික්ෂාපදය

යෝ පහ හික්ඛු ජානං ථෙය්‍යසතථෙත සද්ධිං සංවිධාය ඒකද්ධානමග්ගං පටිපජ්ජෙය්‍ය, අන්තමසෝ ගාමන්තරමපි, පාවිත්තියං.

යම් නික්ෂුවක් දැන දැන හොඳ වෙළඳසාන්තුවක් සමග සාකච්ඡා කොට දීර්ඝ මහකට පිවිසියේ යටත් පරිච්ඡේදන ගමකින් අනෙක් ගමකට හෝ යෙදූ ඔහු හට පවිති වේ.

116. සංවිධාන ශික්ෂාපදය

යෝ පන භික්ඛු මාතුගාමේන සද්ධිං සංවිධාය ඒකද්ධානමග්ගං පටිපජ්ජේය්‍ය අන්තමයෝ ගාමන්තරමිපි, පාවිත්තියං.

යම් නික්ෂුචක් ස්ත්‍රියක සමග සාකච්ඡා කොට අදන්තගකට විලිපුන්තේ යටත් විරිසෙය්‍යත් ගමකින් අනෙක් ගමකට හෝ යේදු උච්චි වේ.

මාතුගාම මනුෂ්‍ය ස්ත්‍රී

යක්ෂණිය/ ප්‍රේතිය/ තිරවජානගත සමග දුෂ්කට

මාගමක් සමග දැන ගියද නොදැන ගියද සංවිධානය වී යාමෙන් ඇවැත් වේ. (නොදැනී යනු මාගමක් යැයි ඇදුමෙන් පැලඳුමෙන් ක්‍රියාවෙන් හඳුනාගත අසිරු බවයි)

117. අර්චන ශික්ෂාපදය

යෝ පන භික්ඛු ඒවං චදෙය්‍ය: 'තථාහං භගවතා ධම්මං දේසිතං ආජානාමි, යථා යේමේ අන්තරාසිකා ධම්මා චුත්තා භගවතා, තේ පටිසේවතෝ නාලං අන්තරාසායාති. සෝ භික්ඛු භික්ඛුහි ඒවමස්ස චචතියෝ: 'මා ආයස්මා ඒවං අචච. මා භගවන්තං අඛිභාවික්ඛි, න හි සාධු භගවතෝ අඛිභක්ඛානං, න හි භගවා ඒවං චදෙය්‍ය. අනේකපරියායේන ආචුසෝ! අන්තරාසිකාධම්මා අන්තරාසිකා චුත්තා භගවතා, අලඤ්ච පන තේ පටිසේවතෝ අන්තරාසායාති. ඒවඤ්ච පන සෝ භික්ඛු භික්ඛුහි චුච්චමානෝ තථේව පග්ගණ්හෙය්‍ය, සෝ භික්ඛු භික්ඛුහි යාවතතියං සමනුභාසිතඛිබෝ තස්ස පටිභිස්සග්ගාය. යාවතතියඤ්චේ සමනුභාසියමානෝ තං පටිභිස්සජ්ජේය්‍ය, ඉච්චේතං කුසලං. නෝචේ පටිභිස්සජ්ජේය්‍ය, පාවිත්තියං.

යම් නික්ෂුචක් "යම් චේ දැහම් කොටසක් ආග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් අත්තරාසකථ යැයි වදාළන ලද නමුත් ඒ ධර්මයන් සේවනය කරන්නා හට අත්තරාස විනිසු නොපවතී, ධර්මය අනුව එය මව දැනිවිසි කියානම්, යෙසු නික්ෂුච ඔහුට මෙසේ කිවුයුතු වන්නේය." ඇවැත්නි, එසේ නොකියව. ආග්‍යවතුන් වහන්සේට අභිබවනය නොකළව. ආග්‍යවතුන් වහන්සේට ගැරහීම යුදුසු නොවෙයි. මක් නිසාද, උන්වහන්සේ එසේ නොවදාළන ලද්දේය. එහෙයින්, ඇවැත්නි, ආග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් චේ ධර්ම කෙනෙක් අත්තරාසකථය'යි වදාළන ලද නම් ඒ ධර්මයන්

සේවනය කරන්නා හට අන්තරාය පිණිස පවත්නේය." මෙසේ පියවී නිකුත් වියත් කියනු ලබන්නේ යථෝක්ත නිකුත් වීම වනයම ගෙන යීවී නම් තුන්වරක් කිය යුතුය. තෙවැනි වරද වීම දෘෂ්ටිය නොහඳුන් නම් පවති වේ.

ආපත්ති

මුලින්ම අවවාද කිරීමේදී	ඇවැත් නැත
ඤාපනය තැබීමේදී	දුකකට
කර්මවාකාය පලමුවර/දෙවනවර	දුකකට
කර්මවාකාය තෙවනවර කියා අවසන්වීමේදී	පවිති

118. ලකුණික සමෙහාග ඔක්ෂාපදය

යෝ පන භික්ඛු ජානං තථාචාදිනා භික්ඛුනා අකතානුධම්මේන තං දිට්ඨිං අප්පට්ඨිස්සට්ඨේන සද්ධිං සම්භුඤ්ඤාය වා සංවසෙය්‍ය වා සහවාසෙය්‍යං කප්පෙය්‍ය, පාවිත්ඨියං.

යම් නිකුත්වක් බුදු රජාණන් වහන්සේට නුගුණ කියන්නාවූ පැවිණි ඇවැත්වෙකුට පිළියම් නොකළාවූ ලාභක දෘෂ්ටීන් අන්තොහළාවූ යථෝක්ත ඇවැත්වන් නිකුත්ව සමග දැන දැන ධර්මාච්ඡ සම්භෝගය පවත්වා ද, උපෝසවාදී සංඝ කර්ම කෙරේ ද, එක ගෙයි භෝ සයනය කෙරේද බහු හට පවති වේ.

අර්ථ

සමබුඤ්ඤායා	එකට සම්භෝග කිරීම ආමිස සම්භෝගය - දානය දීම ගැනීම ධර්ම සම්භෝගය - ධර්මය කියා දීම.
සංවසෙය්‍ය	එකට විනය කර්ම කිරීම
සහසෙය්‍ය	එක වහලක් යට නිදා ගැනීම

- පසුව ඔසාරණ නමැති විනය කර්මය කරගැනීමෙන් පසු ප්‍රකෘති විය හැකිය.

119. කණ්ඩක ඔක්ෂාපදය

සමණුද්දේසෝපි වේ ඒවං වදෙය්‍ය: 'තථාහං භගවතා ධම්මං දේසිතං ආජානාමි, යථා යේමේ අන්තරායිකා ධම්මා චුත්තා භගවතා, තේ පටිසේවතෝ නාලං අන්තරායායාති. සෝ සමණුද්දේසෝ භික්ඛුහි ඒවමස්ස වචනියෝ: 'මා ආචුසෝ

සමනුද්දේස ඒවං අවච. මා හගචන්තං අඛිභාවික්ඛි, න භි සාධු හගචතෝ අඛිභක්ඛානං, න භි හගචා ඒවං චදෙය්‍ය. අනේකපරියායේන ආචුසෝ සමනුද්දේස, අන්තරාසිකා ධම්මා අන්තරාසිකා චුත්තා හගචතා, අලඤ්ච පන තේ පටිසේවතෝ අන්තරාසායාති. ඒවඤ්ච පන සෝ සමනුද්දේසෝ භික්ඛුභි චුච්චමානෝ තරේච පග්ගණ්භෙය්‍ය, සෝ සමනුද්දේසෝ භික්ඛුභි ඒවමස්ස චචභියෝ: 'අපීජතග්ගේ තේ ආචුසෝ සමනුද්දේස න චේච සෝ හගචා සත්ථා අපදිසිතඛිඛෝ, යමිපි චඤ්ඤේ සමනුද්දේසා ලභන්ති භික්ඛුභි සද්ධිං දිරන්තතිරන්තං සහසෙය්‍යං, සාපි තේ නන්ථී, චර පරේ විනස්සාති. යෝ පන භික්ඛු ජානං තථානාසිතං සමනුද්දේසං උපලාපෙය්‍ය වා උපට්ඨාපෙය්‍ය වා සමිභුඤ්ඤේය්‍ය වා සහවාසෙය්‍යං කප්පෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

යම් සාමණේරයෙක් "නාග්‍යචතුන් වහන්සේ විසින් යම් දැනම් කොටසක් අන්තරාසිකාසංඝයා වදාරණ ලද නමුත් ඒ ධර්මයන් සේවනය කරන්නා හට අන්තරාසිකා පිණිස නොපවතී, ධර්මය අනුව එය මම දැනීමේ" යි කියා නම් නිකුත් විසින් ඔහුට මෙසේ කිව යුතු වන්නේය. "සාමණේරය, එසේ නොකියව. උන්වහන්සේට අභිබවනය නොකරව. නාග්‍යචතුන් වහන්සේට ගැරහීම ඡුද්දු නොවෙයි. මක් නිසාද, උන්වහන්සේ එසේ නොවදාරණ ලද හෙයින්. එවිට සාමණේරය, නාග්‍යචතුන් වහන්සේ යම් ධර්ම කෙනෙක් අන්තරාසිකා සැසි වදාරණ ලද නම් ඒ ධර්මයන් සේවනය කරන්නා හට අන්තරාසිකා පිණිස පවත්නේමය. මෙසේ නිකුත් විසින් ඔහුට කියනු ලබද්දීත් යථෝක්ත සාමණේර නම ඒ මනාම ගෙන යීවී නම්, තැවැත් ඒ නිකුත් විසින් අද පටන් නොප ඤාස්තෘන් වහන්සේ නොඅදැහිය යුත්තේය. අන් සාමණේරයෝ දෙනුත් රැසක් වුවද නිකුත් සමඟ විසීමට ඉඩ ලබන් ද එයද නොපට නොවන්නේය. එහෙයින් කැමැති තැනක යව'යි කිව යුතු වන්නේය. යම් නිකුත්වක් ඒ ඔවු දැන දැනත් තෙරපන ලද එබඳු සාමණේරයකු සමඟ කථාකෙරේ ද, උවචන් කරවා ගනී ද, සම්භෝගය පවත්වා ද, එක ගෙයී සයනය හෝ කෙරේ ද ඔහු හට පවිති වේ.

අර්ථ

උලොපෙය්‍යය	පාත්‍ර ආදී පිරිකර දීම
උපට්ඨාපෙය්‍යය	උපස්ථාන කරවා ගැනීම

සහධම්මික වර්ගය

120. සහධම්මික ශික්ෂාපදය

යෝ පන භික්ඛු භික්ඛුභි සහධම්මිකං චුච්චමානෝ ඒවං චදෙය්‍ය: 'න තාවාහං ආචුසෝ ඒතස්මිං සික්ඛාපදේ සික්ඛිස්සාමි, යාව න අඤ්ඤං භික්ඛුං ව්‍යන්තං

පාතිමොක්ඛේ උද්දිස්සමානේ, කෝ පන වාදෝ භියෙය්ති. න ච තස්ස භික්ඛුනෝ අකද්දකදාණාකේන මුත්ති අත්ථී. යකද්දව තත්ථ ආපත්තිං ආපන්නෝ, තකද්දව යථාධම්මෝ කාරේතඛිඛෝ, උත්තරිං ච'ස්ස මෝහෝ ආරෝපෙතඛිඛෝ: 'තස්ස තේ ආචුසෝ අලාභා, තස්ස තේ දුල්ලද්ධං. යං ත්ථං පාතිමොක්ඛේ උද්දිස්සමානේ, න සාධුකං අට්ඨිකත්ථා මහසිකරෝසී'ති. ඉදුං තස්මිං මෝහනකේ පාවිත්තියං.

යම් නික්ඛුතක අබ්බසක පාසා පාලොක උපුරුචනු ලබන කල්හි, 'අච්චන්ති, මේ විනය කොටස් පෙළෙහි ආයේලු, පෙළට අතලුන්ලු සෑම අබ්බසකට වරක උදෙසාලු, එහෙත් මා දැන ගන්නේ දැන්මය'යි කියා නම්, සීමස්ථ නික්ඛුත විසින් එබඳු නික්ඛුතක පාලොක උදෙසනකල්හි දෙනුත් වරක (අඛුම) සිටිබව දන්නාහු නම් ඔහු හට ඒ නොදැනීම පමණකින් නිදහස් වීමක් නොවේ. ඒ නික්ඛුත එම වරදෙහිලා යම් අච්චනකට පැමිණියේ නම් ඊට සුදුසු දැඹුණු කච්චිය යුතුය. එසේම 'අච්චන්ති පාලොක උදෙසන වීට ඔබ අර්ථ වශයෙන් මෙහෙහි නොකරන්නෙහිය. එය ඔබට ආලාභායකි. මිනිසන් බව දුලබ්භය'යි ඔහු හට මෝහාචෝපණ කච්චය කච්චිය යුත්තේය. තච්චන්ත මුලාවෙන් දොඩන නික්ඛුතට පවිති වේ.

123. පහාර ශික්ෂාපදය

යෝ පන භික්ඛු භික්ඛුස්ස කුපිතෝ අනත්තමනෝ පහාරං දුදෙය්ස, පාවිත්තියං.
යම් නික්ඛුතක කුපිතව නොසනුටු සිත් අච්චිව වෙනත් නික්ඛුතකට පහාර දෙයි නම් පවිති වේ.

කයින්/ කායපට්ඨධරයන්/ නිස්සග්ගියෙන් පහරදීමෙන් පවිති
සාමනේරයන්ට ගැසීමෙන් දුකකට

124. තලසතතික ශික්ෂාපදය

යෝ පන භික්ඛු භික්ඛුස්ස කුපිතෝ අනත්තමනෝ තලසතතිකං උග්ගිරෙය්ස, පාවිත්තියං.
යම් නික්ඛුතක කුපිතව නොසනුටු සිත් අච්චිව වෙනත් නික්ඛුතකට පහාර දීමේ අදහසින් අත්පා සැත් ආදිය ඔසවාද (අත්හිම වශයෙන් හෙළිවී පහකින් වුවද)පවිති වේ.

තලසතතිකං උග්ගිරෙය්සාති ගැසීමට උත්සාහ කිරීම(බය කිරීම පිණිස ගසන බව පෙන්වීම)

125. සඤ්ච්ච ශික්ෂාපදය

යෝ පන භික්ඛු භික්ඛුං අමුලකේන සඛිඤ්ච්චෙසේන අනුද්ධංසෙය්ස, පාවිත්තියං.

යම් නිකුත්වූ භෞත රහිත වූ යඟ වෙසෙස් ඇතිවන නිකුත්වූ චෝදනා කළු නම් පවතින වේ.

අර්ථ

සඤ්චිච්ච

ආපත්තිවලට පත් නොවූ බව දැන දැන

කුකකුච්චං උපදහොය

කුකුස් ඉපිදවීම

126. අමුලක ශික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ෂු භික්ෂුස්ස සඤ්චිච්ච කුකුච්චං උපදහොය: 'ඉති'ස්ස මුහුත්තම්'පි අචාසු භවිස්සති'ති. ඒතද්දේ'ව පච්චයං කරිත්වා අනඤ්ඤං, පාවිත්තියං.

යම් නිකුත්වූ "මොහොතකට හෝ මොහුව කරුණක් ඇති කරන්නෙමි" යනාදියෙන් කාරණයක් තැනීම කුකුස් උපදවා නම් පවතින වේ.

අර්ථ

අමුලක

මුල්තැනි(අදිටය, අසුන, අපරිසංකිත)

අනුදධංසොය

වෝදනා කිරීම, කරවීම

අමුලක පවති ඇවතකින් වෝදනා කලොත් දුෂ්කට වේ.

127. උපසසති ශික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ෂු භික්ෂුහං භණ්ඩහජාතාහං කලහජාතාහං විවාදාපන්නාහං උපස්සතිං තිට්ඨෙය්: 'යං ඉමේ භණ්ඩස්සන්ති, තං සොස්සාමි'ති. ඒතද්දේ'ව පච්චයං කරිත්වා අනඤ්ඤං, පාවිත්තියං.

යම් නිකුත්වූ දුබ්බ කරන, කෝලාහල කරන, විවාදයට බැසගත් නිකුත්වූ කතා බස් ඇසමි යනාදියෙන් කවා ඇසෙන දුර ප්‍රමාණයෙන් ඇසෙන කාරණයක් තැනීම යිටි නම් පවතින වේ.

අර්ථ

උපස්සතිං තිට්ඨොය

යම් භික්ෂුවක් කලහවලට වාද විවාදවලට පැටලුන භික්ෂුන් වහන්සේලාගේ කතාබස් ඇසීම සඳහා ගොස් අසා සිටීම

ආපත්ති

යාමේදී පියවරක් පාසා දුෂ්කට

අසා සිටීමේදී පවිති

- තමා සිටින තැනටවත් ඔවුන කතා කරද්දී කැරීම ආදී ශබ්දකොට තමා එහි සිටින බව ඇගවිය යුතුය.

එසේ නොකර අසා සිටීමෙන්ද පවිති

කලහ සංසිදවන අදහසින් අසා සිටීමෙන් ඇවැත් නැත

128. කමමපට්ඨානන ශික්ෂාපදය

යෝ පන භික්ඛු ධම්මිකානං කම්මානං ඡන්දං දුත්ථා පච්ඡා ඩියනධම්මං ආපජ්ජෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

යම් නික්ෂවක් අපලෝකතාදී විනය කථ්ඨයන්ට ඡන්දය දී පෞච්ඡා දොස් කියාද පවිති වේ.

ධම්මිකානං කමමානං අපලෝකන, ඤපති කර්ම, ඤපති දුතිය කර්ම- කඨින සිවුර පැවරීම, ඤපති චතුකථ කර්ම- උපසම්පදා, අබහාහන

ඡන්දය දෙන කර්ම වාක්‍යය

ඡන්දං මෙ දමම් - මගේ ඡන්දය දෙමි

ඡන්දං මෙ හර - මගේ ඡන්දය ගෙනයන්න

ඡන්දං මෙ ආරොචෙති/ආරොචෙට්ඨං (බාල/වැඩිහිටි) - මගේ ඡන්දය ආරොචනය කරන්න

129. ඡන්දං අදකවාගමන ශික්ෂාපදය

යෝ පන භික්ඛු සඞ්ඝේ විනිච්ඡයකථාය වත්තමානාය ඡන්දං අදුත්ථා උට්ඨායාසනා පක්කමෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

යම් නික්ෂවක් සංඝයා විලිඛඳ වූ විනිශ්චයක් පැවැත්වෙද්දී ඡන්දය නොදී හුනස්නෙන් නැගී යේ ද ඔහු හට පවිති වේ.

සංඝං විචජයකථාය යම් විනය කර්මයක් කිරීමේ හේතුව සංඝයාට දන්වා තිබීම හෝ විනය කර්මයේ ඤපතිය තබා ඇතිවිට

ආපත්ති

නැගිට යාමේදී	පියවරක් පාසා දුෂ්කට
සංඝයාගේ අත්පසින් බැහැරවීමෙන්	පවිති

130. දඬබ ගික්ඡාපදය

යෝ පහ භික්ඛු සමග්ගේහ සඛිසේහ විවරං දුත්වා පච්ඡා ඛියනධම්මං ආපජ්ජෙය්‍ය: 'යථාසන්ථුතං භික්ඛු සඛිසිකං ලාභං පරිණාමෙත්ථි'ති, පාවිත්තියං.

යම් නික්ඡවක් සමගි සංඝයා සමගා නික්ඡවකට සිටුවක් දී පසුව නික්ඡු වුය්වාසයන්ට (හිතවතුන්ට) සංඝික ලාභය විරිතමන්තාහුය" යි නික්ඡුන්ට දොස් කියාද පවිති වේ.

දර්ථ

ඛියනධම්මං	ගරහන ස්වභාවය
යථා සන්ථුතං	හිතවත් වූ පරිද්දෙන්

131. පරිණාමන ගික්ඡාපදය

යෝ පහ භික්ඛු ජානං සඛිසිකං ලාභං පරිණාතං පුග්ගලස්ස පරිණාමෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

යම් නික්ඡවක් දැන දැන සගා සතු (සංඝයා සඳහා වෙන්කළ) දැය පුද්ගලයකුට පවරාද පවිති වේ.

ආපත්ති

සාංඝික ලාභයක් තමන්ට හරවාගැනීමේදී	නිසැගි
සාංඝික ලාභයක් අනුන්ට හැරවීමේදී	පවිති
සාංඝික ලාභයක් වෛතාසකට හැරවීමේදී	දුෂ්කට

රාජ වර්ගය

132. රජතෙතපුර ශික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ඛු රඤ්ඤෝ ඛන්තියස්ස මුද්ධාවසින්තස්ස අනික්ඛන්තරාජංඤේ අනිභතරතනංඤේ පුබ්බේ අප්පට්ඨසංවිදිතෝ ඉන්ද්‍රබ්බිලං අතික්කාමෙය්‍ය, පාවච්චියං. යම් නික්ඛුච්ඤ්ඤා අනික්ඛන්ත රජ තෙතෙකුගේ යහන් ගබ්බාවට වදිනු කැමැතිව රජු හා දේවිය ජීවනට නොහික්ඛි කල්හි කල්හි කරන ලද දැන්වීමක්ද නැතිව චලිත ඉක්ඛවාදු ජනිති වේ.

අර්ථ

අනිකඛනතරාජකෙ	රජු පිටතට නොගිය කල්හි
අනිභතරතනකෙ	බිසව එළියට නොගිය කල්හි
ඉන්ද්‍රබ්බිලං අතික්කාමෙය්‍ය	එළිපත ඉක්මවීමෙන්

133. රතන ශික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ඛු රතනං වා රතනසම්මතං වා අඤ්ඤානු අපීකධාරාමා වා අපීකධාවසථා වා උග්ගණ්භෙය්‍ය වා උග්ගණ්භාපෙය්‍ය වා පාවච්චියං. රතනං වා පහ භික්ඛුභා රතනසම්මතං වා අපීකධාරාමේ වා අපීකධාවසථේ වා උග්ගභෙත්වා වා උග්ගභාපෙත්වා වා නික්ඛිපිතඛිඛං: 'යස්ස භවිස්සති, යෝ භරිස්සති'ති, අයං තතට්ඨ සාමීචි.

යම් නික්ඛුච්ඤ්ඤා රචන් හෝ රචන් යැයි යම්වන වූ දෙයක් ආචාරය හෝ ආචාරය නුදුරු හැර බසවා ගනී ද, අනෙකකු ලවා හෝ ගන්වාද ජනිති වේ. මෙය අයිතිකර ගෙනයෝයි යිනා චිතැති දෙයක් ආචාරය හෝ ආචාරය නුදුරු බසවා හෝ අනුන් ලවා බසවවා හෝ තැබිය හැකිය. මේ ඒ පිළිබඳ පිළිවෙතයි.

අර්ථ

රතන	රන්, රිදී, මසු, කහවනු, මුතු මැණික්, සංඛ, සක්, පචාලං(වෙරළ මිණි)
රතන සමමතං	මිනිසුන්ගේ පාරිභෝගික වස්තු

- වැඩි කොටස කපා දමා ආපත්ති දේශනා කරගත යුතුය
- වෙනකකු පූජා කල ඇදක් පරිභෝග කිරීමේදී දුෂ්කට
- සුගත අගුල් 08 (සාමාන්‍ය අගුල් 18)

137. තුලොනදාම ශික්ෂාපදය

යෝ පහ භික්ෂු මඤ්චං වා පීඨං වා තුලෝනද්ධං කාරාපෙය්‍ය, උද්දාලනකං පාවිත්තියං.

යම් නික්ෂුචක් ජැඳක හෝ පුටුවක පුළුන් ගව්‍යා නම් (කුෂන් කර්‍ය නම්) උද්දාලනක පවිතිය වේ. (පුළුන් උදුරා දැමීමෙන් පසුව දෙසිය යුතු පවිතිය වේ.)

උදදාලනනක	ගලවා ඉවත් කිරීම
තුලොනදාම	පුටු ආදියට කරන පුළුං කුෂන් ආදී ක්‍රම

138. නිසිදන ශික්ෂාපදය

නිසිදනං පහ භික්ෂුනා කාරයමානේන පමාණිකං කාරේතබ්බං; තත්‍රි'දං පමාණං: දිඝසෝ ද්වේ විදන්ථියෝ සුගතවිදන්ථියා, තිරියං දියඨිඨං, දසා විදන්ථී. තං අතික්කාමයතෝ, ඡේදනකං, පාවිත්තියං.

නිසිදනයක් කරවන නික්ෂුච විසින් ප්‍රමාණ ලෙස කරවිය යුතුය. මේ වැනි ප්‍රමාණයයි. දිගින් යුගත් වියතින් දෙවියනකි. පළමු වියන් වැනි හමාරකි. දැනටමත් වියනකි. විය ඉක්මවන්නා හට ඡේදනක පවිතිය වේ.

139. කණ්ඩුපට්ඨජාද ශික්ෂාපදය

කණ්ඩුපට්ඨජාදිං පහ භික්ෂුනා කාරයමානේන පමාණිකා කාරේතබ්බා; තත්‍රි'දං පමාණං: දිඝසෝ චතස්සෝ විදන්ථියෝ සුගතවිදන්ථියා, තිරියං ද්වේ විදන්ථියෝ. තං අතික්කාමයතෝ, ඡේදනකං, පාවිත්තියං.

කණ්ඩුපට්ඨජාදනක ධුරුක් (කුෂට රෝගාදියක් වනා ජැදුන රෙද්දක්) කරවන නික්ෂුච විසින් විය ප්‍රමාණ ලෙස කරවිය යුතුය. දිගින් යුගත් වියතින් වියන් සතරක් හා පළමු වියන් දෙකක් විය යුතුය. මේ වැනි ප්‍රමාණයයි. මෙය ඉක්මවන්නා හට ඡේදනක පවිතිය වේ.

140. වසෂිකසාවක ශික්ෂාපදය

වසෂිකසාවිකං පන භික්ෂුහා කාරයමානේන පමාණිකා කාරේතබ්බා: තත්ත්වං පමාණං: දිඝඝෝ ඡ විදුත්ථියෝ සුගතවිදුත්ථියා, තිරියං අභිසිතෙය්‍යා. තං අතික්කාමයතෝ, ඡේදනකං, පාචිත්තියං.

වැසි සැව්වක් කරවන නික්ෂව විසින් එය ප්‍රමාණ ලෙස කරවිය යුතුය. මේ එහි ප්‍රමාණයයි. දිගින් යුගත වියනින් වියන් සයකි. පළලින් දෙවියන් හමාරකි. මේ නියමය ඉක්මවන්නා හට ඡේදනක පවිනිය වේ.

141. නනදමේර ශික්ෂාපදය

යෝ පන භික්ෂු සුගතවිවරප්පමාණං විවරං කාරාපෙය්‍ය අතිරේකං වා ඡේදනකං, පාචිත්තියං. තත්ත්වං සුගතස්ස සුගතවිවරප්පමාණං : දිඝඝෝ නව විදුත්ථියෝ සුගතවිදුත්ථියා, තිරියං ඡ විදුත්ථියෝ. ඉදං සුගතස්ස සුගතවිවරප්පමාණං.

යම් නික්ෂවක් යුගත් සිවුර තරම් සිවුරක් හෝ ඊට වඩා ලොකු සිවුරක් හෝ කරවා නම් ඡේදනක පවිනිය වේ. මේ යුගතයන් වහන්සේගේ සිවුරේ ප්‍රමාණයයි. දිගින් යුගත් වියනින් වියන් නවයකි. පළලින් වියන් හයකි.

පාරිදේශනී (04) (ගැරහිය යුතු බැවින්)

142. පශ්චාත් පාරිදේශනී ශික්ෂාපදය

යෝ පන භික්ෂු භුක්තියා භික්ෂුනියා, අන්තර්කරං පවිට්ඨාය, හත්ථනෝ ඛාදනියං වා හෝජනියං වා සහත්ථා පටිග්ගහෙන්වා ඛාදෙය්‍ය වා භුක්තියෙය්‍ය වා. පාරිදේශෙතඛිබං තේන භික්ෂුනා: ගාරය්හං, ආචුසෝ! ධම්මං ආපජ්ජිං, අසප්පායං, පාරිදේසනියං, තං පාරිදේසෙමි'ති.

යම් නික්ෂවක් ඇතුළු ගවට වච්ඡ ඥානි නොවූ නික්ෂණියකගේ ඇති කෘ යුතු බුද්ධියුතු දැයක් සියතින් වළඟන වළඳනම් එබඳු නික්ෂව විසින් 'ඇවැත්නි, ගැරහිය යුතු වූ යෝග්‍ය නොවූ, තැවත අනුන්ව දෙසිය යුතු වූ ඇවැත්තට පැවිණියෙමි'යි (නික්ෂන් හමුවෙහි) ඇවැත් දෙසිය යුතුය.

අනන්තරසරං පවිට්ඨාය විචිය, මංසන්ධිය, ගෘහය

143. දුක්ඛ පාරිදේශනී ශික්ෂාපදය

භික්ෂු පනේච කුලේසු නිමන්තිතා භුක්තියෙය්‍ය. තත්ථෙසා භික්ෂුනී වෝසාසමානරූපා ධීතා හෝති: 'ඉධ සුපං දේථ, ඉධ මීදනං දේථා'ති. තේන භික්ෂුනි සා භික්ෂුනී අපසාදේතඛිබා: 'අපසක්ක තාව, හගිනි! යාව භික්ෂු භුක්තියෙය්‍ය'ති. ඒකස්ස චේ'පි භික්ෂුනෝ නප්පට්ඨාසෙය්‍ය තං භික්ෂුනිං අපසාදේතං: 'අපසක්ක තාව, හගිනි! යාව භික්ෂු භුක්තියෙය්‍ය'ති. පාරිදේශෙතඛිබං තේන භික්ෂුනි: 'ගාරය්හං ආචුසෝ! ධම්මං ආපජ්ජිමිහා, අසප්පායං, පාරිදේසනියං, තං පාරිදේසෙමා'ති.

නික්ෂු දැයක කුලයෙක්හි ඇවැත්තා ලබ ගොස් වළඳවින් සිටිති. එහිදී නික්ෂණියක් වෙහි බන් බෙදව, වෙහි ගොදු බෙදව, වෙහි ව්‍යඤ්ජන බෙදවයි විධාන කරවින් සිටි නම් එහි සිටි නික්ෂන් විසින් "තැගණිය, නික්ෂන් වළඳ ඇවැත් වනතුරු නොප වෙයින් ඉවත්ව යව්යි ඉවත් කළ යුතුය. වළඳවින් සිටි එකදු නික්ෂවකටවත් ඇවැත් ඉවත් කිරීමට නොවැටුණි නම් ඒ නික්ෂන් විසින් "ඇවැත්නි, ගැරහිය යුතු වූ යෝග්‍ය වූ තැවත අනුන්ව දෙසිය යුතු වූ ඇවැත්තට පැවිණියෙමි'යි (නික්ෂන් හමුවෙහි) ඇවැත් දෙසිය යුතුය.

වොසසමානා රූප තමන්ට හිතවත් ස්වාමීන්වහන්සේලාට විධාන කරමින් බන් සුප ආදිය ලබාදීම(සාමණේරී/සිකධමානා ඇවැත් නැත)අ

ආපත්ති

භික්ෂුනිය ඉවත් නොකර දානය පිළිගැනීම

දුෂ්කට

වැලදීමේදී ගිලින වාරයක් පාසා

පාට්දේශනී

144. තනිය පාට්දේශනී ශික්ෂාපදය

යානි ඛෝ පන තානි සෙක්ඛසම්මතානි කුලානි. යෝ පන භික්ඛු තථාරූපේසු සෙක්ඛසම්මතේසු කුලේසු, පුඛ්ඛේ අනිමන්තිතෝ අභිලානෝ, ඛාදුනියං වා භෝජනියං වා සහත්ථා පටිග්ගහෙන්වා ඛාදෙය්‍ය වා භුඤ්ජෙය්‍ය වා. පට්දේසේතඛිඛං තේන භික්ඛුනා: ගාරය්හං, ආචුසෝ! ධම්මං ආපජ්ජිං, අසප්පායං, පාට්දේසනියං, තං පට්දේසේමිති.

යම් තොගිලන් නික්ඛුචක් ජෙඛ්ඛ සම්මුතිය ලඤ්ඤ ගොචලට කලින් තොපච්චන ලද්දේව ඵලඤ්ඤ කඤ්ඤ භුද්දියඤ්ඤ දැයක් සියතින් පිලිගොත වළඳනම් ඒ නික්ඛුච විසින් "අච්චෙනි, ගච්චිය යුතු වූ අයෝග්‍ය වූ තච්චන අනුන්ට දෙසිය යුතු වූ අච්චනකට පැවිණියෙමි"යි නික්ඛුන් හමුවෙහි අච්චන දෙසිය යුතුය.

සෙඛ සමමත කුල කිසියම් නිවසක ආර්යාන් වෙසෙත්ද එබදු කුලය ශ්‍රද්ධාවෙන් වැඩෙන බැවින් ධනයෙන් පිරිහෙන් නම් සංඝයා විසින් සේඛ යැයි සමමත කරන ලදී.

145. චතුකථ පාට්දේශනී ශික්ෂාපදය

යානි ඛෝ පන තානි ආරුඤ්ඤකානි සේනාසනානි, සාසඛිකසම්මතානි සප්පට්ඨයානි. යෝ පන භික්ඛු, තථාරූපේසු සේනාසනේසු විහරන්තෝ, පුඛ්ඛේ අප්පට්ඨංචිදිතං ඛාදුනියං වා භෝජනියං වා අජ්ඣාධාරාමෙ සහත්ථා පටිග්ගහෙන්වා, අභිලානෝ, ඛාදෙය්‍ය වා භුඤ්ජෙය්‍ය වා. පට්දේසේතඛිඛං තේන භික්ඛුනා: 'ගාරය්හං, ආචුසෝ! ධම්මං ආපජ්ජිං, අසප්පායං, පාට්දේසනියං, තං පට්දේසේමිති.

යම් තොගිලන් නික්ඛුචක් සැකැසහිත වූ ද නායසහිත වූ ද ආරුඤ්ඤ සෙනාසනෙක්හි වැඩෙන් කලින් තොහඳුනන කෙතෙකුගෙන් කඤ්ඤ භුද්දියඤ්ඤ දැයක් සියතින් පිලිගොත වළඳනම් ඒ නික්ඛුච විසින් "අච්චෙනි, ගච්චිය යුතු වූ අයෝග්‍ය වූ තච්චන දෙසිය යුතු වූ අච්චනකට පැවිණියෙමි"යි (නික්ඛුන් හමුවෙහි) අච්චන දෙසිය යුතුය.

සේවියා (75) (ආර්යයන් වහන්සේලා හික්මෙන බැවින්)

පරිමණ්ඩල වර්ගය

- 146. පරිමණ්ඩලං නිවාසෙස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.
හාත්පසින් වට කොට ඇතුළු ඇවිල් ගික්මිය යුතුය.
- 147. පරිමණ්ඩලං පාරුපිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.
හාත්පසින් වට කොට සිවුප් පොත්වල් ගික්මිය යුතුය.
- 148. සුපට්ඨිඡන්තෝ අන්තරංගො ගමිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.
සුපිළිසන්ත ඇතුළුගලෙහි යව් ගික්මිය යුතුය.
- 149. සුපට්ඨිඡන්තෝ අන්තරංගො නිසීදිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.
සුපිළිසන්ත ඇතුළුගලෙහි හිඳව් ගික්මිය යුතුය.
- 150. සුසංචුතෝ අන්තරංගො ගමිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.
සංවච්ඡ අතිව ඇතුළුගලෙහි යව් ගික්මිය යුතුය.
- 151. සුසංචුතෝ අන්තරංගො නිසීදිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.
සංවච්ඡ අතිව ඇතුළුගලෙහි හිඳව් ගික්මිය යුතුය.
- 152. ඔක්ඛිත්තචක්ඛු අන්තරංගො ගමිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.
පහන හෙළි ඇස් අතිව ඇතුළු ගලෙහි යව් ගික්මිය යුතුය.
- 153. ඔක්ඛිත්තචක්ඛු අන්තරංගො නිසීදිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.
පහන හෙළි ඇස් අතිව ඇතුළු ගලෙහි හිඳව් ගික්මිය යුතුය.
- 154. භ උක්ඛිත්තකාය අන්තරංගො ගමිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.
කැසපට ගත්වා ඇතුළු ගලෙහි නොයව් ගික්මිය යුතුය.
- 155. භ උක්ඛිත්තකාය අන්තරංගො නිසීදිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.
කැසපට ගත්වා ඇතුළු ගලෙහි නොහිඳව් ගික්මිය යුතුය.

උප්පග්ගික වර්ගය

- 156. භ උප්පග්ගිකාය අන්තරංගො ගමිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.
චන හඬින් සිතාසෙවින් ඇතුළු ගලෙහි නොයව් ගික්මිය යුතුය.
- 157. භ උප්පග්ගිකාය අන්තරංගො නිසීදිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

මහ නැව් සේවයේ සේවයේ ඇතුළු ගමනේ නොහිඳවී යී හික්මිය යුතුය.

158. අප්පසද්දේ අන්තර්ගතේ ගමිසාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

ශබ්ද නොකොට ඇතුළු ගමනේ යවී යී හික්මිය යුතුය.

159. අප්පසද්දේ අන්තර්ගතේ නිසිද්දිසාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

ශබ්ද නොකොට ඇතුළු ගමනේ හිඳවී යී හික්මිය යුතුය.

160. හ කායප්පවාලකං අන්තර්ගතේ ගමිසාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

කය කොටුවෙන් ඇතුළු ගමනේ නොයවී යී හික්මිය යුතුය.

161. හ කායප්පවාලකං අන්තර්ගතේ නිසිද්දිසාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

කය කොටුවෙන් ඇතුළු ගමනේ නොහිඳවී යී හික්මිය යුතුය.

162. හ ඛානුප්පවාලකං අන්තර්ගතේ ගමිසාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

අත් කොටුවෙන් ඇතුළු ගමනේ නොයවී යී හික්මිය යුතුය.

163. හ ඛානුප්පවාලකං අන්තර්ගතේ නිසිද්දිසාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

අත් කොටුවෙන් ඇතුළු ගමනේ නොහිඳවී යී හික්මිය යුතුය.

164. හ සීසප්පවාලකං අන්තර්ගතේ ගමිසාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

හිස කොටුවෙන් ඇතුළු ගමනේ නොයවී යී හික්මිය යුතුය.

165. හ සීසප්පවාලකං අන්තර්ගතේ නිසිද්දිසාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

හිස කොටුවෙන් ඇතුළු ගමනේ නොහිඳවී යී හික්මිය යුතුය.

බමහකත වර්ගය

166. හ බමිහකතෝ අන්තර්ගතේ ගමිසාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

උකුලෙහි අත තබා ඇතුළු ගමනේ නොයවී යී හික්මිය යුතුය.

167. හ බමිහකතෝ අන්තර්ගතේ නිසිද්දිසාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

උකුලෙහි අත තබා ඇතුළු ගමනේ නොහිඳවී යී හික්මිය යුතුය.

168. හ ඕගුණ්ඨිතෝ අන්තර්ගතේ ගමිසාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

හිස වැසූව් අතිව ඇතුළු ගමනේ නොයවී යී හික්මිය යුතුය.

169. හ ඕගුණ්ඨිතෝ අන්තර්ගතේ නිසිද්දිසාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

හිස වැසූව් අතිව ඇතුළු ගමනේ නොහිඳවී යී හික්මිය යුතුය.

170. හ උක්කුටිකාය අන්තර්ගතේ ගමිසාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

විඵල හෝ ඇඟිලි බිම අතිව ඇතුළු ගමනේ නොයවී යී හික්මිය යුතුය.

171. හ පල්ලන්ථිකාය අන්තර්ගතේ නිසිද්දිසාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

අතින් හෝ වස්ත්‍රයකින් දණහිස් බැඳගෙන ඇතුළු ගමනේ නොහිඳවී යී හික්මිය යුතුය.

172. සක්කච්චං පිණ්ඩපාතං පටිග්ගහෙස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණීයා.

සිහි ඇතිව පිඤ්ච පිලිගනිමි'යි හික්මිය යුතුය.

173. පත්තසඤ්ඤි පිණ්ඩපාතං පටිග්ගහෙස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණීයා.

පාත්‍ර සඤ්ඤාව ඇතිව පිඤ්ච පිලිගනිමි'යි හික්මිය යුතුය.

174. සමසුපකං පිණ්ඩපාතං පටිග්ගහෙස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණීයා.

බහිත් සහරෙත් කොටසක් ව්‍යඤ්ජන ඇතිව පිඤ්ච පිලිගනිමි'යි හික්මිය යුතුය.

175. සමච්චිත්තිකං පිණ්ඩපාතං පටිග්ගහෙස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණීයා.

පාත්‍රයේ ඇතුළු මුඛ වට හා සමච්ච පිඤ්ච පිලිගනිමි'යි හික්මිය යුතුය.

සකකච්ච වර්ගය

176. සක්කච්චං පිණ්ඩපාතං භුඤ්චිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණීයා.

සිහි ඇතිව පිඤ්ච වළඳමි'යි හික්මිය යුතුය.

177. පත්තසඤ්ඤි පිණ්ඩපාතං භුඤ්චිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණීයා.

පාත්‍ර සඤ්ඤාව ඇතිව පිඤ්ච වළඳමි'යි හික්මිය යුතුය.

178. සපදානං පිණ්ඩපාතං භුඤ්චිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණීයා.

පාත්‍රයේ තම ජෛනෙන් ජවත් ගෙන පිඤ්ච වළඳමි'යි හික්මිය යුතුය.

179. සමසුපකං පිණ්ඩපාතං භුඤ්චිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණීයා.

බහව සුදුසු ව්‍යංජන සහිතව පිඤ්ච වළඳමි'යි හික්මිය යුතුය.

180. හ ථූපකතෝ මිමද්දිත්වා පිණ්ඩපාතං භුඤ්චිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණීයා.

බහේ මුදුනෙන් අතා පිඤ්ච නො වළඳමි'යි හික්මිය යුතුය.

181. හ සුපං වා බ්‍යඤ්ජනං වා මිදුනේන පටිච්ඡාදෙස්සාමි'ති යෙසා'කම්‍යතං උපාදායා'ති, සික්ඛා කරණීයා.

බොහෝ ලබා ගනු කැමතිව සුපයක් හෝ ව්‍යංජනයක් බහිත් නොවැසමි'යි හික්මිය යුතුය.

182. හ සුපං වා මිදුනං වා අභිලාභෝ අත්තභෝ අත්ථාය විඤ්චද්‍රාපෙත්වා භුඤ්චිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණීයා.

නොභිලන්තිව සුපයක් හෝ බහක් හෝ තමන් සඳහා ඉල්ලාගෙන නොවළඳමි'යි හික්මිය යුතුය.

183. හ උප්ඝාතසඤ්ඤි පරේසං පත්තං මිලෝකෙස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණීයා.

ගභහනු කැමතිව අනුන්ගේ පාත්‍රය දෙස නොබලමි'යි හික්මිය යුතුය.

184. නාච්චිහන්තං කඛලං කර්ස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණීයා.

ඉතා මහත්ව බන් පිඤ්ච නොකරමි'යි හික්මිය යුතුය.

185. පරිමණ්ඩලං ආලෝපං කර්ස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණීයා.

හාත්පයින් ගුළි කොට බන් පිඬු කබව්යි හික්විය යුතුය

කබල වර්ගය

186. හ අනාභටේ කබලේ මුඛද්වාරං විවර්සිසාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

බන් පිඬු මුඛ ඉටු වන තුරු මුඛ තාර්ව්යි හික්විය යුතුය.

187. හ භුඤ්ජමානෝ සබ්බං භත්ථං මුඛේ පක්ඛිපිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

වළඳන අතර සියලු අත මුඛයෙහි නොහෙළව්යි හික්විය යුතුය.

188. හ සකබලේහ මුඛේහ ඛ්‍යාහරිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

මුඛ තුළ ආහාර ඇතිව කථා නොකරව්යි හික්විය යුතුය.

189. හ පිණ්ඩුක්ඛේපකං භුඤ්ජිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

බන්පිඬු මුඛ තුළට විසි කරවින් නොවළඳව්යි හික්විය යුතුය.

190. හ කබලාවච්චේදකං භුඤ්ජිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

බන් පිඬු කඩ කඩා අනුභව නොකරව්යි හික්විය යුතුය.

191. හ අචගණ්ඨකාරකං භුඤ්ජිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

(වඳුරන් වෙන්) හස්තෙහි බන් පුරවා ගෙන නොවළඳව්යි හික්විය යුතුය.

192. හ භත්ථනිද්ධුභකං භුඤ්ජිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

අත ගසා දමවින් නොවළඳව්යි හික්විය යුතුය.

193. හ සිත්ථාවකාරකං භුඤ්ජිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

බන් හුළු විසුරුවවින් නොවළඳව්යි හික්විය යුතුයි

194. හ පිට්ඨානිච්ඡාරකං භුඤ්ජිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

(නොලෙන් පිටතට) දිව තෙරවවින් නොවළඳව්යි හික්විය යුතුය.

195. හ චපුචපුකාරකං භුඤ්ජිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

චපු, චපු යන ශබ්ද ඇති වන සේ නොවළඳව්යි හික්විය යුතුය.

සුරු සුරු වර්ගය

196. හ සුරු සුරු කාරකං භුඤ්ජිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

සුරු, සුරු යන ශබ්ද ඇති වන සේ නොවළඳව්යි හික්විය යුතුය.

197. හ භත්ථනිල්ලේභකං භුඤ්ජිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

අත ලෙව කවින් නොවළඳව්යි හික්විය යුතුය.

198. හ පත්ථනිල්ලේභකං භුඤ්ජිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

පාත්‍රය ලෙව කවින් නොවළඳව්යි හික්විය යුතුය.

199. න ඔට්ටිනිල්ලේහකං භුඤ්ඤිසාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

දිවෙන නොල් ලෙව කමින නොවළඳව්'යි හික්ඛිය යුතුය.

200. න සාමිසේන භත්ථේන පානීයථාලකං පටිග්ගහෙසිසාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

ඉඳුල් සහිත අතින් පැන් භාජනය නොවළඟනිව්'යි හික්ඛිය යුතුය.

201. න සසිත්ථකං පත්තධෝවනං අන්තරංසරේ ජඛිට්ඨිසාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

බන් හුඬ සහිත පාත්‍රය සේදූ ජලය ඇතුල් ගවෙහි හෝ ඇතුල් ගෙයි නොදැමව්'යි හික්ඛිය යුතුය.

202. න ජත්තපාණිසිස අභිලානසිස ධම්මං දේසිසිසාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

කුඩයක් දුරා සිටි නොගිලන් කෙනෙකුට දැනම් නොදෙසව්'යි හික්ඛිය යුතුය.

203. න දුණ්ඨිපාණිසිස අභිලානසිස ධම්මං දේසිසිසාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

සැරසවියක් ගත් නොගිලන් කෙනෙකුට දැනම් නොදෙසව්'යි හික්ඛිය යුතුය.

204. න සත්ථපාණිසිස අභිලානසිස ධම්මං දේසිසිසාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

ජත්‍රයක් ගත් නොගිලන් කෙනෙකුට දැනම් නොදෙසව්'යි හික්ඛිය යුතුය.

205. න ආයුධපාණිසිස අභිලානසිස ධම්මං දේසිසිසාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

ඇයුධයක් ගත් නොගිලන් කෙනෙකුට දැනම් නොදෙසව්'යි හික්ඛිය යුතුය.

පාදුකා වර්ගය

206. න පාදුකාරුළුහසිස අභිලානසිස ධම්මං දේසිසිසාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

ලී සෙරෙප්පු පය ඉ නොගිලන් කෙනෙකුට දැනම් නොදෙසව්'යි හික්ඛිය යුතුය.

207. න උපාහනාරුළුහසිස අභිලානසිස ධම්මං දේසිසිසාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

වහන් පය ඉ නොගිලන් කෙනෙකුට දැනම් නොදෙසව්'යි හික්ඛිය යුතුය.

208. න යානගතසිස අභිලානසිස ධම්මං දේසිසිසාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

ඵට්ඨකට නැගුණා වූ නොගිලන් කෙනෙකුට දැනම් නොදෙසව්'යි හික්ඛිය යුතුය.

209. න සයනගතසිස අභිලානසිස ධම්මං දේසිසිසාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

ඇඳක නිදන නොගිලන් කෙනෙකුට දැනම් නොදෙසව්'යි හික්ඛිය යුතුය.

210. න පල්ලන්ථිකාය නිසිත්තසිස අභිලානසිස ධම්මං දේසිසිසාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

අතින් හෝ වස්ත්‍රයකින් දෙදන බැඳ සිටින නොගිලන් කෙනෙකුට දැනම් නොදෙසව්'යි හික්ඛිය යුතුය.

211. න වේධිතසිසසිස අභිලානසිස ධම්මං දේසිසිසාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

හිස් වෙළඹි සහිත නොගිලන් කෙනෙකුට දැනම් නොදෙසව්'යි හික්ඛිය යුතුය.

212. න ඕගුණ්ඨිතසිසසිස අභිලානසිස ධම්මං දේසිසිසාමි'ති, සික්ඛා කරණියා.

හිස වසා පෙරවූ නොගිලන් කෙනෙකුට දැනම් නොදෙසව්'යි හික්ඛිය යුතුය.

213. ජමාය නිසිදිත්වා ආසනේ නිසිත්තස්ස අභිලානස්ස ධම්මං දේසිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණීයා.

තමා බිම හිඳ පුසුතක ධර්ම නොගිලන් කෙනෙකුට දැනම් නොදෙසමි'යි හික්මිය යුතුය.

214. න නිවේ ආසනේ නිසිදිත්වා උච්චේ ආසනේ නිසිත්තස්ස අභිලානස්ස ධම්මං දේසිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණීයා.

හිස වසා පෙරවු නොගිලන් කෙනෙකුට දැනම් නොදෙසමි'යි හික්මිය යුතුය. තමා පහන් පුසුතක හිඳ උස් පුසුතක හුන්නාවු නොගිලන් කෙනෙකුට දැනම් නොදෙසමි'යි හික්මිය යුතුය.

215. න ධීතෝ නිසිත්තස්ස අභිලානස්ස ධම්මං දේසිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණීයා.

තමා ධර්මයෙහි හිඳ ධර්ම නොගිලන් කෙනෙකුට දැනම් නොදෙසමි'යි හික්මිය යුතුය.

216. න පච්ඡතෝ ගච්ඡන්තෝ පුරතෝ ගච්ඡන්තස්ස අභිලානස්ස ධම්මං දේසිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණීයා.

තමා පුසුපයින් යමින් ඉදිරියෙන් යන්නාවු නොගිලන් කෙනෙකුට දැනම් නොදෙසමි'යි හික්මිය යුතුය.

217. න උප්පථේන ගච්ඡන්තෝ පථේන ගච්ඡන්තස්ස අභිලානස්ස ධම්මං දේසිස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණීයා.

තමා නොමගින් යමින් මගින් යන නොගිලන් කෙනෙකුට දැනම් නොදෙසමි'යි හික්මිය යුතුය.

218. න ධීතෝ අභිලානෝ උච්චාරං වා පස්සාවං වා කරස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණීයා.

නොගිලන්ව, ධර්මයෙහි මළමුහු නොකරමි'යි හික්මිය යුතුය.

219. න හරිතේ අභිලානෝ උච්චාරං වා පස්සාවං වා බේළං වා කරස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණීයා.

නොගිලන්ව නිල් තණ බිමක මළමුහු නොකරමි'යි, කෙළ නොගැසමි'යි හික්මිය යුතුය.

220. න උදුකේ අභිලානෝ උච්චාරං වා පස්සාවං වා බේළං වා කරස්සාමි'ති, සික්ඛා කරණීයා.

නොගිලන්ව ජලයේ මළමුහු නොකරමි'යි, කෙළ නොගැසමි'යි හික්මිය යුතුය.

අධිකරණ

- විවාද අධිකරණය - අටලොස් හේදකර වස්තුවලින් හටගන්නා විවාද
- අනුවාද අධිකරණය - සීල, ආචාර, දෘෂ්ඨි, ආඡීව යන විපත්වලින් වෝදනා කලවිට ඇතිවන අධිකරණ
- ආපත්ති අධිකරණය - තමාට ඇති ඇවතක් විසදාගන්නා ආකාරය හෙවත් සජ්න ආපත්තිස්කන්ධයෝ ආපත්ති අධිකරණයයි
- කිවවා අධිකරණය - අපලෝකනාදී විනයකර්ම කටයුතු

අධිකරණ සමථ (07)

(ඉහත සඳහන් අධිකරණයෝ සංසිදුවන අධිකරණ සමථ සතකි.)

සමමුඛා විනය

සංඝ, ධර්ම, විනය, පුද්ගල යන මොවුන්ගේ සමමුඛත්වයෙන් අධිකරණයක් විසදීම

සති විනය

අමුලක වෝදනාවට ලක් වූ රහතන් වහන්සේලාට දෙන විනය. ඉන් පසු එම භික්ෂුවට වෝදනා කල නොහැක.(දබ්බමලලපුතක රහතන් වහන්සේ)

අමුලභ විනය

උමතු (අවනත වන) භික්ෂුවට දෙන විනය මෙයයි.

පටිඤ්ඤාතකරණ විනය

වූදිත භික්ෂුවගේ ප්‍රතිඥාවෙන් ඇවැත් කරවීම.යම් භික්ෂුවකට ඇවතකින් වෝදනා කලවිට එම භික්ෂුව ‘එය නොවේ මා අතින් සිදුවූයේ මෙම ඇවතයි’ යයි ප්‍රතිඥා දෙන්නේ නම් එම ඇවතට අධිකරණ පැන වේ.

යෙභුගිහසිකා

ධර්මවාදී භික්ෂූන් වැඩිකරගෙන විසදන අධිකරණයයි.

තසසපාපිගිහසිකා

ඇවැත් වසන් කරන පාපී භික්ෂූන්ට මෙය දෙනු ලැබේ.

තිණවතථාරක

යම් අධිකරණයක් විසඳන්නට යාමේදී අග්‍රවි ගොඩක් අවුස්සන විටමෙන් ගදගසන්නේ නම් හෙවත් වැඩිවෙයි නම් එය අග්‍රවි ගොඩක් වසා දමන්නාක් මෙන් වසා දමනු ලැබේ. එය තිණවතථාරකයයි.

ශාසන ඉතිහාසය

අචාර්ය පරමපරාව

දඹදිව

උපාලි → දාසක → සොණක → සිගගව → මොගගලීපුතනතිසස මහ රහතන්

වහන්සේලා

බුරුම රට

සොණ → සොහිත → සොමදතත → සුමනතිසස මහ රහතන් වහන්සේලා →

.....

→ සුරියවංශාලංකාර සංඝරාජ ඤෙය්‍යා ධම්මාභි මුනිවර ඤාණකිතති සිරිපවර ධම්ම සෙනාපති මහාධම්ම රාජාධිරාජගුරු සංඝරාජ මහා ස්ථවිර

ශ්‍රී ලංකා රාමඤ්ඤ මහා නිකාය පිහිටුවීම

බුරුම රට එම නිකායෙන් උපසම්පදාව ලබාගත්

අතිපූජනීය වරාපිටියේ සුමිත්ත මාහිමිපාණන් වහන්සේ (උපාධ්‍යාය)

අතිපූජනීය පුවක්දණ්ඩාවේ පඤ්ඤානන්ද මාහිමිපාණන් වහන්සේ

සාසනවංස කවිධජ සිරිසද්ධම්මාචාරිය යනි සංඝපති අතිපූජනීය අඹගභවත්තේ ඉන්දාසභවරඤාණසාමී (සරණංකර) මාහිමිපාණන් වහන්සේ (මූලිකත්වය)

යන ස්වාමීන්වහන්සේලාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් 1864-07-12 (බු.ව. 2407) දින ගාල්ල මහමෝදර උදකුක්ඛේප සීමා මාලකයේදී සිදුකල ගරු උපසම්පදා විනය කර්මයකින් ශ්‍රී ලංකා රාමඤ්ඤ මහා නිකාය පිහිටුවන ලදී.

ශ්‍රී ලංකා රාමඤ්ඤ මහා නිකාය

හිටපු මහා නායක අතිපූජනීය වේවැල්දෙණියේ මේධාලංකාර මහා නායක ස්වාමීන් වහන්සේ

නව මහා නායක අතිපූජනීය නාපාතේ ජේමසිරි මහා නායක ස්වාමීන් වහන්සේ

ලේකම් මකුලුවේ විමල නායක ස්වාමීන් වහන්සේ

ශ්‍රී කල්‍යාණී යෝගාශ්‍රම සංස්ථාව පිහිටුවීම

රාමඤ්ඤ මහ නිකායේ ගුරු පරම්පරාවටම අයත් වූ

අතිපූජනීය මාතලේ සිරි අග්ගධම්මාලංකාර

අතිපූජනීය කැකණදුරේ සිරි අරියවිලාස මාහිමිපාණන් වහන්සේලාගේ ශිෂ්‍යරත්නයක් වූ

අතිපූජනීය මාතර සිරි ඥාණාරාම මාහිමිපාණන් වහන්සේ (උපාධ්‍යායන්)

අතිපූජනීය කඩවැද්දුව සිරි ජිනවංශ මාහිමිපාණන් වහන්සේ (සමුප්පාදක)

යන ගුරු ස්වාමීන්වහන්සේලාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් 1951-06-18 (බු.ව. 2495) වෙනි දින දෙල්දූව විවේක සේනාසනයේදී කරනලද පැවිදි පිංකමකින් ශ්‍රී කල්‍යාණී යෝගාශ්‍රම සංස්ථාව පිහිටුවන ලදී.

ශ්‍රී කල්‍යාණී යෝගාශ්‍රම සංස්ථාව

ප්‍රධාන අනුශාසක ශ්‍රී ලංකා රාමඤ්ඤ මහා නිකායේ අනුනායක මහෝපාධ්‍යාය සාසනාධිපති ත්‍රිපිටකවාගීෂ්වරාචාර්ය මහා කම්මට්ඨානාචාර්ය අතිපූජනීය නා උයනේ අරියධම්ම මාහිමිපාණන් වහන්සේ

සභාපති අතිපූජනීය පහලවිටියල ජනානන්ද මාහිමිපාණන් වහන්සේ

සංඥා ලේඛකාධිකාරී(හිටපු) අතිපූජනීය රහතුන්ගොඩ බෝධිරක්ඛිත මාහිමිපාණන් වහන්සේ

සංඥා ලේඛකාධිකාරී(වර්තමාන) අතිපූජනීය කහගොල්ලේ සෝමවංශ ස්වාමීන් වහන්සේ

ලේකම් අතිපූජනීය හැවැන්පැලැස්සේ වන්දවංශ ස්වාමීන් වහන්සේ

ආදර්ශ පාඨය

‘අනුචිකෙහි උපඤ්ඤානො මගෙහා’

අර්ථය කැමති වන්නහු විසින් මාර්ගය සොයාගන්නා ලදී.

(අර්ථය කැමති වන්නහු විසින් මාර්ගය සෙවිය යුතුය)